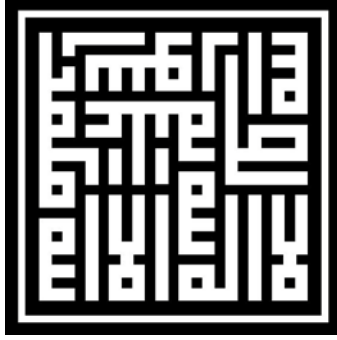

AHMED HULÛSÎ

TEK`İN SEYRİ

TEK'İN SEYRİ

AHMED HULÛSİ

www.ahmedhulusi.org

“ONLAR İÇİN MUHAYYERLİK YOKTUR!..”

(28.Kasas: 68)

3

SORU İLMİN YARISIDIR.

HZ.MUHAMMED (a.s.)

“Bunu önceden takdir edilmiş ve yazılmış olduğunu bilip; elinizden çıkan şeylerden dolayı üzülmemeniz ve elinize geçen ile de sevinip şımarmamanız için açıklıyoruz!..”

(57.Hadîd: 22-23)

İÇİNDEKİLER

SUNU -----	6
DÜNYA MI RÜYA MI?..-----	10
BEYİN VE EVREN HAKKINDA EN SON GÖRÜŞLER -----	16
HOLOGRAF`IN MATEMATİK AÇIKLAMASI -----	20
HOLOGRAFİK EVREN -----	24
BİR DE 1400 YIL ÖNCESİNE BAKALIM-----	32
MADDENİN İNCELİKLİ YAPISI OLARAK BİLİNÇ -----	34
PRIBRAM & BOHM = BİLİMİN GÜNÜMÜZDE ERDİĞİ SON GÖRÜŞ -----	38
BEYİNDE VERİLERİN YERLEŞİMİ-----	42
"ÜSTMADDE!" -----	48
ÖZÜN SEYRİ -----	66
TEK`İN TAKDİRİ-----	92
TEK`İN SEYRİ!..-----	104
İLİM Mİ, MALÛMA TÂBİ?!-------	108
DECCAL`IN ÇIKIŞI-----	120
TEK DİLEMİŞSE-----	128
SİSTEME DAİR BİR AÇIKLAMA-----	136

◆ TEK'İN SEYRİ

SUNU

Değerli Okurum,

1989 yılında Antalya`da yaptığımız sohbetlerden oluşan bu kitapta, Tasavvufun bazı temel konuları ile; Bilim dünyasındaki bilimsel çalışmalar sonucu elde edilen verilere dayalı, en son görüşleri sentez yaparak size değişik bir bakış açısı sunmaya çalıştım.

6

Gerek Tasavvuf ve gerekse bilimsel sahada nakletmeye çalıştığım bilgiler ilk defa benim açıkladığım gerçekler değil!.. Bizden önce de bir kısım değerli araştırmacı ve Ehlullah tarafından keşfolunmuş bilgiler... Ne var ki bunlar fazla yaygın bilgiler değil; ayrıca iki ayrı dalın bir sentezi de bilebildiğim kadarıyla bugüne kadar yapılmış değil!.

Fakültesinde kendisine öğretilenle kalmamış; en son bilimsel gelişmeleri yansıtan literatürü takip eden kişiler muhakkak ki bizim bu naklettiklerimizin değerini takdir ederler.. "Kuantum Fiziği" ve ona dayalı olarak inşa edilen "Holografik Beyin ve Evren" gerçeğine açıklık getirmeye çalışan bölümlerimiz ile; Tasavvuf'un "Vahdet" müşahedesinin tesbit ettiği "Âlemlerin aslı hayâldir" realitesi bu kitapta olabildiğince net bir şekilde açıklanmaya çalışılarak; bilim ile tasavvufun, "aynı şey"in iki ayrı yorumlaması olduğu anlatılmak istenmiştir.

Gerçekte varolan "*tek yapının*" = "*hakikatın*" geçmişte sezgiye veya "*vahye*" dayalı bir şekilde algılanıp; "*mecâzî*" bir şekilde, benzetme yollu, semboller yollu dile getirilmesine; *1990'larda* en son şeklini alan bilimsel bakış açısının aynı gerçekte buluşması, elbetteki ehli için büyük bir zevkle temâşa edilecek bir kemâlât ve güzelliştir!.

Tasavvuf ehli arasında "*HAKİKAT*" diye anlatılan şeylerin dahi gerçekte sadece bir "*mecâz*" olduğunu; o mecâzların neye işaret ettiğini ise, o alanda yaşamı olan herkesin bilebileceğini, daha önce yazmıştık.. Burada yaptığımız açıklamaları da elbette her kâmil kişi bilir, yaşar; bizim de kendi bildikleri gerçekleri kaleme almış olduğumuzu farkedebilir..

7

Biz bu bilgileri, tasavvufa eğilimi olan kişilerin, konu hakkında genel bilgisi olsun; tanıdıkları kâmillerden bu işin ötesindeki, yazmadığımız sırları öğrenmelerine basamak teşkil etsin; diye kaleme aldık.. Ehil olan mürşidi kâmilleri bulan, bunların gerisini de ondan talebeder... Bizden ancak bu kadarı!.

Bu arada önemli bir konuyu açıklığa kavuşturmak istiyorum...

Bundan 25 sene evvel yazmış olduğumuz "*RUH İNSAN CİN*" isimli kitapta, insan ruhunun beyin tarafından üretilen, "*MIKRODALGA*" yapıyla meydana geldiğini belirtmiştik... O günleri, belli bir yaşta yaşamış olanlar takdir eder ki, Dinî konuların ilk defa olarak bilimsel açıklamaları yapılmıyordu... Hattâ bu yüzden bir hayli tepki almıştık, taklit ehli tarafından; "*din inanç meselesidir, bilimsellikle ilgisi yoktur*"; denerek..

"*RUH*" adı verilen yapının, aynen bugünkü beden gibi, kendi boyutuna göre bir somut yapı olduğunu ve beyin tarafından üretildiğini; ışınsal kökenli boyutun bir yapı türü olduğunu izah anlamına gelen bir şekilde "*mikrodalga*" kelimesini kullanmıştık.. Amacımız, kelimenin spesifik anlamı değil,

genelde herkesin düşüncesini bu "*dalgalar*" âlemine yönlendirmektir..

Aradan geçen 25 sene ise bu sahada fevkalâde gelişmeler yaşattı bizlere; ve artık "*dalgalar âlemi*"ni çok detaylı olarak tanımaya başladık.. Bunun sonucu olarak da belirli bir frekansı olan ve "*mikrodalga*" fırınlarda kullanılan türden dalgaların özel adı olarak bu kelime literatürde değerlendirilmeye başlandı... Öyle olunca da, bizim 25 yıl önce başka amaçla kullanımımız, yanlış olarak değerlendirildi!.

Biz bir bakış açısı sunduk... Elinden gelen, eksikimizi tamamlasın; ve insanlara daha faydalı olsun!. Dileyen de yaradılışının gereğini yapmaya devam etsin!..

8

Bu vesileyle, "*RUH*" kelimesinin anlamına biraz daha açıklık getirmeye çalışalım...

"*RUH*" kelimesi başlıca iki anlamda kullanılır;

1-"*Ruhlar âlemi*"; "*Ruh-ül Kuds*", "*insanın ruhu*", "*nebati ruh*", "*Dünyanın ruhu*", "*cehennemin ruhu*", "*galaktik ruh*" tâbirlerinde işaret edilen anlamıyla, "yer aldığı boyuta göre olan somut bir yapı" ifâde eder şekliyle...

Bu tanımlama "*Ef'âl âlemiyle*" ilgilidir.. Birimsellik ifade eder.

2-"*RUHÛLLAH*"; "*sen bu işin ruhunu anlamamışsın*"; "*ruhsuz adam*"; gibi çeşitli fakat aynı kökenli kullanımında olduğu gibi soyut olarak!.

"*Ruhsuz adam*" demek, mânevi değerlerden ve bunların sonucu olan duygulardan yoksun kişi, demektir.

İşin "*RUH*"unu anlamak demek, o işin oluşundaki öz mânâyı kavramak, demektir..

"RUHÛLLAH" ise iki anlama gelir:

- a. Hayat sıfatının zuhuru.
- b. Allâh isminin işaret ettiği mânaların varlığı.

"RUHUMDAN nefhettim" in anlamı ise, "Zâtıma ait sıfat ve esmâm ile var kıldım" dır... Burada hiç bir boyuta göre hiç bir somut varlık sözkonusu değildir.. Bu ifade tamamiyle "ceberût âlemine" ait bir tanımlamadır!..

Bu yüzdendir ki, "RUH" kelimesini geçtiği yerdeki genel anlama uygun bir şekilde yukarıda belirttiğim iki ayrı mânadan birine göre değerlendirsek, konuları anlamamız daha kolaylaşır sanırım.

9

İşte bu sebeptendir ki bundan sonraki kitaplarımızda "insan" ve diğer birimsel varlıkların kendi boyutlarına göre var olan "ruh" bedenlerine, "mikrodalga beden" tâbiri yerine, "ışınsal" beden tâbirini kullanmayı uygun gördüm.. Şayet daha uygun bir kelime de bulabilirsem ileride, elbette ki gene değişime açığım.. Zira önemli olan isimler veya kelimeler değil, onlar ile işaret edilen kavramlardır.

Allâh bizleri, görünüş ve kelimelerle bloke olup taklitçi yaşamaktan korusun; indindeki gerçekleri müşahade edip, tahkik ehli olarak basîretle ömür sürmeyi kolaylaştırsın... Amin.

Ahmed HULÛSİ
13-Eylül-1995
Antalya

1

DÜNYA MI RÜYA MI?..

Bilimsel bakışa göre;

Gerçeği anlayabilirsek, farkederiz ki, bu dünyadan ayrılan bir bilincin, daha sonra herhangi bir şekilde veya tarzda yeniden bir bedene girmesi; ve o bedenle bu dünyada yaşamına devam etmesi söz konusu olamaz!.. Çünkü, daima ileri doğru bir gidiş var!.

Biyolojik beden yaşamındayken, bir tür hologramik ışınsal boyuttaki yaşama; hologramik astral bedendeki yaşam devam ederken, bilinç boyutuna bir sıçrama yapabilirsek; sonra da varlığın özüne yönelip, O, "Öz"de kendimizi bulabilirsek, bilinç yollu olarak önce daha evvelki katmanlardaki yapımıza, ve dahi gerçekte hiç bir zaman var olmadığımız gerçeğine erişebiliriz.

Bu nasıl gerçekleşir?...

Elbette bu, önemli bir nokta... Bunun da üstünde önemle durmak gerek!. Ancak, bunun üstünde durmadan evvel, şu gerçeği farketmeğe çalışsak?..

Varlığımız, gerçeği itibariyle yalnızca "yok"tan varolmuş "bir bilinç" olmasına rağmen, nasıl oluyor da kendimizi, bu et-kemik beden kabullenme, hâline düşüyoruz?... Ve kendimizi bir DÜNYA`lı olarak benimsiyoruz?...

Size sorsam, kaç yaşındasınız, desem; diyeceksiniz ki meselâ, otuz yaşındayım!..

Acaba öyle mi?...

Neye GÖRE, otuz yaş?

Veya gerçekten o kadar mı?..

İşin önemli bir yanı burası!.

11

Gerçekçi düşünmeye çalışalım...

Şu anda madde bedenle yaşamınızı sürdürdüğünüze; madde bedeniniz de üzerinde yaşadığınız Dünya`ya bağlı olduğuna göre; dünya zaman birimi itibariyle otuz yaşında olduğunuzu varsayıyorsunuz!..

Bu hesapça otuz sene daha yaşarsanız, diyelim ki altmış yaşında dünyadan ayrılacaksınız!.. Peki, dünyadan ayrıldıktan sonra da hâlâ altmış yaşında olduğunuzu düşünebilecek misiniz?

Hatırlayınız ki, Dünya, Güneş`in yörüngesinde ve çekim alanı içindedir!.

Dünya üzerinde varolan her canlı, hayatının kaynağı olan Güneş enerjisiyle varolmuştur!.. Ki, Din dilinde buna Allâh`ın "hayat sıfatının" sistemdeki zuhûr kaynağı "Güneş" isimli yıldızdır da denilebilir.. Ya da "Güneş enerjisi-ışınları" yerine "o yıldızın varlığını oluşturan olan melekî kuvvet" diyebiliriz!..

Güneş sistemi içindeki tüm uydularda bulunan canlılar, hayatiyetlerini ve yapılarını, Güneşin boyutsal derinliklerinde varolan bu melekî kuvvetten alırlar ve sürdürürler..

Bireysel bilinci oluşturan beyin ise, çalışma kapasitesini yönlendiren algılama devrelerine göre çeşitli boyutları değerlendirir; ve o değerlendirmelere göre de kendini o boyutun mensûbu kabuleder!.

Dünya üzerinde varolan insan dahi, varoluş aşamasında her ne kadar biyolojik bir bedenle oluşmuşsa da; yaşamın daha sonraki evresinde, biyolojik beynin ürettiği astral-ışınsal bedenle hayatını sürdürür!..

12

"Ölümü tatmış" bir kişi madde bedenden ayrıldığı ve kendi kabir âlemine girdiği veya berzah içi serbest yaşama geçtiği için; artık algılamakta olduğumuz Dünya, görüş alanından tamamiyle kaybolup; Dünya'nın manyetik çekim alanı halkası içinde ve Güneş yörüngesinde; Güneş tasarruf ve enerji alanı içinde yani Güneş platformunda yaşar!... Ve de Güneş zaman birimine tâbidirler!.. KIYÂMETE KADAR!..

Güneş zaman biriminde bir yıl ne kadardır?

Dünya'nın bir yılı, Güneş çevresindeki bir turudur; bilindiği üzere..

Güneş'in bir yılı ise, Samanyolu adını verdiğimiz Galaksimizin merkezi çevresindeki bir turudur!. Merkezden yaklaşık 32.000 ışık yılı uzaklıktaki yörüngede yapılan bir tur tam 255 milyon sene sürmektedir!.. Yani, bir Güneş yılı 255 milyon dünya senesi olmaktadır!.

Dünya üzerinde bir insanın, dünya zaman birimine göre 70 yıl yaşadığını kabul edersek; aynı insan gerçek boyutu olan

Güneş zaman birimine göre sadece 8.6 saniye yaşamaktadır!.

Yani, bir insan yetmiş sene yaşadktan sonra Dünya yaşamından ayrılıp; Dünya'nın manyetik çekim alanının içinde yer aldığı, Güneş yörünge ve enerji alanı olan platformdaki hayata geçtiği anda farkedecektir ki, sadece 8.6 saniye yaşamıştır geçmiştir!.

İşte gerçekte bu üç-beş saniyelik Dünya yaşam süresi, - teknik nedenlerine girmek istemiyorum konuyu fazla yaymamak için- bize yıllar süren bir yaşam süreci gibi gelmektedir!.

13 **Tıpkı en fazla 50 saniye civarında gördüğümüz rüyaların, o rüya içindeyken çok uzun süreler gelmesi gibi!.. Ne var ki bir de, uyanıp aradan bir zaman geçtikten sonra, o rüyanın ne kadar sürdüğünü hatırlamaya çalışın!..**

50 saniyelik bir rüya, uyandığımızda, hele ertesi gün ne ifade ediyor?...

Ya, 7-8 saniyelik bir "Dünya rüyâsı", ölüm sonrası berzah âlemi -Güneş boyutu yaşamı- içinde ne ifade edecek?.. Bir düşünün!..

Yani, gerçekte, bizim şu anda Güneş ışınal platformu üzerinde, ve o değerlere göre yaşamamıza karşın; madde beden ve beş duyu kayıtlarıyla beynimiz bloke olmuş bir halde değerlendirmeler yaptığımız için, kendimizi Dünya'lı -madde- sanmaktayız!... Ve tüm değer yargılarımız da Dünya`ya göre endekslenmiş olmakta!..

Oysa "ölümle birlikte" gerçeğin bundan çok farklı olduğunu; dünya yaşamının sadece bir rüya süresi olduğunu çok acı bir şekilde farkedeceğiz!..

Sonra da pek çok şeyi yapma fırsatını bilgisizlik ya da sabit fikirlilik yüzünden yitirmiş olduğumuzu anlayacağız!

"İNSANLAR UYKUDADIR; ÖLÜNCE UYANIRLAR"

şeklindeki Allâh Rasûlü uyarısını bir de bu gerçekle bir arada değerlendirmeye çalışalım bakalım...

"ONLAR ONU (kıyâmetlerini-ölümü) GÖRDÜKLERİ ZAMAN, SANKİ (Dünya`da) AŞİYYEN (Güneşin batımı ile karanlığın kaplaması arasındaki süreç) YA DA SABAHIN BİR VAKTİ KADAR YAŞADIKLARINI FARKEDERLER" (79/46)

"SİZ ORADA PEK AZ KALDINIZ!. EĞER BUNU BİLSEYDİNİZ"!.. (23-114)

Düşünün ki, "Dünya âhiretin tarlasıdır" hükmünce, sadece, burada ektiklerinizi biçeceksiniz ölüm sonrası yaşamda!.. Ve tüm "ekim" süreciniz belki de ortalama 5-6 saniye, o da brüt!.

Çocukluk ve çeşitli hastalıklarla geçen yaşlılık sürecini de düşerseniz, geriye yalnızca birkaç saniyelik sermaye biriktirme ya da ekim süreciniz kalıyor, gelecekteki milyar kere milyarlarca saatlik ömür sürecine göre!..

Öyle ise bir düşünelim, fevkâlade kısıtlı olan dünya yaşamımızın ne kadarını yarın bizim için hiç bir değer ifade etmeyecek boş şeyler için harcıyoruz; ne kadarını da gelecekte işimize yarayacak konular üzerinde değerlendiriyoruz?.

Bilincimizi oluşturan beynimizi ve özelliklerini ne kadar tanıyabiliyoruz?...

Gelelim biraz da yaşadığımız boyutun değerlendiricisi ve ona dâir hükümlerimizin kaynağı olan beyine; onun çalışma sistemine, dünyasına ...

* * *

2

BEYİN VE EVREN HAKKINDA EN SON GÖRÜŞLER

16

Beyin adını verdiğimiz, hücrelerden ve moleküler bir yapıdan oluşmuş, bilincimizi ortaya çıkaran yapı, esas itibariyle sonsuz titreşimlerden ibârettir... Hologramik bir yapıdır!...

Bakın bu konuda Dünyanın en ünlü hocalarından Stanford Üniversitesi Nörofizyoloji kürsüsü eski Profesörü olan, halen Virginia`da Radford Üniversitesi Brain Center -beyin merkezi- Başkanı Karl Pribram ile fizikçi Einstein`ın talebesi olan ve 1992`de vefat eden ünlü fizikçi David Bohm`un en son bilimsel bulgularını inceleyen ve yine 1992 sonunda ölen Amerika`lı araştırmacı Michael Talbot, 1992 yılında yayınlanan son kitabı "The Holographic Univers"te neler diyor:

"Evrenin yapısı tüm bilim adamlarını her zaman meşgul etmiştir. Çeşitli görüşlere ilâveten zaman ve mekâna bağlı olmayan elektron bulutları, meteorlar, kar taneleri bir hayâl âleminde yaşadığımızın göstergeleri olabilirler. Bu görüşü bazı mistikler -sûfiler- de savunmaktadır.

Bu konuda günümüzde giderek artan sayıda bilim adamı da aynı görüşleri paylaşmakta; paranormal ve mistik olaylarla, telepati, psikokinesis ve dokunmadan cisimleri hareket ettirebilme özelliklerinin bu nedene nasıl dayalı olabileceğini araştırmaktadırlar.

1980`de Dr. Kenneth Ring yaptığı ölüm öncesi deneyleri sonucunda: ölümü, *bilincin bir hologramik boyuttan diğerine geçişi olarak* tanımlamıştır.

1985`de Dr. Stanislav Grof beyinin nörofizyolojik model açıklamalarının, bilincin çeşitli durumlarını açıklamaya yetmediğini, işte bu yüzden olayın ancak holografik modellerle açıklanabileceğini söylemiştir.

1987`de fizikçi Alain Wolf, yakaza hâlindeki rüyaları, bilincin başka boyutlara seyahati olarak tanımlamıştır.

1982`de Paris'te fizikçi Alain Aspect, Teorik ve Uygulamalı Optik Enstitüsünde atomaltı parçacıkların bulutumsu hareketlerinin kesinlikle holografik özellik gösterdiğini deneyle göstermiştir.

1920'lerde beyin cerrahı Dr. Wilder Penfield beyin belli yerlerinde belli bilgilerin depolandığını gösteren ilginç deneyler yaptı. Elektrotla aynı noktaya verilen akım, kişinin o anda eskiye yönelik bir anısını canlandırdığı gibi; devam edildiği taktirde, olayı tüm niteliği ile anımsadığını gösteriyordu.

1946`da fareler üzerinde yapılan deneylerde ise beyin küçük veya büyük bir kısmının alınmasına rağmen, farenin kendisine öğretilen yolu bulduğu görüldü; ve fizikçi Pribram buradan hareketle *beynin holografik özellik gösterdiğini* düşünerek çalışmalarını hızlandırdı.

Yapılan araştırmalarda da beynin çıkarılan bölümlerine rağmen anıların kaybolmadığı, ancak büyük bir kısmının çıkartılması hâlinde silikleştiği görüldü. 1960 da hologram hakkında okuduğu bir makale Pribram'ın bu konudaki sorunlarını zd.

Bu noktada "hologram" hakkında biraz bilgi vermek gerekiyor.

Hologramın gelişmesi, düzgün ve saf ışık kaynağı olan laserle kolaylaştı, böylece net girişim örnekleri elde edilebildi.

Holografın elde ediliş şekli şöyledir. Laser ışınını ikiye ayırdıktan sonra, yarısını direk görüntüsü alınacak cisme, oradan resim plakasına, diğer yarısını da bir ayna yardımıyla, aynı resim plakasına aksettirdiğimizde holografik görüntüyü elde etmemizi sağlıyacak girişimleri elde etmiş oluruz. Bu plakaya yönlendirilecek bir laser ışını üç boyutlu görüntü elde etmemizi sağlar..

Bunun en önemli özelliği de resmin en kk parçasından dahi aynı, tüm görüntünün elde edlmesidir.

Önceleri beyinde görüntünün bire bir oluştuğu varsayılıyordu; ama Pribram'ın araştırmalarına göre, görme merkezinin %98'i alınmış olan bir kedide görüntü aynen alınmakta idi.

Bunun üzerinde çalışarak, *beyindeki görüntünün, nöronların meydana getirdiği dalgaların girişimi sonucu, holografik özellik gösterdiği* açıklandı.

Beynin mr boyunca 2.8×10^{10} ss 20 bitlik görüntü kaydetmesi gerektiği; bunun nasıl olabileceği araştırıldığında ise 2.5 cm².lik holografik filmin 50 incil bilgisi kadar bilgi

yüklenebildiği; burada önemli olanın filme verilen laser ışını açısı olduğu anlaşılmıştır.

Bu yönüyle konu incelendiğinde, çağrışım ve unutmaya gibi kavramları, laser ışınının doğru açığı bulması veya bulamaması şeklinde açıklayabiliriz.

Bizlerde kızgınlık, aşk, nefret, açlık gibi hisler içseldir. Müzik sesi, güneşin ısı, taze ekmek kokusu ise dışsaldır. Fakat beynimizin bunları nasıl ayırttığı belirsizdir... Yanıt ise ancak "*hologram*" olabilir!.

Bir holografik görüntünün içinden elinizi geçirebilirsiniz, orada enerji veya başka birşey olduğunu gösteren herhangi bir ölçü aleti de geliştirilmemiştir. Aynen aynadaki görüntümüz gibi buna hayâli yapı (Phantom Limb) adı verilmiştir.

1960`larda George Von Bekesy vibratörle gözleri kapalı deneklerin dizleri üzerinde yaptığı deneylerde, titreşim sayısını değiştirdiğinde, titreşim kaynağının bir dizden diğerine atladığını, hatta dizlerin arasında dahi titreşim kaynağının hissedildiğini buldu. Bu durumda dokunma duyusu olmayan yerlerde dahi duyuumsal verilerin algılanabildiğini ispatladı.

Buradan da kolu veya bacağı olmayan kişilerin hissettikleri krampların, kasılmaların, kaşıntıların gerçekte var olan bir kaynaktan değil beyne kayıtlı girişim modellerinden olduğunu gösterdi.

HOLOGRAF`IN MATEMATİK AÇIKLAMASI

İlk defa 18. yüzyılda Fransız Fourier herhangi bir modelin ne kadar kompleks olursa olsun basit dalgalarla ifade edilebileceğini ve bu formların orijinal modele dönüştürülebileceğini matematik olarak ispatlamıştı.

Bunu tv kameralarının görüntüyü elektromanyetik frekanslara, tv cihazının da bu frekansları tekrar görüntüye dönüştürmesi şeklinde örneklileyebiliriz. (Fourier Transforms)

1960 ve 70`lerde birçok araştırmacı görme sisteminin, dalgaların saniyede ne kadar salınım yaptığını saptayan bir frekans analizörü gibi çalıştığını ispatladıklarını Pribram'a söylediler; ve beynin bu işlemde holografik işlev yaptığı görüşüne vardılar.

1976 da Berkeley'de, Russell ve Karen de Valois meseleyi keşfettiler.

Görme merkezi üzerinde yaptıkları çalışmalarda bazı hücrelerin yatay çizgilerin algılanmasında, diğer bazı hücrelerin de dikey çizgilerin algılanmasında devreye girdiklerini buldular; karakter algılayıcı dedikleri çok özel

hücrelerin bizim göresel olarak algıladığımız dünyayı gösterdiğini belirttiler.

Deneyi ispatlamak için de Fourier denklemlerini kullanarak örnekleri dalga formlarına çevirdiler ve beyin hücrelerini kontrol ettiler. Buldukları, beyin hücrelerinin orijinal örneğe, değişik Fourier denklemlerine uygun tepki gösterdikleri idi.

Sonuç, beynin görüntüleri Fourier denklemine uygun olarak dalgalara çevirerek algıladı oldu!.

Bu deneyler bir çok ülkede tekrarlandı, beynin holograf olarak çalıştığı henüz tam olarak ispatlanamasa da, bu yolda yeterli kanıt sağlandı.

21

Böylece görme merkezinin, gördüğü değil; kendisine ulaşan frekanslara göre karar verdiği; ve buna göre de, diğer duyuvarın dahi araştırılması gerektiği ortaya çıktı!.

Bu keşiften sonra Alman Herman Von Helmholtz, kulağın da frekans analizörü gibi çalıştığını buldu.

Bekesy'in çalışmaları da derinin titreşim frekanslarına duyarlı olduğunu gösterdi.. Kokuların osmik frekans sistemi ile, hatta tat alma duyusunun da frekans analizi kanalıyla olduğunu gösteren deliller bulundu.

Bekesy ayrıca deneklerin, titreşim frekanslarına Fourier Generasyonu denklemleri ile tepki verdiğini keşfetti.

En heyecan verici deney ise 1930 larda Rus bilim adamı Nikolai Bernstein'a aitti.

Bernstein siyah bir fon duvar önünde, siyahlar giymiş dansçıların, eklem yerlerine, beyaz noktalar koyarak filme aldı. Dansçılar dans ettiler, yürüdüler, zıpladılar, daktilo yazdılar, çivi çaktılar. Film banyo edildiğinde beyaz

noktaların oluşturduğu kompleks ve akan bir hareket gözlemlendi.

Bernstein bunları Fourier analizi ile inceledi ve dalga formlarına çevirdi.

Şaşırtıcı olan daga formuna uygun olarak gelecek hareketin cm'nin oranları nispetinde tahmin edilmesiydi.

Pribram bu deneyden, beynin hareketleri komple olarak algıladığını ve Fourier'e uygun olarak dalga formlarına çevirdiğini düşündü.

Bu da öğrenmede, sistemin hızının önce bütünü algılanmasından olduğunu, tek tek parçaların birleşmesi ile olmadığını gösteriyordu.

22

Bütün bunlardan hareketle şu sıralarda bilim, beynin fonksiyonlarının açıklanmasında, kesin olmasa da en iyi modelin "hologram" olduğunu kabul etmekte.

Pribram 1970'lerde teorisinin doğruluğunu ispatlayacak yeterli delil elde etmişti. İlâveten beynin motor merkezlerinin belli bantlardaki frekanslara tepki verdiğini bulmuştu. Fakat onu rahatsız eden mesele, *beynimizde görüntü değil de hologram oluşuyorsa* neyin hologramı oluşuyordu?... Gerçek ne idi?..

Örnelemek gerekirse bir masa etrafındaki topluluğun polaroid filmini çekip, resimde birbirlerine girmiş dalgalar yığını görseniz acaba hangisi gerçektir?

Gözlemcinin gördüğü dünya mı?... Beynin algıladığı dalgalar mı?

"Holografik beyin" modelinin mantıksal sonucu şu:

Objektif gerçek diye gördüğümüz dağ, deniz, ağaçlar, evler, lâmbalar, fincanlar mevcut değil; veya en azından, bizim algıladığımız gibi mevcut değil!...

Belki de mistiklerin, sûfilerin asırlardır söylediği gibi, gerçek, sadece bir hayâl âleminde yaşadığımızdır; ve asıl olan dalgalardan meydana gelen bir senfoninin nağmeleridir. (Frequency Domain)

Nöro-fizikçi Pribram, burada takıldı; konunun kendi dışında olduğunu düşünüp araştırınca da fizikçi David Bohm'un çalışmalarını buldu!..

Böylece hem kendi sorusunun cevabını aldı, hem de "tüm evrenin hologram yapıya sahip olduğunu" öğrendi.

4

HOLOGRAFİK EVREN

Davit Bohm'un evrenin holografik yapıya sahip olduğu iddiası, atomaltı parçacıkları araştırması sırasında başladı.

24

Kuantum fizikçilerinin şaşırtıcı gerçeği, maddenin bölünebilir en küçük parçasına geldiğiniz zaman, ulaştığınız, parçanın normal davranış göstermediğidir.

Çoğumuz elektronun, çekirdeğin etrafında dolaşan minicik bir küre olduğunu düşünürüz. Fakat gerçek bu değildir!. Elektron bazen parçacık davranışı gösterebilir, ancak en-boy-derinlik gibi hiç bir ölçülemeğe gelmez.

Yani bildiğimiz objelerden değildir. Fizikçilerin diğer bir keşfi de elektronun gerek parçacık, gerekse dalga özelliği gösterdiğidir.

Bir elektronu kapalı bir televizyon ekranına yönlendirseniz küçük ışık noktası elde edersiniz. Bu onun parçacık özelliğindedir ama tek özelliği de değildir. Aynı zamanda enerji bulutu şeklinde uzayda dağılan bir dalga gibi de davranır. Hiç bir parçacığın yapamayacağı şekilde, iki deliği olan bir engelden, ikisinden de aynı anda geçebilir.

Elektronlar birbirleriyle çarpıştıklarında girişim örnekleri meydana getirirler. Yani hem parça hem de dalga özelliği gösterirler. Bu bukalemun özelliği bütün atomaltı parçacıkları için geçerlidir. Daha önce yalnız dalga hareketi gösterdiği zannedilen herşey içinde geçerlidir. Gama ışınları, x ışınları, radyo dalgaları gibi. Hepsi dalga ve parçacık özelliği gösterir.

Bu iki özelliği gösteren şeylere fizikçiler "Kuanta" demektedirler ve evrenin ana dolgusunun olduğuna inanmaktadırlar.

Belki de en hayret verici olay kuantanın sadece, bizim baktığımız zaman parçacık özelliği göstermesidir.

25

Fizikçiler, elektronun bakılmadığı zaman, daima dalga hareketi gösterdiğini deneyle bulmuşlardır. Bir yılanın çölde kum üzerinde gittiği gibi, düz hareket ettiğini sandığımız şeylerin aslında, dalga hareketi yaptığını, düşünün.

Fizikçi Nick Herbert, dünyayı, sadece baktığımız zaman madde görüntüsü veren, aslında durmaksızın akan bir dalga çorbası olarak ifade etmektedir. Midas'ın dokunduğu herşeyi altın yapan elleri gibi.

Bohm'un bulduğu en enteresan hâllerden biri de bağımsız görünen atomaltı parçacıkların birbirleri ile ilişkisidir.

Kuantum fizikçinin kurucu babalarından Neils Bohr, atomaltı parçacıkların sadece bir gözlemci tarafından izlendiğinde meydana çıktığına göre, parçacıkların özellikleri ve karakteristikleri hakkında görüş bildirmek anlamsızdır sonucunu çıkarttı. Bu görüş bir çok fizikçiyi rahatsız etti.

Einstein bu görüşe karşı çıktı. Ona göre atomaltı parçacıkların izlenmelerinde meydana çıkan, parçacık çiftleri, benzer veya aynı özellikleri gösteriyorlardı.

Örneğin bir positronium atomu (Bir elektron+bir positron) çözüldüğünde, iki zıt yöne giden fotonlar oluşturur ve her ne uzaklıkta olursa olsun her iki foton da aynı polarizasyon açısına sahiptir. (Polarizasyon, bir fotonun kaynaktan uzaklaşırken gösterdiği dalga şeklindeki harekettir)

Einstein kısaca EPR paradoksu denen görüşle, eğer iki foton belli bir mesâfede aynı polarizasyon açısını veriyorlarsa, aralarında ışık hızından daha hızlı bir iletişim olması gerektiği, bunun da imkânsızlığı nedeni ile Bohr'a karşı çıktı.

26

Bohr ise buna aldırmadı!. Işık hızından daha hızlı bir iletişim yerine başka bir açıklama getirdi. Atomaltı parçacıklar, sadece gözlemlendiği sürece var olduklarına göre, bunlara bağımsız şeyler denemezdi ve bu nedenle Einstein'ın ikiz parçacıklar hipotezi yanlıştı. Onlar görünmez bir sistemin parçalarıydı.

Fizikçilerin çoğu bu görüşle yetindiler. Einstein ise teknik imkânsızlıkları nedeni ile görüşünü ispatlayamadı.

Bohr'un atomaltı parçacıkların görünmezliği ile ilgili görüşleri gerçeğin bulunmasında önemli sonuçlar doğuracaktı. Fakat bunlar ihmal edildiği gibi iletişim konusu da ihmal edildi.

Bohm, Bohr'un tezini kabul etti. Ancak iletişime gösterilen ilgisizlikten de üzüldü. Bohm, Berkeley'de plazmalar üzerine çalışmalar yapıyordu. (Plazma yüksek yoğunlukta elektron ve pozitif iyonları içeren "+" değerli bir gazdır.)

Bohm, tek başlarına hareket eden elektronların, plazma içine girdiğinde bu özellikleri yitirip, büyük bir iletişim hâlinde olan bir bütünün özelliklerini gösterdiğini gördü.

Her ne kadar bireysel hareketleri gelişi güzel gibi görünüyorsa da elektronların çoğu çok iyi organize edilmiş etkiler yapıyordu. Plazma devamlı kendisini yeniliyor ve içindeki bozuklukları, bir kistteki yabancı madde gibi durduruyordu.

Bohm o kadar etkilendi ki, elektron denizinin "CANLI" özellikleri gösterdiğini söyledi.

27

1947 de Bohm, Princeton'da yardımcı profesörlüğü kabul etti. Ve metallerdeki elektronları incelemeğe devam etti; ve elektronların çok yüksek değerde, birlikte hareket özellikleri gösterdiğini buldu!.

Berkeley'deki plazmalar gibi artık iki parça arasındaki iletişim olduğunu değil; her elektronun diğerlerinin hareketini bilir gibi hareket ettiği; ve parçacıklar okyonusunun da bilinmeyen trilyonlarca diğerleri ile ortak hareket hâlinde oldukları üzerinde çalıştı.

Bohm, elektronların bu toplu hareketini "Plazmon" olarak adlandırdı ve bununla da fizikçi olarak yerini bilim dünyasına kabul ettirdi.

Bohm, daha sonra yaptığı çalışmalarla Bohr'un teorisini yetersiz buldu ve atomaltı parçacıkların daha derinlikli gerçekleri olması kanaâtıyla Einstein'la görüşmeler yaptı. Bu görüşmeler ışığında da Bohr'un teorisine bir alternatif geliştirdi.

Elektronların gözlemci olmadan da var olduğunu baz aldı. Bu bazla atomaltı parçacıkların bilimle açıklanmayı bekleyen bir boyutu olduğunu keşfetti.

Bu duruma "KUANTUM POTANSİYELİ" adını verdi. Bütün uzayda mevcut olduğunu; yer çekimi ile manyetik sahaların aksine, etkisinin uzaklıkla azalmadığını ortaya koydu. Fizikçilerin çoğu bu görüşe karşı çıktı. Fakat yeni bir teori olarak bilim adamları arasında kabul gördü.

Bohm, hiçbir teorinin sonsuzluğu açıklayacak güce sahip olmadığını ve buna karşı çıkılmasının da doğru olmadığını söyledi.

Bilimin, etki-tepki gibi çok sınırlı verilerden hareket ettiğini, oysa sonucun birçok sebebe bağlı olabileceğini belirtti.

Bohm, kuantum fiziği ve kuantum potansiyeli konusunda çalışmaları devam ettikçe, ortodoks düşünceden ayrıldı.

Klasik bilim, sistemi, karşılıklı parçaların birbirleri ile etkileşimi olarak inceler.

Kuantum potansiyeli ise bunu akılda tutarak, **parçaların tüm tarafından organize edildiğini** söyler!.

Bohm, atomaltı parçacıkların bağımsız olmadıklarını söylemekten öte; **görünmez herşeyi düzenleyen bir sistemin varlığına** öncelik verdi.

Bu plazmadaki ve süper iletkenlikteki elektronların hareketlerini açıkladığı gibi, ilişkilerini de göstermektedir.

Yani Kuantum Potansiyel, elektronların gelişi güzel dağılmadığını, kendi başına hareket eden bireylerin oluşturduğu bir pazar kalabalığı gibi değil, ***organize bir bale dansı gibi*** olduğunu açıklamaya çalışır.

Parçaların, birleşerek meydana getirdiği bir makine değil, yaşayan bir organizmanın, bütünlüğünü oluşturan parçaları görür.

İlginç bir sonuç da, Bohm'un kuantum fiziği açıklamasına göre; **atomaltı parçacıklarında sâbit bir yer söz konusu olmayacağı için uzayda her yer eşittir ve herhangi birşeyi başkasından ayırmak imkansızdır.** Bu özelliğe fizikçiler "**mekânsızlık**" (Non-Locality) demektedirler.

Bohm, mekânsızlığı açıklamak için şöyle bir deney geliştirdi. Bir akvaryum içindeki balığı iki ayrı kamera ile iki ayrı açıdan görüntüledi. İki kamerayı, ayrı ayrı izleyen birisi, önce bu iki balığın ayrı olduğunu düşünebilir ama zamanla hareketlerin benzerliğinden, iki görüntünün de aynı balığa ait olduğunu anlayacaktır.

Bohm, bunu pozitronium atomunun iki zıt yöne ayrılmasındaki özelliğin ışığın hızı konusuna girmeden, açıklanması olarak izah etti. Gerçekten Kuantum Potansiyeli uzayda geçerli olduğuna göre, bütün parçacıklar, mekânsız olarak birbiri ile ilişkidir.

1950'lerde Bohm, Bristol Üniverstesine araştırmacı olarak gitti. Ve Yaki Aharanov ile tanıştı. Beraber yaptıkları çalışmalarda, şartlar uygun olduğunda, bir elektronun, elektron bulunmasının sıfır ihtimal dahilinde olduğu bir yerde, manyetik sahanın mevcudiyetini hissettiğini buldular.

Klasik fen, parçacıkları genellikle iki kısımda inceler, düzenli ve düzensiz.

Bohm ise inceledikçe, birbirine göre birçok düzenli ve düzensiz denebilecek sınıflar tesbit etti... Ve evrende sonsuz sayıda sınıflandırılabilir **düzen hiyerarşisi** olabileceğini söyledi.

Bundan dolayı da, düzensizlik dediğimiz dağılımların dahi, belki de çok yüksek seviyede, bizim bilmediğimiz bir düzenin parçası olabileceğini açıkladı.

ilginç olan, matematikçilerin de düzensizliği ispatlayamamasıdır!.

Bohm bu düşünceler içerisinde iken, televizyonda bir kavanozun içerisinde yerleştirilmiş silindir ve arasına, doldurulmuş gliserinle yapılmış bir deney gördü.

Gliserinin içine damlatılan bir damla mürekkep, silindir döndüğünde dağılıp kayboluyor, fakat geri döndürüldüğünde tekrar damla haline geliyordu. Bundanda, düzensiz olması gereken mürekkep dağılımının dahi bir düzene sahip olduğu anlaşılıyordu.

Bunun üzerine yoğun bir şekilde düşünen Bohm, sonunda amaca en yakın çözümü buldu: HOLOGRAM!.

Hologramı inceledikçe, holografik film üzerindeki girişimlerin, düzensiz gibi görünmesine rağmen gizli bir düzen içerdiğini buldu.

Bohm, düşündükçe daha çok ikna oldu ve evrenin akan dev bir hologram olduğu kanısına vardı.

1980`de de bu görüşlerini açıklayan "WHOLENESS AND THE IMPLICATE ORDER"adlı kitabı ile bu görüşlerini açıkladı.

Bohm'un en korkutucu tesbitlerinden biri ise, günlük yaşamımızın gerçekte bir holografik görüntü olduğu idi!.

Mevcûdiyetin derinliklerindeki gizli iradeyi vurgulayarak, fizik dünyamızın görüntüleri ile objelerin doğumunun, bir holografik filminden, hologramın doğumuna benzediğini

söyledi. Bu en derinde saklı gerçeğe "GİZLİ"; mevcut dünyamıza da "GÖRÜNÜR" düzen; dedi.

Böyle söyledi, çünkü evrendeki tüm şekillerin, bu görünür ve gizli gerçeklerin sonucu olduğunu gördü.

Örneğin elektronların, uzayda her zaman var olmalarına rağmen, sadece incelendiklerinde ortaya çıkmalarını, bu gerçeğe bağladı.

Bir başka anlatımla, bir kaynaktan çıkıp, çeşmeden akan suyun, gizli iken görünür olması ve kaybolduğu varsayılan damlalarında tekrar çıktığı kaynağa yani gizliye döndüğünü düşünebiliriz.

31

Holografik filmi de aynı şekilde gizli, hologramı da görünür; diye değerlendirebiliriz. Bu iki düzen arasındaki devamlı akış, parçacıkların, pozitronium atomunda nasıl şekil değiştirdiğini açıklamaktadır.

Bu şekil değişiklikleri tek gibi görünebilir, örneğin, bir elektron gizli kısma geçerken; bir foton çözülüp, görünür hale gelip onun yerini alabilir. Bu da kuantanın bazen parçacık, bazen dalga özelliği göstermesinin açıklamasıdır.

Hologram, statik bir görüntü olduğundan, evrendeki katlanıp açılmalardan meydana gelen dinamik hareketi, Bohm, "HOLOMOVEMENT" (holohareket) olarak adlandırdı.

Atomaltı seviyedeki yetersizliği, holografik hareket açıklar. Bir şey holografik olarak organize edilirse, orada her türlü mekân anlayışı kalkar.

Ayrıca holografik filmin küçük bir parçasının, tümdeki bilgiyi taşımaya, bilginin de mekânsızca dağıldığını gösterir."

BİR DE 1400 YIL ÖNCESİNE BAKALIM

Burada Rasûlullah Aleyhisselâm'ın 1400 küsur yıl önce yaptığı şu açıklamaya dikkatinizi çektikten sonra konuya devam etmek istiyorum:

"Zerre, küllün aynasıdır"!.

(En küçük noktada tümün bütün özellikleri mevcuttur)

"Bohm'un geliştirdiği fikirlerden en akıl karıştıranı "TEKLİK" görüşüdür...

Kozmosta herşey, gizli iradenin kesintisiz holografik yapısı olduğundan; parçalardan söz etmek anlamsızdır!. Bu muslukları, ana kaynağın parçaları olarak anlatmaya benzer.

Bu yüzden elektron, ilk temel madde değil; holohareketin bir görünüşüdür!. Evrendeki herşey bir halının motifleri gibi TÜME bağlıdır!.

Einstein, uzay ve mekânın, birbirine bağlı olduğunu söylediği zaman dünya hayret etmişti... Bohm bu görüşü bir basamak daha yükseltti.

Ve, "evrende herşey birbirinin devamı olarak süreklilik arz etmektedir"; dedi. Bunu gözönüne alınca, herşey, aynı şeydir; "SOM, BÖLÜNMEZ, TEK"!

Örnelemek gerekirse, bir nehirdeki girdapların hepsi ayrı büyüklük, hız ve yönedirler; ama girdap nerede biter, nehir nerede başlar ayırt edemeyiz.

Holohareketi, parçalara ayırmak, kendi düşünce yapımıza uygun olduğu için yapılır. Bu parçaları, göresel BAĞIMSIZ "ALT GRUPLAR" diye adlandırmak daha doğru olur.

Bohm, dünyayı parçalara ayırıp, incelemeyi; ve herşeyin birbiri ile olan dinamik iletişimini ihmal etmeyi en büyük yanılığımız olarak görmektedir. Örneğin, dünyanın veya vücudumuzun bir parçasını, tümü düşünmeden çıkartmak, sonumuza dahi sebep olabilir.

6

MADDENİN İNCELİKLİ YAPISI OLARAK BİLİNÇ

34

Kuantum fizikçilerinin, maddenin derinliklerini inceledikçe buldukları, iletişim örneklerine ilâve olarak, Bohm'un holografik evreni, birçok bulmacayı çözmektedir. Bunlardan biride, atoaltı parçacıklarında görülen "BİLİNÇ" etkisidir.

Bohm, daha öncede belirttiğimiz gibi, parçacıkların, incelemedikce mevcut olmadıkları, tezine karşıdır. Fakat prensipte, fizik ve bilinç bir arada incelenebilir.

Fizikçilerin çoğu gerçeği parçalamaya uğraşarak, yani bilinci ve atomaltı parçacıkları ayrı ayrı inceleyerek yanlış yapmaktadırlar.

Bilinç, her maddede derece derece, gizli ve açık olarak mevcuttur. Bu plâzmanın, neden canlı özellikleri gösterdiğinin de açıklamasıdır.

Düşünülen şeyi eyleme geçirmek, aklın en önemli özelliklerindendir. Böyle birşeyi elektronda da görmekteyiz.

Bu nedenle evrende, canlı-cansız ayırımı anlamsızdır. Hareketli ve hareketsiz maddeler ayrılamıyacak kadar iç içedir ve yaşam da evrenin bütünlüğü içinde sarmalanmıştır.

Bilincin, yaşamın ve gerçekte herşeyin evrenin dokusunu oluşturmaları, şaşırtıcı sonuçlar verir.

Hologramın bir parçasının, tümün özelliklerini içermesi gibi; eğer ulaşmasını bilirsek, baş parmağımızın ucunda, Andromeda galaksisini bulabiliriz!... Kleopatra ile Sezar'ın buluşmasını da!.

Prensipte, geçmiş ve gelecek, uzay ve zamanın, küçük bir kıvrımında yer almaktadır. Aynı şekilde, vücudumuzdaki her hücre, tüm kozmosu içerir. Her yağmur damlası ve her yaprak da!..

35

Eğer evrenimiz, derinlerdeki bir gizli iradenin soluk gölgesi ise, gerçeğin atkı ve çözümleri içinde başka neler gizlidir?

Bu günkü fizik anlayışımıza göre, evrenin her bölgesi, değişik dalga boylarının meydana getirdiği, farklı boyutlarda oluşmuştur. Her dalganın da bir enerjisi vardır.

Fizikçiler, bir dalganın sahip olacağı minimum enerjiyi hesapladıklarında, "uzaydaki, bir cm³'lük boşluk, evrendeki bilinen tüm maddenin enerjisinden daha çok enerjiye sahiptir" sonucuna varmışlardır.

Bazı fizikçilerin, bu hesapta bir yanlışlık olması gerektiği savına karşın; Bohm, bunun, gizli iradenin çok büyük ve saklı doğası hakkında küçük bir fikir verdiğini söyler. Bu fizikçileri de, okyanusta, yüzdüğü denizin farkında olmadan, içindeki meddelerle ilgilenen balıklara benzetir.

Bohm, bu sonsuz enerji denizindeki, uzay-madde ilişkisini şu benzetme ile anlatır:

Mutlak sıfır derecesinde soğutmuş bir, kristal elektronlarının hiç dağılmadan içinden geçmesine izin verir. Isı biraz arttırılırsa, kristaldeki çeşitli çatlaklar, elektron dağılımına neden olur.

Burada eğer elektron gözüyle bakarsak, bu çatlaklar, sonsuzluk denizinde yüzen maddeler olarak görünür. Oysa her ikisi de aynı yapının "DERİNDEKİ KRİSTALİN" farklı görüntüleridir.

Bohm, aynı şeyin bizim, mevcut boyutumuzda da geçerli olduğunu söyler... Yani, uzay boş değil, doludur!. Ve biz dahil, tüm mevcudatın mekânıdır!.

Görünen muazzam, maddesel yapısına rağmen evren, kendi kendine mevcut değildir!... Ancak, çok uzak ve güçlü bir vasînin üvey evladıdır!... Daha da kötüsü, bu vasînin önemli bir uğraşı da değil, geçici bir gölgesidir.

Sonsuz enerji denizi, gizli iradenin tek yönü değildir. Çünkü, gizli irade, atomaltı parçalardan, maddenin her şekline, enerjiye, hayata ve bilince, kuantlardan kişinin beynine kadar herşeyin aslıdır.

Bohm'a göre bu, herşeyin sonu da değildir, belki de gerisinde hayâl bile edemeyeceğimiz başka düzenleyici katlar vardır. Yani varoluşun sonsuz basamakları...

Fizikçiler, uzayın, ışık ve birbirini kesen, içiçe geçen bir sürü elektromenyetik dalgalarla dolu olduğunu kabul etmektedirler. Daha öncede gördüğümüz gibi parçacıklar, aynı zamanda dalgalardır.

Bu da gördüğümüz her fiziki objenin ve herşeyin gerçekte girişim örnekleri olduğunu ispatlamaktadır. Bir gerçek ki, bu ifadeler tartışmasız holografik yapıyı anlatmaktadır.

Bir başka tespit de 1982 de fizikçi Alain Aspect tarafından yapılan deney sonucu elde edildi. Kalsiyum atomları laserle ısıtılarak ikiz fotonlar elde edildi ve bu fotonların 6.5 metrelik bir boru içinde zıt yöne doğru hareket etmeleri ve özel filitrelerden geçerek iki polarizasyon analizörüne yönlendirilmesi sağlandı. Her filitrenin, bir analizörden diğerine yön değiştirtmesi, saniyenin on milyonda biri kadar süre aldı. Işığın, iki foton dizisini ayıran 13m'lik boruyu geçmesi ise, saniyenin 30 milyonda biri kadar süre aldı. Buradan da fotonların, bilinen herhangi bir fiziksel yöntemle haberleşemeyeceği anlaşıldı.

37

Aspect, kuantum teorisinin de önerdiği gibi, her fotonun ikiziyle aynı polarizasyon açısını bildiğini buldu. Buradan çıkan iki sonuçtan biri Einstein'ın aksine, ışık hızından daha hızlı bir sürat olabileceği idi ki bunu kabul etmek zordu. ikincisi ise, yersiz olarak iki fotonun iletişimde bulunduğu idi.

İngiliz fizikçi Paul Davis'e göre parçacıklar devamlı olarak birbirlerine geçme ve ayrılma durumlarında olduklarına göre, kuantum teorisinin yersizlik görüşü, doğanın genel özelliği idi. Bu bilgiler de Bohm'a büyük destek sağladı.

* * *

7

PRIBRAM & BOHM = BİLİMİN GÜNÜMÜZDE ERDİĞİ SON GÖRÜŞ

38

Bohm ve Pribram'ın görüşleri birleştirilince, bilim dünyasından, yaşanan boyuta yeni bir bakış açısı getirildi. Buna göre...

Beynimiz, zaman ve mekânın ötesinde, derindeki bir mevcûdiyet emrinin, başka bir boyuttan gönderdiği projeksiyonların girişim frekanslarının, matematiksel olarak değerlendirilerek, gördüğümüz yapılara dönüştürücüsü; idi!

Pribram için, bu sentez, dünyamızın gerçekte mevcut olmadığını idrâke yetti. En azından bildiğimiz gibi var olmadığını!.

Dışarıda bir dalgalar ve frekanslar okyonusu varken, beynimiz bunları gördüğümüz maddelere, taşlara ve dünyamızı meydana getiren şekillere çeviriyordu. Acaba beynimizin kendisi de frekanstan meydana gelmesine rağmen, dışarıdaki frekans bulutlarını, hayâli bir şeyi, dokunduğumuzda nasıl sert bir şekle sokuyordu?

Pribram'a göre, Bekesy'nin vibratörlerle yaptığı deney, beynimizin nasıl çalıştığını gösteren iyi bir örnektir.

Pribram'a göre bir porselenin pürüzsüzlüğü ile kumsalda ayağımızın altındaki kumların hisleri, sadece Hayâli Yapı (Phantom Limb) sendromunun değişik şekilleri idi. Bu onların varolmadığı anlamına gelmiyordu.

Pribram'a göre gözlerimizle baktığımızda çeşitli şekillerde görülenler, gözlerimiz olmasa, beynimize göre dalga şeklinde idiler!... Hangisi doğru?

Her ikisi de doğru; veya her ikisi de doğru değil!. Kendimizi de böyle görebiliriz.

39

Ancak gerçeğe en yakın olanı; hologramik bir bedene sahip olduğumuzdur.

Pribram bizim zaman ve mekânı üretebilecek yetenekte olduğumuzu söylemektedir.

Bohm'a göre bilinç, bölünmezlik ve akışkanlığın en güzel göstergesidir, bu nedenle holografik modele çok uygundur.

İki veya daha çok kişiler arasındaki açıklanamayan bağları en iyi holografik model açıklamaktadır."

Yani...

Evren, gerçeği itibariyle holografik tümel yapıdır. Ancak bu tümel yapı, sonsuz sayıda, bakılınca parçacık özelliği gösteren değişik frekanslı dalgalardan oluşmuştur!... Her dalgaboyu paketi ancak kendi türünden olan dalgalar tarafından algılanabilmektedir!... Böylece de çokluk kavramı ortaya çıkmaktadır.

Evrendeki holografik bilinç ise, "Allâh'ın ilim sıfatı"ndandır; ve holografik esasa göre her zerrede, parçacıkta, dalgada tümüyle mevcuttur!.

"İnsan" da Hakikati itibariyle bu ÖZ`den gelme "NEFS"teki bilinçten ibâettir!.

Evet...

"Evrensel Öz"ü, bünyesinde barındıran; ve o "Evrensel Öz"de mevcut olan tüm özellikler hologramik bir biçimde kendisinde barındıran bir tür titreşimden ibaret beyin!...

Sonsuz sayısız dalgalardan, titreşimlerden ibaret, tasavvuf ehlinin "hayâl" olarak nitelendirdiği bir evren!!!...

Ama, bu titreşim, insan bedeni denilen moleküler yapıda, hücre yapıda, beyin ismi altında bir birimsellik ve bedensellik hissini ve düşüncesini oluşturuyor!.

Bu oluşma nasıl başlıyor?.

* * *

◆ TEK'İN SEYRİ

8

BEYİNDE VERİLERİN YERLEŞİMİ

Bu oluşma, çocuğun doğumundan sonraki ilk aylarda meydana geliyor.

Dışarıdan belli dalgalar olarak beyne ulaşan çeşitli veriler, kendilerini kabule hazır olan hücreleri kendi frekanslarına programlayarak; o andan itibaren o hücrelerin faaliyeti hâlinde, beyinde kendi anlamlarının oluşmasını temin ediyorlar!.

Buna, ister şartlanma diyelim, ister beynin belirli bilgilerle programlanması ya da programlandırılması diyelim; değişen bir şey olmaz, çünkü işlem aynıdır..

Daha sonra belli değer yargılarının empoze edilmesi ile kişide, kendini madde beden kabulü hâli başlıyor.

Beyin esas itibarıyla, her türlü bilgileri alıp, kabullenmeye yönelik bir yapı...

Hiçbir bilgi kaydı yokken, o çocuk elini sığağa dokundurduğu anda "sıcak, cızz!.." diyorsunuz.. O, dokunduğu nesnenin "sıcak, cızz" olduğu, beyne giriyor. Daha sonra siz tekrar aynı

nesneyi ona götürdüğünüz zaman o, bunu "sıcak, cızz" diye nitelendiriyor.

Bu misâlde olduğu gibi, aldığı her türlü bilgi, beyinde yer ediyor ve bu, beyinde yer eden bilgilere göre de o beyinde "değer yargıları" oluşuyor. Ta ki, bir başka bilgilendirme ile o değer yargısı değiştirilmediği sürece... Sonra da o kişide ölene kadar o değer yargısı devam edegidiyor...

İşte, bu tür bilgilendirme veya şartlandırma ile kişi, bedene dönük tasarruflarını kendine âit gibi kabul ediyor. Bunun neticesinde de, kendini bir beden olarak görme, bir birim olarak görme hâliyle bloke olmuş oluyor!. Bu kayıtların neticesinde ise kendine, orijinindeki "Evrensel Öz" cevherinden mahrum yaşam tarzı cezasını vermiş oluyor!.

43

Denebilir ki, çevre onu bu şekilde şartlandırıyor?... Bu hiç önemli değil!.. Mâzereti ne olursa olsun bunun sonuçlarını yaşamaktan da hiç bir şekilde kendini kurtaramaz!.

Sistemde mâzerete yer yoktur!.

Onun kendini cezalandırması, şu sebepten...

Çevre ona herşey verebilir ama, onun çevreden gelen bu bilgileri, erişebildiği en son ilmî verilere göre tetkik etmesi araştırması ve ona göre değerlendirmesi gerekir.

Herşeyi körü körüne kabullenmeyecek; o aldığı bilgilerin gerçek olup olmadığını bilimsel veriler içinde araştırarak ve ondan sonra karar verecek..

Eğer bu tür bir çalışma yapmadan, körü körüne önüne her gelen bilgiyi kabullenirse, kendi kendisini diri diri mezara girmeye mahkûm etmiştir...

Mezar deyince, bunu yalnızca topraktan bir mezar olarak kabullenmeyin!..

Et-kemik bedenler de bilincin mezarıdır!

Dünyada iken kendini mezardan kurtaramayan, âhirette de kendini mezardan kurtaramaz!

Bilincin, beden kaydındaki hâlinin bir tür mezar yaşamı olduğunu farkedememesi; onun, gelecekte bedenle birlikte, toprak mezarda hapis kalmasına yol açacak; daha sonra da kendi kabir âlemindeki kişisel yaşamına neden olacaktır..

Eğer dünyada yaşarken, et-kemik kabirden bilincini kurtaramazsan; ölüm denen olayla birlikte işe yaramaz hâle gelen madde bedenle birlikte, kabre diri diri konursun; ki bu durumda, çifte mezar içinde hapis kalmışındır!... Hem benlik, hem kabir!.

Öyleyse, bize düşen, öncelikle yapmamız gereken şey, kendi gerçek varlığımızın ne olduğunu iyice kavramaktır!.

Neyiz, ne değiliz, ne kadarız?... Bunları çok iyi anlamak lazım...

Et-kemik beden değiliz ama, et-kemik bedensiz de bir şey yapabilmemiz mümkün değil!... Şâyet, et-kemik bedenin ihtiyacı olan gıdayı vermezsek, o et-kemik beden faaliyetleri ve girdileri ile yaşamına devam eden beyin, gerekli çeşitli fonksiyonları icra edemez...

Halbuki, ölüm ötesi yaşamın kendisiyle devam ettiği, ruh adıyla bilinen bir tür ışınal-astral beden, bilincini ve tüm girdilerini beyinden alır. Öyleyse, bedene, gerek duyduğumuz ölçüde ihtiyaçlarını vermek zorundayız. Ancak ne kadar?... Beynimizin ihtiyaç duyduğu nispette!...

Beyin, bilincin oluşturucusu, aracıdır... Ancak, sadece aracı olmayıp, inşâ ettiği yeni bedene kendindeki özellikleri yükleyicidir de!. Sahip olduğu özellikleri ona kazandırandır..

Bunu bilerek beden ve dolayısıyla beynin hakkını, hakkıyla vermek gerekir... Ama, bedene esir olmadan!... Bedenin istek ve arzularıyla bilincimizi bloke etmeden ve kayıt altına almadan!

Eğer bunu gerçekleştiremezsek, burada bazı karışıklıkların içine düşersek, konuyu tam hakkıyla anlayıp, gereken çalışmaları yapmaktan geri kalırız. Böyle bir geri kalışın getireceği zararlar da kolay kolay şu anda idrâk edilemez.

45 Ne zaman ki, bu bedeni yitirir, bu ruh yapı içinde yalnızca bilinç olarak varlığımızı hissederiz, o zaman neler kaybettiğimizi anlarız..

Ne var ki o zaman da iş işten geçmiş olur!. Çünkü, yitirdiklerimizi telâfi imkânı artık kalmamıştır!.

Bu durumda, bedenin ne ve ne için var olduğunu iyi anlamamız gerekir. Ruhun ne ve nasıl var olduğunu iyi anlamamız gerekir...

"Ben" ismiyle ve kelimesiyle işaret ettiğimiz "Öz" varlığımız olan "nefs"imizin ne olduğunu, "bilincin" ne olduğunu, gerçek özelliklerinin neler olduğunu çok iyi kavramamız gerekir.

Eğer bunları kavrayabilirsek, o takdirde bu kavradıklarımızın gereğini yaşamak zorunda hissederiz kendimizi. Ya, onun gereğini hakkıyla yaşarız, hâsılasını elde ederiz. Ya da, onun gereğini yaşayamayız, neticelerini de asla ve asla elde edemeyiz...

Çünkü;

"Kim zerre kadar hayır yaparsa karşılığını elde eder, kim zerre kadar kötü iş yaparsa, onun da karşılığını elde eder."
(99-7/8)

Hükmü, kesindir...

Çünkü, yaşam, bir sistemdir! Sistemde kesinlikle mâzerete yer yoktur!

Bu sistemin içinde, herkes, sistemin şartları ve kurallarına göre kendini kurtaracak davranışları ortaya koyacak veya koymayacaktır... Bunun sonuçlarına da bizzat kendisi katlanacaktır!.

İşte, Allâh Rasûlü, bu Allâh Sistemi'nin işleyiş düzenine göre, insanlara ne yaparlarsa yararlarını göreceklerini; neleri yapmazlarsa da sonuçlarına katlanmak mecbûriyetinde kalacaklarını tebliğ etmiştir. "Zorlayıcı" olarak değil, "uyarıcı", "teklif edici" olarak!.

Evet!.

Konumuza kaldığımız yerden devam ediyoruz...

Maddenin var olmadığını, evrenin bir dalgalar-titreşim bütünü olduğunu; daha açık bir ifadeyle, maddenin, kesitsel algılama araçlarına göre var olduğunu; her boyutun kendine has yapısının, o yapıyı algılayan araçlara göre madde kabul edildiğini anlatmaya çalıştık...

Öyle ise şimdi sıra geldi "ÜSTMADDE"yi farketmeye..

◆ TEK'İN SEYRİ

"ÜSTMADE!"

"Üstmadde" tâbiriyle anlatmak istediğimiz şey ne?...

48

Bu güne kadar ki sohbetlerde, "Evrenin gerçek yapısını değil, kesitsel algılama araçlarımıza göre olan yapısını", değerlendirebildiğimizi açıklamaya gayret ettim...

Ayrıca yine bu konuyu detaylı olarak "Evrensel Sırlar", "RUH İNSAN CİN", "Hz. MUHAMMED`in açıkladığı ALLÂH" ve "Hz. MUHAMMED NEYİ OKUDU" isimli kitaplarımda elimden geldiğince îzâha çalışmışım...

Maddeden enerjiye doğru, yani madde-hücre-atom-atomaltı ve nihayet enerji yapı boyutu sıralamasını defalarca izah ettik.

Yalnız, bunun bir de "Üstmadde yapı" yanı var!. Ki buna pek değinmemiştik..

"Üst madde" var derken, "bir madde var, bir de bunun üstü var" şeklini anlamayalım!.

Madde, bizim algılama organlarımıza göre varsaydığımız yapı!. Fakat, bir de bunun bir "Üst Boyut"u var!...

Bu "üst boyut"u, bu güne kadar algılamamış, hattâ üzerinde düşünmemiş bile olduğumuz için, direkt olarak anlatmam mümkün değil!.

Bunu misâl yollu anlatmaya çalışayım :

Şimdi, bir insanın vücudunu, bedenini ele alalım...

Bu bedende trilyonlarca hücre var. Bu hücreleri biz bugün, çok yüksek büyütme kapasitesi olan mikroskoplarla görebiliyoruz. Ve, esasında vücudumuzdaki bu hücrelerin milyarlarcasının faaliyetinden haberimiz yok. Farkında bile değiliz...

49

O hücreler ne yapıyor?. Ne tür ilişkiler içinde? Nasıl yaşıyor, nasıl ölüyor? Yerine yenileri nasıl meydana geliyor?.. Bunların hiçbirinden haberdar değiliz..

O hücrelerin her biri, belli bir canlılık ve kendi yapısal özelliği içinde de bir faâliyet halinde. Ama, dediğim gibi, biz bunun farkında değiliz!.

Trilyonlarca hücreden meydana gelmiş beden, aslında tek bir hücreden oluşmuş!... Bu tek hücrede mevcut kromozomlardaki genler, sayısız bilgileri ihtiva ediyor. Bu sayısız bilgileri ihtiva eden genlerin önerdiği doğrultuda hücreler çoğalmağa başlıyor. Ve, değişik bileşimlerle, terkiplerle bir böbreği, bir karaciğeri, bir mideyi, kalbi, beyni meydana getiriyor!.

Tümüyle apayrı görevler yapan organlar, o tek hücreden meydana gelme!. Ve, her bir organın kendine has bir bilinci, bir görevi ve bir çalışma sistemi var.

Ama, biz dışarıdan baktığımız zaman, "insan bedeni" diyoruz. Ve bunu, bir tek yapı olarak ele alıp değerlendiriyoruz.

Nasıl ki, biz hücreleri göremiyorsak, biz kendi algılama boyutumuz ve kendi algılama araçlarımız olan organlarımızla bedendeki bu faaliyetleri değerlendiremiyorsak; kütleli bir isimle, karaciğer, kalp, böbrek gibi tanımlamalarla kaba bir biçimde olaya yaklaşıyorsak; şimdi bunun aynı bir "üst boyut"ta ele almaya çalışalım:

Tüm Galaksiyi, yaklaşık dört yüz milyar yıldızdan oluşan galaksiyi bir beden olarak ele alalım... Bu galaktik bedenin hücreleri gibi düşünelim yıldızları!. Galaktik bedenin organları veya hücreleri gibi...

Nasıl ki, karaciğerin kendine has bir yapısı, bir çalışma sistemi, bir kendi bilinci, organik bilinci ve bu bilinçle yaptığı bir görevi varsa; aynı biçimde Galaktik bedenin de organları veya hücreleri gibi olan yıldızların canlılığı söz konusudur...

50

Eğer uzaydan, belli bir mesafeden dünyaya bakarsanız, dünyanın üstünde doğru dürüst, ne bitkileri, ne hayvanları ve ne de insanları görürsünüz!. Dünya, tek başına bir küttedir.

Ama, dünya üzerinde bir insanlık âlemi var, hayvanlar âlemi var, sayısız nebatlar var. Bunlar da kendi içlerinde sayısız türe ayrılırlar. Herbirinin kendine has özelliği vardır..

İşte galaktik yapı da, aynı şekilde dışarıdan bakıldığı zaman, bir beden, bir birim, bir kişilik hüviyetiyle var olan bir yapıdır!.

Bu galaktik yapı, bizim "Samanyolu" adını verdiğimiz, batının İngilizcede, "Milkyway", diye adlandırdığı galaktik yapı, gerçekte bir canlı birimdir, bir canlı varlıktır... Ancak, bir başka galaktik bilinç tarafından, bu galaktik yapı bir canlı

birim, bir canlı yapı olarak algılanır; bizim yapımız tarafından değil...

İnsanlık denen yapının bilinci olduğu gibi; aynen dünyanın da kendine has bir bilinci vardır. Dünya ismi ile işaret ettiğimiz bu planetin de kendine özgü bir şuuru vardır!...

Dünya'nın bir şuuru olduğu gibi, Güneş'in de bir bilinci vardır!... Güneş'in bir şuuru olduğu gibi, Galaksi'nin de bir şuuru vardır!.

Bu Galaktik bilinç indinde güneşin bilinci, bizim yapımızın şuuru yanında bir hücremizin bilinci mesâbesindedir. Galaktik yapı, aynen, bir insanın bilinci gibi, evren içinde bir bilinç sahibi birim olarak mevcuttur!. Ve böylece milyarlarla galaktik birimler mevcuttur!...

51

Evrende milyarlarla galaksi var, diyoruz ya!. Aslında bunun anlamı, evrende galaktik boyutlarda mevcut, milyarlarla birim var demektir!...

Bizim yapımıza göre, bize oranla bir hücrenin bilinci ne düzeydeyse; Galaktik bedene, Galaktik kişiliğe nisbetle de, bu Güneş Sisteminin, Güneşin bilinci odur. Galaktik birime, benliğe göre bir yıldızın, bir güneşin şuuru ne ise, dedik...

Şimdi o güneşin yanında dünyanın, dünyanın üzerinde bir birimin yerini düşünün!... Hafsalanız acaba alabiliyor mu?.

Bir yıldızın yanında bir insanın yerini; ve de o yıldızın, Galaktik beden boyutunda yerini... Bunu anlatabilmek çok güç!...

Çünkü biz, beş duyu dediğimiz yalnızca kesitsel algılama organlarıyla ve yardımcı araçlarla hep "maddealtı"na girdik; "maddealtı" dediğimiz enerjiye giden boyutta

mikrokozmosa gittik, makrokozmosu hiçbir zaman değerlendiremedik...

Neye benzer bu?...

Bir hücrenin çekirdeğinden veya bir kromozomdan, insan bedenine bakmaya benzer!.

Bir hücrenin çekirdeğindeki bir gen, bu bedene, bu bilince, bu ana yapıya bakabilir mi?. Hayır!...

O gene göre, bir organı dahi idrâk etmek, hafsalasına sığdırmak mümkün değildir!. O hücre çekirdeğini kapsayan mevcut stoplazma, sonsuz bir deniz gibi görünür, o gen`e!...

Biz de diyoruz ki;

"Bizim yaşadığımız gezegenle, falanca gezegen ile falanca yıldız arasında boşluk var, hava var"(!)... "Boşluk" kelimesi boş!...

Burayı çok iyi anlamaya çalışalım!..

Daha önceki konuşmalarımızda dedik ki :

Her şey atomlardan oluşmuş bir yapı. Ve, aslında biz, bileşik bir kütleliyiz. Benim vücudum da atomlardan oluşmuş, bir başka madde de...

İşte bu nedenle, biz eğer bu gerçeği farkedebilecek bir ilme sahipsek, algılarız ki atom boyutunda bileşik bir kütleliyiz.

İşte bu, "bileşik, bir kütleliyiz" realitesi, bir alt boyuta, atom boyutuna indiğimiz zaman, "yıldızlar arası boşluk" kavramını ortadan kaldırıyor... Bir Tümel Yapıyı, bir tekil yapıyı farkettiliyor bize, atom boyutu itibariyle Galaktik boyutta!...

Biz, kopuk kopuk, birbirlerinden ayrı yıldızlar tasavvur ediyoruz ya gözbebeğinin verilerine GÖRE; bir yıldız burada,

bir diğeri bilmem kaç ışık yılı ötede, diyerek!... Oysa gerçekte, şu bedende hücreler birbirinden ne kadar uzaksa, bunu üst boyuta aktardığımız zaman farkedebiliriz ki, galaktik boyutta da, o yıldızlar birbirlerinden o kadar uzaklıkta!...

İki yıldızın arasındaki boşluk, esasında boşluk değil, doluluk!...

Ama biz, bu doluluğu, gerek ilmimiz, gerekse algılama araçlarımız kısıtlı olduğu için yeterince değerlendiremiyoruz; ve onun için de o muhteşem dev galaktik bedeni farkedemiyoruz. Ve, elbette o Galaktik bedende mevcut bilinci!.

53

Nasıl, şu bedende mevcut bir benlik kavramı ve bilinç mevcutsa, bu bedendeki benlik ve bilinç gibi, o galaktik bedende de bir benlik ve bilinç var; her ne kadar genelde algılayamıyorsak da!....

Diyoruz ki:

Evrende, bir yerel gökadalardan grubu içindeki Samanyolu'nun dış çeperinde, kenarda kıyıda bir yerdeyiz... 30'a yakın galaksi var civarımızda bizim!. İşte bu otuz yakın galaksi esasında, otuz yakın, "Bilinçli Galaktik Varlık"tır!. Belki de bir aile!!!.

O otuz yakın Galaktik bilinç varlığının bir tanesinin bedenindeki bir "hücre" bile değiliz biz!... Belki bir hücre, Güneş!... Biz, o Güneş Sisteminin uydularından birinin üzerindeki milyarlarla insandan bir tanesiyiz!...

İşte, din terminolojisinde, "melek" kelimesi ile kastedilen varlıkların bir türü de bu galaktik boyutlardaki "Ruh"tur, galaktik şuurdur, galaktik bilinçtir...

Nitekim geçmiş Öz'e Ermişlerden birisi diyor ki:

"Biz, öyle bir melek tesbit ettik, öyle bir varlık tesbit ettik ki, O'nun bizden haberi bile yok!... Bizim varlığımızdan haberi bile yok."

Ve, onun büyüklüğünü çeşitli misâllerle anlatmaya çalışıyor... Detayına girmeyeceğim.

Tıpkı bizim boyutlarda olduğu gibi... Bizim bedenimizin herhangi bir yerindeki hücrenin beynimizden, beynimizdeki bilinçten haberi olmayışı gibi; beynimizin ve beynimizdeki şuurun da o hücreden haberi yok!.. O hücre, vücutta doğuyor, büyüyor, gelişiyor, çoğalıyor, ölüp gidiyor.

İşte bu yapıyı "üstmadde" adını vererek anlatmaya çalışıyoruz.

54

Zîrâ her boyut, kendi yapısının varlıklarına veya algılayıcılarına göre "madde"dir!.. Tıpkı rüya içinde yaşarken, rüyada geçen olay ve yapıların bize "madde"ymişçesine gelmesi gibi!.

Varlık skalasını 100 cm.lik bir cetvel gibi ele alırsak, enerji, salt enerji dediğimiz noktayı sıfır noktası olarak kabul edersek, daha sonra, kuantları, kuarkları, iyonları, atomları, molekülleri, hücreleri, algıladığımız maddeyi, 50 cm.ye doğru böyle yer yer koyarsak; içinde bulunduğumuz ve bize göre madde kabulettiğimiz bu boyut, bu 50 cm.de yer alırsa; bunun daha ötesinde de evrensel boyutlara doğru, makrokosmoza doğru sayısız varlıklar vardır.

Ve biz, o varlıkların yanında, "hiç" hükmündeyiz!.

O varlıkların sonsuz - sınırsızmışçasına değerlendirebileceğimiz yapısını hafsalamıza sığdırmamıza imkan yok!...

Ancak, bunu farketmek ve düşünmek de zorundayız!..

Eğer varlığı gerçek şekliyle tanımak istiyorsak, hafsalamızı zorlamak ve bu gerçeklerin farkına varmak; en azından bunları bilmek zorundayız!.

Nasıl, atomdan hücreye, hücreden bedene bir sıralama mevcutsa; her biri bir diğerinin içinde milyarlarca defa küçük, ama kendi yapısına ve varlığına göre bilinçli ise, aynı biçimde bizim, yanında milyarda bir veya trilyonda bir oranında kaldığımız ana dev yapılar da mevcut!...

Ve biz, o bedenlerin içinde, bir "hiç" mesâbesindeyiz...

Galaksi'nin, Galaksi adını verdiğimiz varlığın bilinçli bir birim, belli bir yaşamı olan, bir bedeni olan bir canlı tür olduğunu farketmeğe çalışalım!...

55

Bizim yaşadığımız dünya ve bu dünyanın devamı olan, "Âhiret" adı takılan, ölümötesi yaşam platformu... Cehennem veya Cennet hep o bedenin içinde bir organ!... Belki bir organ bile değil!...

Ve, büyüklüğünü, ihtişamını, azâmetini anlatmağa çalıştığım Galaktik büyüğümüz, Kâinattaki milyarlarla bu tür birimden bir tanesi!... Galaksimizin dahil olduğu evrenin bu köşesindeki otuz kişilik grup veya aileye mensup biri!... Neyi konuşuyor, neyi tartışıyor, neyi düşünüyorlar?... Bunlardan bîhaberiz!...

Bedende bir hücre; Galakside bir Güneş Sistemi!...

Ne hücrenin şuûrundan, yapısal özelliklerinden, duygularından haberdarız!... Ne de "Güneş'in Ruh"undan!...

Peki, bunlardan tüm insanlar bîhaber olarak mı geçip gidiyor?.

Hayır!...

İşte, işin püf noktalarından, öz noktalarından biri burası...

Ana yapı ne kadar küçülürse küçülsün veya ne kadar büyürse büyüsün, ister mikrokosmoza inelim, gen boyutuna gidelim, bakteri boyutuna gidelim, muon, kuanta boyutuna inelim... İster Güneş veya sâir yıldızlar boyutuna çıkalım, Galaktik birim, Galaktik varlık boyutuna çıkalım...

Hepsinin, "Öz"ü ve "Zât"ı itibariyle, "hologramik" esasa göre aynı varlık ve aynı cevherden meydana gelmesi nedeniyle; skalanın her hangi bir boyutundaki birim, "Öz"üne, "Zât"ına doğru bir yolculuğa çıkabilirse; veya bir diğer ifadeyle, "Zât"ına doğru bir sıçrama yapabilirse, o Nokta`da, kendisinden sayısız defa mikro veya sayısız defa makro plandaki birimlerle iletişim kurabilir!.

56

Bu iletişim, Zâtî iletişimdir... Ama bunun için de kişinin ilk önce kendi Zât`ını bilmesi gerekir...

Kendi Zâtını bilmekten murad nedir?

Önce, kendi bilincini, bulunduğu boyutun bir bilinci olma, kaydından soyutlayacak, bu blokajdan kurtulacak!. Şartlanmalar, değer yargıları, duygular, birimsel kabuller gibi tüm hâllerden uzaklaşacak!. Bilincini arındıracak!.

Cünkü, evren, kâinat biliyoruz ki, Sonsuz-Sınırsız Tek`in ilminden hasıl olmuş bir yapı... Bu yapıda Evrensel Öz, Zât, İlim, her nokta`da ve zerre`de mevcuttur!...

Dolayısıyla, sizin gerçek "Öz Şuurunuz", Öz`ünüz, Zât`ınız, mikro plândaki veya makro plândaki, bir atom şuru veya Galaktik bilinçle aynıdır..

Ama bir bedende onun şartları içinde oluşmuş "Bilinç", olmamız nedeniyle, çeşitli var kabullerle, var sayımlarla,

gerçekten kopmuş, kalıplanmış, bedenlenmiş, bloke olmuş ve "birimsel bilinç" haline gelmiştir...

Oysa, bilinç dediğimiz şey, eni boyu ağırlığı, şekli olan bir şey değildir!.

Bilincin sınırları, kayıtları, blokajı kendisine yüklenen yanlış bilgilerle meydana gelir.

Bilinç bu yanlış bilgilerden arındığı oranda da, mikro ve makro plândaki varlıklarla zâtî boyuttan iletişim kurabilecek hâle gelir.

Bizim altımızda, yani bizim altımızda derken; Maddeden hücreye, atoma doğru giden boyutta, çeşitli varlıklar var olduğu gibi; bizim, içinde sanki bir hücre gibi kaldığımız sayısız çeşitlikte varlıklar da mevcuttur; ve onlarla iletişim kurma imkânı dahi bazı kişiler için mevcuttur...

Belki bu anlatmaya çalıştıklarım, hafsalanızın alamayacağı boyutlarda bir konu ama bu bir gerçektir!... Ve, bilinmelidir!...

Dünyayı, Evreni, her şeyi, sadece bu gördüğümüz, algıladığımız, var kabul ettiğimiz maddeden ibâret kabul etmek son derece büyük bir gaflettir!.

Beş duyu verilerinin oluşturduğu, kesitsel değerlerden bilincimizi arındırıp, gerçek boyutlarıyla âlemi, âlemleri ve âlemlerdeki varlıkları tesbit etmek zorundayız!.

Kelimede; kelimenin şeklinde, isimlerde kalmayalım!.

Bilelim ki, şuurumuzu örten, bilincimizi örten, en büyük perdeler; Kelimeler, kelimelerin sûretleri, o kelimelerin hayâlimizde meydana getirdiği imajlardır!.. Biz o imajları

gerçek sanarak, onların ardındaki mutlak gerçeklerden perdeli yaşıyoruz.

Ondan sonra, dünyamız daralıyor, basıyor üstümüze!.

Bütün davamız; yedik içtik, aldık verdik!... Niye verdik, niye alamadık?.. Neden kaybettik?...

Bunların hepsi, bu dünyada olup biten şeyler. Maddenin dar ve ilkel değerleridir bunlar...

Biliyoruz ki, çok kısa bir süre sonra, şu madde kabul ettiğimiz ortamından geçip gideceğiz... Ve, oranın zaman boyutu az önce de açıklamaya çalıştığım gibi milyonlarla, yüz milyonlarla seneleri içine alıyor.

Ve de maalesef o boyutun varlıklarından üç beş kelimeyle söz ediliyor!...

"Melek" ismiyle geçirilen çok büyük varlıklar mevcut o boyutta!. Mikro boyutta var olan melekler gibi, çok büyük kuvvetlere sahip makro boyutta yaşayan canlılar da var!... Ama, hep tek bir "melek" kelimesi ile bahsedilip geçilmiş!. Oysa bunlar, hep yüksek bilinç düzeyindeki varlıklar...

Eğer biz bugün, bunları farkedemezsek, yarın hiç anlamayacağız!... Görüp geçeceğiz; ama, ne olduğunu hiç bilemeyeceğiz!.

Bu bedende nasıl, hiç görevi olmayan bir varlık, bir birim yoksa; her organın, her hücrenin, her birimin nasıl belli bir vazifesi varsa; bu bedenin içindeki mikro dalga bedenin görevi vazifesi, şuuru olduğu gibi; görev şuuru ve bilincinin getirdiği görevi olduğu gibi, makro planda da böylesine şuurlu, bilinçli varlıklar ve onların îfa ettiği görevler mevcuttur...

Ne diyoruz...

Güneş, Samanyolu'nda bir turunu, 255 milyon senede tamamlıyor... Güneş var oldu olalı, bu güne kadar, ancak sekiz tur atmış merkez çevresinde, yani 8 yaşında... Biz o Galaktik bedenin, merkezinden 32 bin ışık yılı mesafedeyiz!.

32 bin ışık yılı ne demek?... Saniyede 300 bin km... 300 bini 60 ile çarp dakikasını, 60 ile çarp saatini, 24 ile çarp gününü bul!.. 365 ile çarp, neticede çıkan ışık yılı... 32 bin ışık yılı mesafedeyiz, merkezden!...

Düşünün ki o galaktik bedenin kalbi, galaksinin merkezi ise, biz tepesindeki bir hücrenin içindeki bir elektronuz belki de!

59

Bu Galaktik varlığın boyutlarını hafsalarınızda canlandırabiliyor musunuz?... Hiç Sanmıyorum!...

Ve, böyle milyarlarla galaktik dünya... Son bir sene, bir buçuk sene içinde yapılan araştırmalara göre yeni bir galaksinin doğuşu tesbit edildi.

Yani, doğan, büyüyen sonra da dönüşen galaktik birimler mevcut. Nasıl insan doğuyor, büyüyor, ölüyor; hücre doğuyor, büyüyor, ölüyorsa, aynen galaktik birimler de doğuyor, büyüyor, ölüyor...

Ama bilinç boyutu itibariyle "yok" olmuyorlar!. Bilinçler yaşam boyutlarını değiştiriyor sadece1.

Öyleyse, dünyanın dar sınırları içinde, kazandığına sevinip, kaybettiğine üzülüp, gördüğün rüyadan uyandığın andaki hâl gibi, yaşadığın günü boşa geçirme!... Çok güzel bir rüya görürsün, uyandığında "vah vah ne güzel rüyaydı!" dersin... Elinde ne kalmış?...

Aynı şekilde, bu dünyadan gittikten sonra da, o geçtiğin boyutta, "dünya şöyleydi, dünya böyleydi, şuna sahiptim, buna sahiptim, şu vardı şu yoktu"nun derdine tasanına düşeceksin; o ortama göre belli bir hazırlığın yoksa, çok büyük sıkıntılara, azaplara da mâruz kalacaksın!...

Zira o içine girdiğin boyutun yaşam şartları senin bugünkü ortamına hiç benzemeyecek!. Bunun misâli rüyadır...

Rüya âleminde sen hep varsın; karşında çeşitli varlıklar var. Rüya âleminde bu bedenin kâh parçalanır, kâh bozulur; eni boyu değişir, deforme olur, sonra bir anda eski hâline girer, fakat asla ortadan yok olmaz!...

Rüyada bedene ne olursa olsun, senin "benlik" bilincine hiçbir şey olmaz!... Çünkü rüyada gördüğün beden, ruh türünden bir bedendir; ve ruh cüzlerden oluşmamıştır; parçalanmaz da!.

Aynı şekilde, ölümötesi yaşamda da, nelerle karşılaşırsan karşılaş, ne büyük azaplar veya zevkler yaşarsan yaşa, benlik bilincin ve Ruh'un hiç bir zaman yok olup kaybolmayacak!...

Ama, bu benlik bilincinin ve ruhunun kapasitesi ne olacak?...

O benlik bilincinin kapasitesini ve ruhunun kuvvetini şu anda dünyada yaşarken ne düzeye getirebilirsen, artık sonsuza dek öylece kalacak!.

Bu dünyada idrâk edemediğin şeyleri daha sonra idrâk etmen mümkün değil!...

Bu dünyada elde edemediğin ruh kuvvetini, daha sonra orada elde etmen veya geri dönüp telafi etmen kesinlikle mümkün değil!.

Anlayamadığın, değerlendiremediğin, hafsalanın alamadığı şeyleri daha sonra değerlendirebilmen, alabilmen, hafsalana sığdırabilmen mümkün değil!. Bunun açıklamasını da bir çok defa yaptım. Burada detayına girmeyeceğim.

Esas anlatmak istediğim konu şu...

Bilelim ki biz, yalnızca mikrokozmosun makrosu değil, aynı zamanda makro varlıklarında mikrokozmosundayız!... Makro varlıklar, canlı şuurlu öyle makro varlıklar ki bizim yaşadığımız sistemlerden bile haberleri bile yok, çoğunun!...

Bunu, bakın!.. Din`de, Allâh rasûlü nasıl söylüyor :

"Allâh`a yakîn sahibi bir takım melekler var ki, onlar dünyanın ve insanın varoluşundan bile haberdar değillerdir."

Tıpkı, senin, vücudundaki hücrelerin doğuşundan, büyüüşünden, çoğalışından ve yok oluşundan haberdar olmadığını gibi...

Eğer biz, bu dünya yaşamında bilincimizi genişletip, hafsalamızı genişletip, hatta bunların ötesinde Zât boyutunda kendimizi tanımak sûretiyle, bu yüce varlıklarla iletişim kurup evrensel gerçeklere vukûf elde edemezsek, "ölüm" dediğimiz olayla birlikte yeni bir takım özelliklere kavuşarak o boyutu değerlendirebilmemiz asla mümkün olamayacaktır!.

İşte bu yüzdendir ki, şu dünya hayatını yaşarken, yarın zâten zorunlu olarak bırakıp gideceğimiz şeylerin kavgasıyla, derdiyle, sıkıntısıyla, üzüntüsüyle günümüzü boşa harcamayalım!...

Malımızı, mülkümüzü, çocuğumuzu, her şeyimizi burada bırakıp gideceğiz başka bir âleme...

Üstelik o âlemin değer yargıları buradakilerden son derece farklı, apayrı!...

Senin yapına göre bir hücre ne ifade ediyorsa; o Galaktik varlığa göre güneş sistemi ne ifade ediyorsa; gittiğin ortamda da, şu dünya ve dünyanın içinde olan her şey onu ifade ediyor!... Tıpkı, uykudan uyanan bir insana, rüyada gördüklerinin bir şey ifade etmemesi gibi...

Öyleyse, bunları anlamaya çalışalım, idrâk etmeye çalışalım. Aksi takdirde,

"Bu dünyada kör olan, öbür dünyada da kör olacaktır." (17-72)

Hükmü, bizim için geçerli duruma gelecektir.

Elbette burada bahsi geçen "körlük" gözlerin değil, "basiretlerin" yani algılama ve değerlendirme kapasitelerinin yetersizliği anlamına gelen "mânevî" körlüktür..

"Kör"lükten kurtulmanın da yegâne yolu, önce bilincimizi, gereksiz ve yanlış bilgilerden arındırmaktır.

Bu gereksiz ve yanlış bilgilerden bilincimizi arındırıp, o gerçekleri idrâk edemezsek; o gerçeklerin gerektirdiği biçimdeki yaşam düzenine giremezsek, bilincimizi yarın bizim için hiç bir şey ifade etmeyecek şeylerle harcarsak, doldurursak, bloke ederek perdelersek, ölümden sonra bu perdelerden asla ve asla kurtulamayacağız...

Onun için de, Hazreti Muhammed Aleyhisselâm diyor ki :

"Kişi ne hâl ile yaşarsa o hâl ile ölür. Ne hâl ile boyut değiştirirse, o hâl ile yaşamına devam eder."

Dünyada yaşarken, bu gerçek değerleri, bu gerçek âlemleri anlayıp kavrayalım; veya hiç olmazsa o âlemleri kavrayabilecek hâle gelelim ki orada bu nimetten ebediyen mahrum kalmayalım... Bunu yapamazsak çok yazık olacak!...

Öyleyse, konuyu özetlemeye çalışayım :

Biz, sanki bir ara boyutta yaşıyoruz!. Enerji`den, bulunduğumuz madde boyutuna kadar olan boyut katmanları ve bizim bulunduğumuz noktadan evrensel büyüklüklere kadar uzanan boyutsal katmanları...

Her boyutun kendine has birimleri, o birimleri değerlendiren algılama sistemleri; ve bu algılama sistemlerinin değerlendirmesine göre var olan kendi madde boyutları...

63

Hücre boyutu, hücrenin kendine göre var olan madde boyutu...

Atomun kendi şuuruna göre var olan madde boyutu...

Bedenin ve beynin algılama sistemlerine göre var olan algılama boyutu... Galaktik birimin, algılama sistemine göre var olan madde boyutu...

Ve, bunun ötesindeki algılayamadığımız sayısız katmanlar boyutu!...

Ama, özü itibariyle, orijini itibariyle hepsinde mevcut olan bilinç, Tek bir "NEFS"ten geliyor!. Tasavvufta, hüviyetine "İnsan-ı Kâmil"; bilincine de "Aklı Evvel" denmiş...

İşte biz, bulunduğumuz yeri, yapımızı, makro veya mikro plândaki âlemlerin ve bunlarla olan ilişki şeklimizi çok iyi anlamak zorundayız...

Ya bunu yapacak, ya da bunu yapamadan giden milyarlar gibi bu dünyadan geçip gideceğiz.. Görenler, bunları

göremeyenlere bakacak, "Biri daha gitti!.." diyecekler... Onlar bize bakıp belki de, "vah!.." bile demeyecekler!. Daldan bir yaprağın kopması size göre neyse; o gerçekleri idrâk eden, o âlemleri yaşayanlara göre de bir birimin dünyadan gitmesi odur.

Öyleyse, şu dünyayı boşa geçirmeyelim!.. İlme sarılalım!.. Bilincimizi, ilim ile, şartlanmalardan, değer yargılarından ve bu değer yargılarının getirdiği duygulardan arındırıp, blokajdan ve sınırlarından kurtulup, "sınırsız bilinçli" varlık olmaya çalışalım!...

Umarım ki, bu, bize kolaylaştırılmıştır...

Bu bölümde, dünya bilincine göre "üstmadde" adını verdiğim makro varlıklara bakış açımızdan sözetmeye çalıştım..

Bir başka anlatımla, "ÜSTMADDE" bölümünde "Melekût" âlemine dikkatleri çekmek istedim...

Şimdi de "Ceberût" âlemine bir pencere açmaya çalışacağım "ÖZÜN SEYRİ" ve "TEK'İN TAKDİRİ" bölümleriyle...

Evet, bundan sonra bilincin arınması, "nefs"in "saf"laşması hâlinde "Zât"ın ilim sıfatıyla varlığı değerlendirme hâlinden bize ihsan olunan ilim nisbetinde bir şeyler açıklamaya gayret edeceğim...

◆ TEK'İN SEYRİ

10

ÖZÜN SEYRİ

Dehr Sûresi 1. Âyet :

"Hel etâ alel`insâni hiynin mined Dehr ve lem yekûn şey`en mezkûra"

"KânAllâhu ve lem yekûn meahu şey`a"

"HalâkAllâhu Ademe alâ sûreti Rahman"

"HalâkAllâhu Ademe alâ sûretihi"

"Ben gizli bir hazine idim; bilinmekliğimi istedim, âlemi meydana getirdim. Bilmekliğimi istedim, Adem'i meydana getirdim."

Bütün bunlar, neyin işaretleri ve şifreleri ?...

"Hel etâ alel`insâni hiynin mined dehr"

"Dehr" üzerinden öyle bir yaşam vardır ki, insan anılmazdı...
Anılır bir şey değildi...

"Allâh vardı, onunla bereber hiçbir şey yoktu... El`ân öyledir..."

"Allâh Adem'i kendi sûreti üzere meydana getirdi. Veya, Rahman'ın sûreti üzere meydana getirdi..."

"Ben gizli bir hazine idim, bilinmekliğimi istedim!."

"Allâh, bu yerleri gökleri yaratmazdan önce neredeydi?..."

-Altında ve üstünde hava olmayan a'mâ `daydı!."

Bize ulaşan bu işaretleri, şifreleri, ister âyet olsun, ister Rasûl Aleyhisselâm açıklaması olsun, anlamak için önce bu günün ilmi düzeyinde erişebildiğimiz bir gerçeği göz önüne almak lazım...

67 Eğer bu gerçeği göz önüne almazsak, bu çok önemli noktayı gözden kaçırsak, kendimizi ebediyen belli perdelerden ve konunun mecâzî anlatımının oluşturduğu hayâl dünyasından kurtarmamıza kesinlikle imkân yoktur...

Hatırlayalım, bilincimizi örten en önemli ve kalın perde nedir?...

Beş duyu kayıtları!. Yani bilincimizin, beş duyu verileriyle bloke olarak gerçekleri değerlendirmekten perdelenmiş olması...

Normal bir insanın yaşamı beş duyu dediğimiz kesitsel algılama organlarının verileriyle oluşur, gelişir. Beş duyu dediğimiz kesitsel algılama organlarının verileriyle kayıtlamak sûretiyle bilinç KOZASINI örer! Fakat sonra da gelişen bilinç, beş duyu verilerinin kaydından kendini kurtaramazsa, kozasından çıkamayan ipek böceği gibi kaynar suya atılıp orada mahvolmaya mahkûm olur.

Koza, ipek böceğinin gelişmesi içindir, ebediyen içinde yaşamak için değil!. Ancak, gelişen ipek böceği, kozasını delip kendine göre sonsuz göklere uçarsa, hedefine ulaşmış

olur. Dünya yaşamı ve biyolojik bedenimiz de bizim kozamızdır; gelişip kendi öz kuvvetlerimizi elde edip yeni bir boyutun yaşam şartlarına ulaşabilmemiz amacıyla oluşturulmuştur.

Beş duyu veri sınırları içinde gelişen bilinç, bu kesitsel algılama organlarının oluşturduğu veri tabanının hammaddesiyle örülmüş kozasını delip evrensel bilinç sonsuzluklarına kanat açamazsa, kendi hakikatının ne olduğunu öğrenmekten mahrum kalır..

Beş duyu dediğimiz kesitsel algılama organları, varlığın içindeki, varlık âlemindeki sayısız ve sınırsız manâların âdeta denize nisbetle alınan bir damla su mesâbesindeki mânâları değerlendirebilir.

68

Normal beş duyu kaydında yaşayan, beş duyunun ötesine geçemeyen bir insan, beş duyunun ve tabiatının yani, bedenindeki fizikî ve kimyevî dürtülerin istikametinde bir yaşama, kozası içinde mahvolmağa mahkûmdur...

Beş duyu oluşturulan lokalizasyonlar, beynin belkide milyonda bir kapasitesiyle alâkalıdır. Beynin sayısız özelliklerine, yeteneklerine bir numûne olmak üzere beş duyu meydana getirilmiştir...

Oysa burada şunu göz önüne almak gerekir;

"İnsan" derken bu kelimeyle genelde işaret edilen yapı olan insan beyni, varlıktaki canlı ve cansız, sayısız isimlerle andığımız nesnelere özdeş bir gelişime sahiptir. Yani;

Beyin, hücrelerden; hücreler, moleküllerden; moleküller, atomlardan ve nihayet atomlar da orijin yapı olan enerjiden meydana gelmiştir.

Enerji derken, okuduğumuz veya bildiğimiz statik veya kinetik enerji bâbında değil; varlığın, her şeyin orijinini teşkil eden enerjiden söz ediyoruz.

Bir hücredeki yaşam biçimi ve onda kendine has mânâyı oluşturan DNA ve RNA dediğimiz genetik dizilim, çeşitli atomlardan meydana gelmiştir. Ve, bu genetik dizilim çeşitli zamanlarda ve şartlarda dahi, uzaydan gelen çeşitli kozmik ışınlarla belli değişimlere uğrar.

Bugün modern bilimde, çeşitli dalga boylarıyla, çeşitli ışınlarla, hücre genetiğini oluşturan bu dizilimi etkilemek sûretiyle değişik türler ve cinsler oluşturma yoluna gidilmektedir. Bu çalışmalar henüz, nebatlarda veya çeşitli virüs ve bakterilerde deneme aşamasındadır.

Bu realite, yani, genetik yapı ile "X" ışınları aracılığıyla oynanması, beyin hücrelerinde de aynı olayın gerçekleşebileceğinin ispatı ve uygulamasıdır!.

Bilinç, genetik veriler, astrolojik veriler tabanında gelişen çevresel algılamalar sentezinin oluşturduğu "ben" adını verdiğimiz şeydir .

Bilinç, esasen bedene ait bir şey değildir!. Beynin eseri olarak ortaya çıkan, oradaki son derece kapsamlı analiz ve sentezlerin oluşturduğu bir düşünsel yapıdır; "Nefs"e aittir!.

Gerçekte evrende sayısız boyutta sonsuz mânâlar ve dolayısıyla varlıklar mevcutsa da; bunların her biri, kendi boyutundaki kendini değerlendirebilecek varlık türleriyle farkedilmektedir...

Yani, madde boyutunun varlığını algılayacak bir beş duyu meydana getirildikten sonra madde boyutu değerlendirilir!. Veya, ışınsal boyutu değerlendirebilecek, ışınsal

değerlendiriciler oluştuktan sonra, o dalgalar değerlendirilir. O dalga boylarına uygun yapıdaki varlıkların varlığı ile onlardaki mânâlar ortaya çıkar...

Şimdi şu gerçeği hatırlayalım...

"ULÛHİYET" vasfıyla işaret edilen ve "ALLÂH" denilen sonsuz - sınırsız varlığın dışında ikinci bir varlık yoktur gerçekte!.

Sınırı olmadığı için de bu varlığın dışından asla sözedilemez!..

Bu sonsuz-sınırsız varlık, bir yönü ile "Câmi", yani bütün mânâları cem etmiş, kendinde bulunduran; bir yönü ile "Muhît" yani, bütün mânâları ihâta eden, kapsayan bir varlık olması neticesinde, kendinde mevcut olan bütün mânâları, gene kendi kendi ilminde seyreder.

O`nun içinde başka varlıklar da mevcut değildir; ve kendinden başka bir varlık meydana gelmemiştir... Çünkü;

"doğurmamıştır"!..

"doğurulmamıştır"!..

Yani, O`ndan meydana gelen ikinci bir varlık söz konusu değildir.

"Sadece Allâh var ve O'nunla beraber hiç bir şey yok!... El an böyledir!."

Yani "An", bu bahsedilen "An"dır. Zaman, mekân, madde-uzay gibi kavramlar hep beş duyuya GÖRE var kabul edilen şeylerdir. Oysa bu boyutta zaman ise, "an"ın sürekliliğidir!. Diğer bir deyişle zaman kavramı bu boyutta geçersizdir!

Bunlar hep, sonsuz ve sınırsız varlığın kendindeki mânâları seyri durumunu anlatan hususlardır...

Göz boyutundan çıkıp, gözün algılama kapasitesini aşıp da, bilimsel ve düşünsel olarak yaklaşılabirsek...

Varlık âleminin; algılayamadığımız alt boyutlarında, santimetrenin milyarda biri kadarlık dalga boylarından, kilometrelerce uzunluğundaki dalga boylarına kadar, sayısız fakat her biri bir mânâ ifade eden dalga boylarından oluşan bir yapı olduğunu farkederiz. Bu yaratılmışlar boyutudur.. "Ef'al" âleimidir!..

Bunların her biri kendine has mânâlar ihtiva eder. Ve, bu mânâlar, kendilerini algılayacak yapılar tarafından algılanır. Algılayamayacaklar tarafından da "gayb" hükmü ile gizli kalırlar!... Bu "mutlak gayb" değil, "muzaf gayb"dır!.. Yani, "göresel gayb"..

Biz, özümüzü ne kadar tanıyabilirsek, ne kadar beş duyu ve beden kaydından soyutlanıp, orijinimizi derinliklerimizde bulup, tanıyıp, değerlendirebilirsek, o oranda varlıktaki gaybî mânâları çözmeye başlarız.

Öte yandan bu mânâları gerçekte seyreden ise, biz değil, mutlak varlıktır!.

Gerçekte bu seyir, "TEK`in SEYRİ" dir!.

Tek bir "an"lık seyirdir bu!.

"An"dan sonra an, "dem"den sonra dem vardır sanmayalım!.

"An", Tek`tir!... "Dem", Tek!.

O "an", Tek "dem"!.

Amma... Değerlendirebilecek olan "saflaşmış bilinç" noktasında kendimizi bulabilirsek!.

Dedik ki ;

"Kendindeki sayısız mânâları seyretmeyi diledi ve o mânâlara uygun sûretleri meydana getirdi."

Nerede?...

Buna, "ilminde" diyebiliriz ancak; eğer mutlak gerçeği dile getirmek gerekiyorsa!

Elbette, bu kelimelerin mânâlarını iyi anlamak lazım!... Bu, meydana getirilen "sûretler", seyretmeyi dilediği "mânâların sûretleri"dir...

Burada, "sûret" derken, "fizikî sûret" anlamayalım!. Buradaki sûret, "mânânın sûreti"dir.. O sûretleri meydana getiren, "Musavvir" dir!...

Bu, sonsuz ve sınırsız varlıktan söz ederken, O'nun kendinde seyretmek istediği mânâlar derken, şu dünyayı ve üzerinde yaşayan 3-5 milyar insanı düşünmeyelim.

Sadece Galaksi boyutunda, yüz milyarlarla ifade edilen güneşler, bunların uyduları ve bunların her birinde varolan sayısız mânâlar söz konusudur. Bütün bunlar sadece bu galaksidendir!... Bir de bu Galaksi gibi milyarlarla galaksi söz konusudur. Ayrıca insanın bedeninde var olan milyarlarla atomun her birinin kendine has mânâsı ve yapısı söz konusu olduğu gibi, Galaksi boyutunda da, Evren boyutunda da sayısız ve sınırsız varlıklarda var olan, sayısız ve mânâlar söz konusudur.

İşte bu ilimle görebilirse "An" kelimesinin ifade ettiği anlam içinde, "Dehr" kavramı içinde öyle bir anlam mevcuttur ki, bu boyutta insan, "anılası bir varlık" bile değildir!.

"Öyle bir zaman oldu geçti; geçti de, şimdi insan var oldu" gibi anlamak çok basit olur!. Anlatılmak istenen esas anlam bu değildir...

Siz, O insanın adının dahi anılmadığı "Dehr" içinde yer alabilirsiniz!.

Dilemişe! "Siz"siz bir hâlde!

"Dehr`e sövmeyin!. Dehr, Allâh`dır" !.

diyor Rasûlullah Aleyhisselâm.

Dehr - An - Sınırsız-sonsuz-zaman kavramsız An !.

Kendindeki hangi isimler vasıtasıyla oluşacak mânâyı seyretmeyi dilediyse, bu irade edişi o şeyin olması demektir!.

"Biz, her hangi bir şeyin olmasını dilersek, "OL" deriz, olur"!.
73

Yani, o şeyin olmasını düşünmesi, zaten o şeyin olması demektir!.. O şey düşünüldüğünde, zaten o şey olmuştur!... Olmuş ve bitmiştir; olacaktır değil!.

Allâh için, geçmiş ve gelecek gibi bir kavram sözkonusu değildir!

Kendindeki hangi mânâyı oluşturmayı dilediyse, o mânâyı uygun sûreti dilediği boyutta oluşturmuş ve o sûrette o mânâyı yaşamıştır...

Nerede?...

Ne içinde, ne dışında!..

O sûretin oluşması, dilenilen mânâyı yaşaması, o sûretin kendi mânâlarını ortaya koyması ile meydana gelmiştir. Ve, o mânâlar, ortaya koyabileceği mânâların ve şartların oluşmasıyla meydana gelmiştir. O sûretin o mânâyı yaşaması, onu oluşturacak ortam, şartlar ve olaylar neticesinde oluşmuştur.

Ve bütün bunlar, "ilminde" YARATILMIŞTIR!.

Gerçekte, var olan tüm varlıklar, ancak ve sadece, ilim boyutunda ve "İSMEN" vardır.

Bunun dışındaki varlıkları ise, "yok"tan ve "hayâl"den ibârettir!.

İlim boyutunda varlarsa, bu da "var kabul edilişleri" itibariyledir!.

Yani, varlıkları emanettir!. Konulan isimler dolayısıyla, onların Allâh dışında bir varlıkları varmış gibi kabul edilirler.

Oysa gerçekte sadece Allâh vardır!..

Kime göre?...

"Mardiye Nefs" bilincinde, "Velâyeti Kübrâ" ihsanına ermiş, "feth" sahibi Zevâtın gözünden gören "O" olması durumuna göre!.

İşte bu bakışta anlaşılmalıdır ki, var kabul ettiğin her şey O`nun ilminde yarattığı kendi esmâ sûretinden başka bir şey değildir!.. "Şey"ler bağımsız bir "var"lığa sahip değildir.

Duyulara göre, varsanılan her şey, ilim boyutunda değerlendirilmeye alındığı zaman farkedilir ki, o sadece bir "ilmî sûret"tir!.

Bir esmâ terkîbi ile kayıtlı varlıklar söz konusudur evrendeki tüm boyutlarda ve katmanlarda..

Bu mânâların sûretleri ve sûretlerin oluşturduğu yapıların kaydından kurtulmuş, "Hiç"lik deryasında varlığını yitirmek sûretiyle, "Hiç" olmuş; böylece de "hep" durumundakilerdir "Nefsi Sâfiye" durumundakiler!...

"Hiç" olmak sûretiyle, "Hep"liğini yaşayan, "AHAD"ın ilmindeki varlıklardır...

Şimdi şu işaretleri farketmeye çalışalım:

"Herbiri kendi programlanışı doğrultusunda fiiller ortaya koyar..(17-84)

"Herkes ne için yaratılmışsa, ona, o kolaylaştırılır."

"Onlara, amelleri kolay gelir."

"Onlar hangi mânâlar için meydana gelmiş ise, o mânâları ortaya çıkarmak, onlara kolay gelir."

"Onlar için muhayyerlik yoktur"!... (28-68)

75

Şayet ;

Kayıtlılık, sınırlılık, kozada ölüp gitmek için varedilmişse; kozada kalmak kolay, kozadan çıkmak ise zor gelecektir.

Ne var ki, her kozadan çıkış, her rahimden çıkış, büyük zorluklarla olur!.

Bir hayvanın doğurması, bir insanın doğurması, bir böceğin kozadan çıkması... Bütün bunlar, sayısız zorluklardır.

Madde dediğimiz boyuttan da semânın melekûtuna geçebilmek öylesine zordur!

Çünkü, bir boyuttan, diğer bir boyuta geçiş yani "BÂ'S", yeni bir doğum, yeni bir başlangıç, bir sonun ardındaki bir ilktir...

Ama, kimine de kolaydır!... Allâh'ın kolaylaştırdıklarına kolay gelir...

Sayısız ve sonsuz yapı!...İhâtası mümkün olmayan mânâlar!... Varlığına işaret eden bir isim; ama, o ismin mânâsıyla kayda girmeyen sınırsız - sonsuz yapı!...

Ben, sen, o da yaşamak için var olmuşlar... Ama bir de...

Ben`siz sen`siz Bir`leşenler!...

Sen, "sen"liğini bırak!.. Ben, "ben"liğimi! "Sen"siz, "ben"siz olalım!. "Hiç"likde buluşalım!...

"AŞK", "ben"den doğar, "sen"den doğar!.

Aşk, sevenle sevilen arasında perdedir!.

Seven sevilende yok olduğunda, Aşk tamam olur!.

Burada sakın sevgi ile beğeniyi karıştırmayalım... Beğenen, beğendiğine sahip olmak ister; seven, sevdiğinde varlığını yok eder!.

Seven, sevdiğine varlığını teslim edip, O`nda yok olduğunda ikilik kalkar!. Senlik-benlik kalkar, "Bir"lik başlar; ve "Bir"lik "vitriyet", "TEK"liğe "Vâhidiyet"e dönüşür!. "TEK"lik, "EHADİYET" içinde erir, gider. Bireysel anlayış, bilinç hükmünü yitirir!.

Bir deyişe göre;

"Nokta`da başlayan, Elif`de biter"!..

Yani, her şey "Ahadiyyet" noktasında başlamış ve "Vâhidiyet" elifinde son bulmuştur. tecelli tek bir tecellidir ki, o da "Tecelli-i Vâhid" olarak anlatılmak istenilmiştir.

Ya da,

"Nokta`da başlayan, Sin`de biter."

"Sin", "İnsan"dır!.

Nokta, Ahad`dır!...

Kur`ân, Besmele`nin "B"si ile "B"nin altındaki Nokta`dan başlar.

"B"deki Nokta'nın uzamışı "Elif"dir!... Elif'i yayıp uzatmışlar...

Nereden?...

Nokta'dan!.

Bir çizgi çizmek istediğiniz zaman nokta ile başlarsınız. Önce, nokta oluşur, sonra noktayı uzatırsınız, noktalar sıralanır ve çizgi meydana gelir. Yatık bir çizgi ve onun kaynağı olan nokta...

Besmele'nin başı "B" harfi!... Nokta hep nokta!. Hiç açılıp saçılmamış!. Harfler ise Elif'in uzayıp çeşitli şekillere bürünmesiyle oluşmuş!. Ve de her bir harf "nokta"ların biraraya gelmesiye meydana gelmiş.. Öyle sık biraraya gelmiş ki noktalar, biz noktaları hiç farketmeyip, harfler var sanıyoruz!

"Ben Ba'nın altındaki noktayım" diyen, Hazreti Âli kerremAllâhu veche...

(Hem "hiç"im, hem "hep"im, hem de "Elif"im mi demek istiyor bunu diyen acaba?)

Kur`ân`ın son sûresi olan "Nâs"...

"Nâs"... Yani, "Nâs=İnsanlar"...

"Sin" harfi de "İnsan"a tekâbül eder. Ya-Sin`deki;

"Ya Sin", "Ey İnsan" anlamındadır.

Öyle veya böyle, mühim olan, Nokta'dan insan`a ulaşan bir yarım daire ve insanın bilinç boyutundaki seyyahati ile ulaşılan tekrar O Nokta!...

Gerçek mânâda Allâh`a vuslat, Allâh`a vâsil olmak, Allâh`a ermek; insanda oluşan "Nokta ilmi" ile mümkündür!.

İnsanda oluşan Nokta ilmi, "Nâs"ı ortadan kaldırır mı, kaldırmaz mı?...

"Nâs", varlığı ve gerçeği itibariyle, bağımsız olarak "var" değil ki, varlığı ortadan kalksın da "yok" olsun!.

"Seyretmeyi dilediği mânâları yarattı" dedik...

Bu mânâları insanlara işaret, alâmet olsun diye özetle "99" olarak ifade etti. Nasıl ki beynin sınırsız sonsuz gibi görünen özelliklerine bir numûne olsun diye beş duyu meydana gelmişse; Ahad`ın ihâta ettiği sayısız mânâlara bir numûne olsun diye de 99 isimden söz edilmiştir...

Sınırsız-sonsuz varlıktaki mânâlar da elbette sınırsız ve sonsuzdur!.

78

Böylesine sınırsızlık ve sonsuzluk söz konusu iken; beş duyu ile kayıtlı bir bedende oluşan anlık, yerel arzu, istek ve zevkler için kendini ebediyen beden ya da bilinç kozasına mahkûm etmeğe değer mi ?...

Değer!.. diyen için, elbette değer... Ama siz, "değer" diyenlerden olmamaya bakın!... Elbette, olmamak dilenilmişse!....

"Ey insanoğlu!. Seni ben kendim için var etmişken, sen nelerle meşgul oluyorsun, nelerle vaktini geçiriyorsun?..."

Bu hitâb kime?...

Elbette bu hitâb, hitâba muhâtap olacak bir kâbiliyet ve istidatla yaratılmış olana, o mânâ kendinde mevcut olana...

Zira :

"Onlar, hayvanlar gibidirler, belki daha da aşağı." (7-179)

mânâsını ihtiva edenlere değil elbette bu sesleniş!...

Demek ki, varlığımızın hakikati, aslı, orijini olan sınırsız Tek`e ayna olabilmek; ya da o mânânın aynamıza yansımaları, ancak aynanın varlık ve beşeriyet kirlerinden, kayıtlarından arınması ile mümkün olur.

Hazreti İsa Aleyhisselâm'ın;

"Sen, insan gibi düşünüyorsun, insanca düşünüyorsun; ALLÂH gibi değil!".

şeklindeki işareti üzere, beşeri değer yargılarıyla varlığa ya da özüne bakan kimse için bu konuştuklarımız elbette müyesser değildir!.

79

Kendini madde kabul etmekten, maddeye sahip çıkmaktan, denizin içinde bir damla buz olarak yaşamaktan kendini soyutlayamayanlara elbette müyesser olmaz!.

Dünya ve içinde var olan her şey, insan için bir oyun ve oyalanmadan başka bir şey değildir...

Bütün bu varlık, "Hakikat-ı Muhammediye" denilen, Hazreti "Muhammed`in hakikati" denilen, kendini seyreden "Akl-ı Evvel" için dilenilmiş, tasarlanmış, sûretlenmiş bir yapıdır...

Eğer, o mânânın seyri için var olmuşsan; beş duyardan, beşerî kayıt ve duygulardan arınıp, bilinç aynanı perdeleyecek en ufak bir tozdan, duygudan, düşünceden, şartlanmadan, bedeni ve içgüdüsel isteklerden arınmak sûretiyle özüne yaklaşmak sana mümkün olabilecektir.

Aksi takdirde,

"Bu yolda nice başlar kesilir, hiç soran olmaz!.."

Hükmünce geçer gider...

"Başaktaki kimi buğday tanesi pasta olup sofraya konmak, kimi de tarlada helâk olup gitmek içindir.."

işaretince, geçip gitmek içindir!.

Rasûlullah Aleyhisselâm'ı sevmekten amac, O`nun hâliyle hâllenip, O`nun ilmi ile ilimlenip, O`nun şuurunu ile şuurlanıp, O`nda yok olmaktır!.

"Asit kazanına düştüm" diyenin alâmeti, varlığından eser kalmamasıdır!... Suya düşüp, içinde kulaç atıp da, "ben asit kazanının içinde yok oluyorum!.." diyenin eline, zatürre olup hastalanıp yatağa düşmekten başka bir şey geçmez!...

"Kavanoz yalamakla, balın tadına, lezzetine, içindeki gücüne erişilmez"!

80

"Ben onu seviyorum, ona aşığım denip" de ondaki özelliklerle ile hâllenmedikçe, O`na ulaşmak, O`na vâsıl olmak asla mümkün olmaz!.

"Her kuş kendi sürüsüyle uçar."

Kim ne için var edilmişse er geç ona döner...

Öyleyse, bizler de her ne mânâ için var olmuşsak, eninde sonunda, o mânânın gerektirdiği hâl ile hallenecek, o mânânın oluşacağı ortama dönecek ve böylece Allâh`a karşı fitri kulluğumuzu yerine getirmiş olacağız.

"Bu varlıkta, var olan her şey Allâh`a kulluk etmektedir." hükmü;

"Allâh kulluğu için, insanların ve cinlerin var olması"

hükmü, bu fitrî ibadeti, yani, "ne mânâ için var olmuşsa, o mânâyı yerine getirir, o mânânın gereği olaylarla o sûrete bürünür, o mânânın gereğini yaşar" anlamıdır...

Sen veya ben, dilenilen mânânın gerektirdiği sûretle sûretlenmiş, dilenilen mânâyı yaşayacak olaylarla bezenmiş, o olayların içinde torna ve tesviye olmuş ve nihâi hedefimize göre yönelmişiz.

Son hedef, ya Ef'al boyutunun sayısız mânâ dalgaları arasında çalkalanmak; ya Esmâ boyutunun sayısız mânâları içinde kulaç atmak; ya Zâtî sıfatlarla vasıflanmış olarak kendindeki vasıfları seyretmek, ya da bunlarla birlikte kendi Zâtî Hiçliğinin sınırsızlığı ve sonsuzluğunda "Hiç" olmak!!

"Kişi ne hâl ile yaşarsa o hâl ile ölür; ne hâl ile boyut değiştirir ise o hâl ile yaşar"!.

81 Mesajı ile bize ulaştırılan mânâ ;

Beynin durduğu andaki potansiyel, yani beyninin çalışmasının neticesinde ortaya çıkan içinde bulunulan hâl aynıyla ruhuna yüklenmiş olduğu için, ruh yaşamına geçtiğinde her hangi bir değişiklik senin için söz konusu olmadan, o hâlin özellikleriyle aynen yaşamına devam edersin...

Şayet yaşadığın anda, halde ve olaylar içinde şuurunun beş duyu kaydından kurtaramamış, kendini beden kabul etme hâlinde ve bedene dönük zevk ve arzulardan arınamamış isen; ölüm denen, beynin durması ile devam edecek ruh yaşamında da bunun sonuçlarına katlanmak mecburiyetindedin...

Eğer kozanı delmiş, kendini kozadan kurtarmış, sayısız mânâlar âlemine kanat açmış isen; bu takdirde de beş duyunun ve beş duyuyu oluşturan bedenin tabiatının etkilerinden ve kayıtlarından kendini kurtarmış olarak, var olan her birimin kendine has güzelliğini seyretmek sûretiyle, kısacası;

"Yaradılmışı severim, yaradandan ötürü"

İfadesindeki mânâ üzere; sayısız varlıklarda, o varlıklarda meydana getirilen mânâları seyredersin...

Ama, insan gibi şartlanmaların doğrultusunda düşünmeyi, değerlendirmeyi terkedebilmiş isen; yani, bedensel arzu ve isteklerinle oluşmuş kozandan bilincini arındırmış, "saflaşmış nefis" olarak kendini hissedebilmiş isen, "esmâ" boyutunun sayısız mânâları içinde gezinirsin!.

Öyle biri için deriz ki :

"O, bizim aramızda yaşamıyor(!)"

Yaşıyor, oturup-kalkıyor, yiyip-içiyordur ama gene de o bizim aramızda değildir!...

82

"Kimbilir, nerede şu anda?.." deriz.

Bilinç boyutunun sayısız mânâları içinde yüzüyordur!... Buna bir diğer ifade ile, "Esmâ âleminde geziniyor" da derler...

Yani, Allâh`ın isimlerinin işaret ettiği mânâlar içinde geziniyor, demek istenmektedir.

Bu seyir hâlindeyken kimi dışarıdan perdelenir, olup biteni farketmez, kimi de aynı anda iki boyutu birden yaşar!

Bu bahsettiğimiz ahvâl, "Mutmainne" ve "Râdiye" denilen, Nefsin hakikatını idrâk mertebelerinde yaşanan hâldir... Tecellî-i Esmâ`dır!.

O mânâlarda gezer bilinç, gezer ama; bilir de kendi mânâları olduğunu onların!..

Sonra bir "Mardiye" hâli gelir ki, eğer gelirse; orada kendi zâtî sıfatlarıyla tahakkuk eder!...

Artık O`nda yoksun sen; denizin içinde yüzen buzdan heykel erimiş; kendindeki mânâları seyreden, Kendi olmuştur!.

İşte bütün bu anlatılan mânâlar, şayet bir kişide oluşacak ise, önce o kişide, oluşacak bu mânâlara uygun bir "Takdir" söz konusudur.

A`yân-ı Sâbitesi (sabit olan mânâsı), yani, hangi mânâyı gerçekleştirmek üzere meydana getirilmiş olduğu hükmü birinci aşamadır.. Sonra o hükme uygun olan istidadı; sonra da o istidada elverecek kâbiliyeti ikinci aşamadır.. Bundan sonra, o hükme göre kendindeki bu mânâların ortaya çıkmasına vesile olacak bir başka birime rastlaması; o birime varlığını teslim etmesi; nihayet onun varlığında bu teslimiyet sonucu olarak varlığının "hiç"lenmesi; ve son olarak "hiç"lenişin neticesinde orada yaşanan saydığımız mânâların açığa çıkışı...

Nokta`dan.... İnsan`a!.

İnsan`dan.... Nokta`ya!...

Ezel ve Ebed mânâlarının sınırlarını eritmiş, benliğinin gerçeğini yaşayan ve "ben"liğinin sınırsızlığı ve sonsuzluğu içinde, "Hiç" olan!...

Aslında, sonsuzluk derken, Esmâ âlemine işaret ediyoruz. Çünkü, "Zât"ı itibariyle sonsuzluğundan söz edilmez!..

Manâları itibariyle sonsuzdur!. Sınırsızlığı, vasfı yönündendir!.. Sonsuzluğu mânaları, esmâsı yönünden!. Sınırsızlığı, Ben`liğinin vasıfları itibariyledir.

"Zât"ı hakkında tefekkür edilmez!."

Hükmünce, Zâtı yönünden, ne sonsuzluğundan, ne de sınırsızlığından söz etmek mümkündür!... Hattâ, "Ahadiyet" dahi, vasfıdır... Zâtı'nın bir vasfıdır, yani, sıfatıdır!.

Esasen dikkat ediniz ki...

"ALLÂH", ismidir O`nun!. Bize bildirildiği kadarıyla vasıflarını ve özelliklerini bilebildiğimiz bir varlığın ismidir "ALLÂH"!..

Nasıl "Hulûsi" bana verilmiş bir isim ise; o isim ile bana işaret edilirse; "ALLÂH" ismi ile de O yüce Zât`a işaret edilir.. Dikkat edelim, farkedelim ki, isim, isim konulan değil; isim konulana işaret aracıdır!.

"Hulûsi" ismi beni, ortaya çıkmamış özelliklerimi ne oranda anlatırsa; "Allâh" ismi de O muhteşem varlığı o oranda anlatır!

84

O Yüce Zât, "ALLÂH" ismi aynasında kendini seyreder!..

Dilenmiştir ki, "ALLÂH" ismi aynasında, insanla kendini seyretsin!.

Ehline bu kadarlık işaret yeter!.

Biline ki, Zât, sıfatlara dayanan herhangi bir anlamla kavranılmaktan ötedir!

Kim ki Zât`tan, Zât`ın şuûnâtından bahsediyorsa, o bu konuda cahildir, taklit ehli olduğunu itiraf ediyordur farkında olmadan!.. Çünkü Zât`ın ancak sıfatlarından sözedilebileceğinin irfanına sahip olmamıştır henüz!.

"Esmâ"nın ulaşamadığı; tefekkürün durduğu, fikrin cereyan etmediği, yaşamın, hissiyatın, sözün edilemediği "HİÇ"lik hakkında ne bir söz söylenebilir, ne düşünülebilir, ne de yaşantıdan bahis açılabilir...

"Yerleri ve gökleri yaratmadan evvel O, a`mâ'da idi. El ân öyledir..."

O, öyle bir mutlak karanlıktır ki...

Bilinen, düşünülen, hayâl edilen, tasavvur edilen, vehmedilen tüm mânâlar orada düşer!...

Umarım, Kendi için seçtiklerinden olmuş olalım...

Umarım, Kendi için seçtikleriyle beraber bulundurulmuş olanlardan olalım...

Ama, her şey olmuş bitmiş!. Bize düşen, kolaylaştırılmış olanı yaşamak!.

85

HÛ!

"Allâh, Ademi kendi sûreti üzere meydana getirdi..."

Bu ne demek?...

İnsanın varlığı, ilâhi varlık boyutlarına göre meydana geldi, demektir...

İnsanın da bir Zât`ı; bu Zât`a ait vasıfları, sıfatları; bu Zât`a ait mânâları; ve bu mânâların açığa çıktığı mahâl olan bedeni, vardır...

Nasıl ki, Mutlak Varlık; Zât, Sıfat, Esmâ ve Ef'al olarak târif olunuyorsa, aynı şekilde insanın da zâtı, sıfatı, esmâsı, ef'âli söz konusudur...

Zâtı itibariyle insanın zâtı, mutlak varlığın Zâtıdır. İnsanın kendine has özel bir zâtı yoktur..insan, O Zât`ın varlığı ile kâimdir.

İnsanın sıfatları, hayat, ilim, irade, kudret, kelâm, semi ve basar`dır. Yani insan, Hayy`dır, Alîm`dir, Mürîd`dir, Kâdir`dir,

Mütেকellim`dir, Semî`dir ve Basîr`dir; çünkü O yüce varlığın bu sıfatlarıyla kâimdir!...İnsanda bu vasıflar mevcuttur. İnsanın zâtı dahi bu ilâhi denilen vasıflarla kâimdir.

İnsanda sayısız mânâlar mevcuttur ki, bu mânâlar, ilâhi isimlerin işaret ettiği mânâlardır. Ve bu mânâların açığa çıktığı bir mahâl, bir beden söz konusudur...

İşte, bu yönü itibariyle, "Allâh, insanı kendi sûreti üzere meydana getirmiştir".. Yani, kendindeki özellikler olan "esmâ" sûreti üzere!... Zaten kendi varlığının dışında bir varlık yok ki, onun sûreti üzere meydana getirsin.

Bu asıl üzere var olan insanlarda, her birimi oluşturan isimler bileşiminin farklı formüllerde olması, aynı Zât ve sıfatlara sahip birimlerden değişik mânâların meydana gelmesine yol açmıştır..

Varlık, esasen Tek bir varlık olmasına karşın, kendindeki sayısız mânâların, -temsil yoluyla söylüyorum- lokalize olduğu, yoğunlaştığı mahaller söz konusudur. Bu mahallerin her biri, esası özü, cevheri itibariyle belli ilâhi isimlerin mânâlarının çok büyük boyutlardaki bileşimidir...

Yani, bütün galaksiler, galaksilerdeki takım yıldızlar, takım yıldızlardaki belli gruplaşmalar, bunlardan oluşan kuvvetler, ışınlar, "dalga" yapıdan oluşan varlıklar, bunların tümü, belli ilâhi isimlerin işaret ettiği mânâların çeşitli terkipleridir..

Bu mânâlar, Mutlak Varlığın seyretmek istediği mânâlar istikâmetinde terkiplere dönüşmüş ve türlü isimler verdiğimiz yapıları oluşturmuştur... Veya bir diğer izah şekliyle, terkipler şeklinde düşünülmüş, tasavvur edilmiştir...

Bu tasavvur neticesinde, mecâzî olarak belli lokalizeler, belli mânâ grupları oluşmuş; bu mânâ gruplarının dönüştüğü

kozmik ışınlar veya bu mânâ gruplarından bize ulaşan melekî kuvvetler, bizim yapımızda belli nihâi sûretleri meydana getirmiştir.

Bu sûretlerle, daha biz dünyaya gelmeden evvel tesbit edilen a`yân-ı sabitemizle, öz cevherimiz oluşmuş, programlanmış; ve bu programa göre de belli istidat ve kâbiliyetimiz gelmiştir.

Mutlak varlığın indinde, nihâi sûretler vardır!. Bu nihâi sûretlerin oluşması ise, kendisinden izhâr olunan nihâi lar terkibleriyle oluşur ki, bu nihâi terkibleri de yine kendi varlığıyla...

87 Ancak burada sakın şu hataya düşmeyelim!...

Bir düzenleyen, bir mutlak şuur, bir mutlak varlık kabul edip, onu bir yana koyup; O Zâtın, varlığın ötesinde de oluşmuş ikinci bir âlemi kesinlikle tasavvur etmeyelim!.. Böyle bir olay kesinlikle söz konusu değildir!.

Sınırsız-sonsuz varlık olması itibariyle, kendi varlığının dışında bir şey olması asla söz konusu değildir. Hattâ, "kendi" kelimesini dahi târif sadedinde kullanmaktayız...

Esasen, "kendi veya kendisi" gibi kelimelerle dahi işaret edilemez!.

İşte bizim "ben" dediğimiz izâfi-göresel yapımız, bu terkiblerin beynimizde oluşturduğu bileşimler sûretinde oluşmakta, meydana çıkmaktadır... Bu meydana çıkan yapılar ise istidat ve kâbiliyet yoluyla kendisine kolaylaştırılan şeyleri yaparak belli hedefe gitmektedir.

Son hedef, ölüm dediğimiz, fiziki ölüm diye târif ettiğimiz, beynin durması ile meydana gelen boyut ve beden değiştirme anında sâbitleşir.

Bu nihâî hedef ise yaşanan olaylarla oluşur.

Sonuçta hangi nihâî'nin oluşması dilenilmiş ise, o nihâî'ye uygun fiilleri yapabilecek bir kâbiliyet ve istidatla oluşturuluruz. O fiilleri yaparız, o fiillerle yeni formasyonlar kazanır ve takdir olunan nihâî hedefimize ulaşırız.

Terkibimiz, esmâ mânâlarından oluşur.

Bu mânâların oluşturduğu bileşim, kâbiliyet ve istidat dediğimiz kolaylaştırma mekanizmasıyla, yapısına uygun fiiller, eylemler içine girer. Fiiller ve eylemlerle torna edilir, tesviye edilir, mânevî şekle bürünür.

Bu bürünülen mânevî şekil ölüm anında sâbitleşir; ve artık bu sabitleşen yaşam kapasitesi ile ruh boyutunda hayat sonsuza kadar devam eder.

İşte, insan adı verilen varlıklar, hangi mânâların ortaya çıkarılması dilenilerek meydana getirilmiş ise, o mânâya uygun fiilleri meydana getirirler. O fiilleri meydana getirecek ortamlar içinde yetişirler, gelişirler ve o fiillerin içinden geçerek nihâî hedeflerine ulaşırlar.

A`yân-ı Sâbite ile başlayan, fizikî ölümlerle de sâbitlenen; bundan sonra da artık sâbitlenen yapıya göre gelişecek olaylarla sonsuza dek yaşayacak olan bir varlık, insan!.

Bu yaşamın her anında yaşanan olaylar, O yüce Zât`ın kendinde seyretmeyi dilediği mânâlar!.

Her birim kendi terkinin getirdiği şartları yaşar. Terkinin getirdiği neticeleri yaşaması, Rabbinin hükmüne itâat eden kul olarak yaşamasıdır ki, Rabbi Allâh`dır.

Yani, bu isimler bileşimini -insanı- oluşturan mânâlar, Allâh`ın kendinde seyretmeyi dilediği mânâlardır!.

Ve Allâh, tüm bu mânâlardan Ganî'dir, münezzehe'dir... Yani, açığa çıkan bu mânâlara dayanılarak, "Allâh böyledir"; ya da "Allâh bu kadardır" diye düşünülemez!. Tıpkı yapmış olduğu binlerce resimden yalnızca birine göre ressam hakkında hüküm verilememesi gibi!.

Eğer bütün bu açıkladıklarımızı, kavrayabilirsek, o zaman görürüz ki, elimizden geleni yapmak sûretiyle, bu ilmin getirdiği son hedefe ulaşmak yolunda en büyük çabayı ve gayreti göstermek mecbûriyetindeyiz.

Eğer, bu anlatılanları idrâk edebiliyorsak, muhtemeldir ki, onun gereği olan fiilleri uygulamak da bizim için mümkün olabilir...

89

Nasıl ki

"Allâh, kabul etmeyeceği duayı, kuluna ettirmez"!.

"...Kuluna ettirdiği duaya da mutlaka icâbet eder..."

deniyor.

Eğer bu anlatılan mânâları da idrâk kapasitesini bize vermişse, büyük bir ihtimalle o mânâları bizde oluşturacak olayların içinden geçerek torna ve tesviye olup, o mânâlara uygun yapıya kavuşmamız da bize mümkün olur.

Öyle ise...

Öncelikle "nefs"imizi saflaştıralım; beden ve beş duyunun getirdiği kayıtlardan arıtıp, bilinç boyutunda mânâlar evrenine sıçrama yapalım!.

Dua edelim!.. Yani, düşüncelerimizi bu hedefe kilitleyelim...

Böylece bütün duygularımızı, bedensel istek ve arzularımızı bu düşünce boyutundaki hedefe gitmek sûretiyle kontrol altına alalım...

Elbette ki bütün bunlar, bu gaye için yaratılmış olana kolaylaştırılmıştır..

Yani, hakkımızda takdir edilmiş ise, bütün bunlar bize çok kolay gelecektir!.

Peki nedir bu "TAKDİR"?...

* * *

◆ TEK'İN SEYRİ

11

TEK`İN TAKDİRİ

Din konusu içinde, insanlığı en çok meşgul eden; ancak ve ancak insanlar tarafından, insanlar içinde de belli bir kemâle gelmiş olanlar tarafından anlaşılabilir bir konu var:

92

Kader konusu...

Herkesin üzerinde durup, merak edip araştırdığı; ancak azın çok azı pek değerli insanlar tarafından anlaşılabilen bir konu bu..

Kader konusunun, kader sırlarının anlaşılabilmesi için, "Vahdet" konusunun idrâk edilmesi zorunludur!

Vahdet konusu idrâk edilmediği sürece, kader konusu ancak iman yoluyla kabul edilebilen bir konudur.

Hemen hemen bütün ilimlere vâkıf olan cinlerin vukûf sahibi olmadıkları iki konu vardır :

1. Vahdet konusu, vahdet sırrı.
2. Kader konusu, kader sırrı.

Bu iki konuyu cinler idrâk edememişlerdir. Edemezler de!...

Zâten, "Hilâfet" sırrının insana verilmesinin sebebi de, cinlerin vahdet ve kader konularını idrâk edebilecek istidada sahip olamayışlarıdır... Bu yüzden de, bu sırları da kavrayabilecek bir idrâka sahip varlık olarak insan var olmuştur.

"Yeryüzünde bir HALİFE meydana getireceğim..." (2/30)

Hükmünün neticesinde, vahdet ve kader sırlarını idrâk edebilecek kapasitede var olan insan, bu istidadı ve kâbiliyeti sonucu olarak Hilâfete liyâkat kazanmıştır.

Vahdet konusunun ne olduğunu daha önceki kitaplarımızda anlatmıştık. Vahdet konusunu anlamak için önce, Kelime-i Tevhid'in mânâsını anlamak; sonra, İhlâs Sûresi'nin mânâsını anlamak, sonra da bu anlayış ve kavrayış içinde İhlâs Sûresi'ni değerlendirebilmek gerekir.

İhlâs Sûresi'ni anlamadığımız sürece, "ALLÂH ismi ile işaret edilen Mutlak Vücut"un ne olduğunu kavrayabilmemiz mümkün değildir.

İhlâs Sûresi, dedik...

"İhlâs" okumak, demek bu sûrenin kelimelerini tekrar etmek demek değildir!. Yüz bin defa "İhlâs"ı tekrar eder de insan, bir defa dahi "Hû Allâhû Ahad"ı "OKU"mamış olabilir!. Bunun anlamını, müşahede etmektir ve hissetmektir gerçek anlamda "OKUMAK"!..

Önce şu çok önemli hususa dikkatinizi çekelim; bir gerçeği farkettermeye ve hissettirmeye çalışalım...

"ALLÂH" kelimesi bir yüce Zât`ın ismidir!

İsme yönelmek ile isimle anılan Yüce Varlık`ın ne olduğunu kavrayarak O`na yönelmek arasında son derece önemli

anlayış ve sonuç farkı vardır!.. Bu yüzdendir ki bu farkı çok iyi anlamak ve değerlendirebilmek gerekir!..

Kim bunu değerlendirebilir?... Ehlullah denilen "mukarrebler"!..

Yani;

"Allâh dilediğini kendine seçer" (42-13)

âyetinde işaret edilen seçilmişler!..

Evet, arzu edenler bu "seçilmişlik" konusu üzerinde biraz araştırma yapabilirler..

"ALLAH ismiyle işaret edilen Yüce Zât"ın başlı başına Tek Vücûd -beden anlamında değil- olduğunu; O`nun varlığının dışında ikinci bir varlığın söz konusu olmadığını; O`nun, "Sınırsız-Sonsuz TEK" olduğunu idrâk edebilirsek...

94

Ayrıca, O`nun her hangi bir varlıktan meydana gelmemesi; yine sınırsız-sonsuz olması nedeniyle de O`ndan meydana gelmiş olan ikinci bir varlığın da var olmadığını anlayabilirsek; işte bu anlayışlar neticesinde görürüz ki;

Sınırsız Tek, "İlmi"nde, tüm varlıkları, âlemleri düşünmüş, değerlendirmiş, oluşturmuş ve bunları yok etmiştir.

Bir diğer ifade ile Sınırsız-Sonsuz TEK;

"İlminde, âlemleri yok`tan ilmi ve kudretiyle var etmiş ve *onlar* ismi altında kendi esmâsının tecellilerini ilim boyutunda seyretmiştir"!.

Sınırsız-sonsuz Tek`in *ilminde* var olan bu mânâ sûretleri, yine kendi varlığı yani isimlerinin özellikleriyle meydana gelmiş; kendi varlığı ile meydana gelen bu sûretler, O`nun "kazâ"sının, "hükmü"nün gereğini ortaya koymuşlar; ortaya konan bu mânâları seyreden yine Kendisi olmuştur...

Tüm varlık, ilim`de mevcut olan bir varlık!...

Kâinat, ilim`de var olan bir kâinat!...

Dolayısıyla, Allâh varlığı *dışında ya da içinde* ikinci bir varlık, vücut, evren, mevcut değil!...

Buna dair çok basit bir misâl vermek gerekirse şunu söyleyebiliriz:

Siz, oturduğunuz yerde, düşüncenizde bir dünya hayâl ediyorsunuz... Düşüncenizde var ettiğiniz, hayâl ettiğiniz bu dünya üzerinde de çeşitli özelliklere sahip insanlar oluşturuyorsunuz... Bu, oluşturduğunuz insanlar ve varlıklar sizin ilminizde, hayâlinizde mevcuttur ve yoktan var olmuştur. Eğer "*var*" kabul edilirse, onlar yalnızca sizin varlığınızla mevcuttur; ve neticede de "*yok*"turlar!.

İşte, tüm "*evren*"ler ve onların içindeki tüm boyutlar, katmanlar ve tüm varlıklar, böylesine, *İlm-i ilâhi`de var edilmiş*, O`nun varlığı ile kâim olan, gerçekte "*yok*"tan varolup "*el an yok olan*" varlıklardır!.

Bu hususu eğer anlayıp, idrâk edip, hissedebilirsek görürüz ki;

Yüce Zât, hangi mânâlara uygun sûretlerin olmasını "*MÜRÎD*" isminin işaret ettiği şekilde "*irade*" etmişse, o şekilde onları "*oldurmuş*"tur!... O, onları "*yok*"tan "*var*" etmiş; onların üzerinde irade ettiği şekilde tasarruf etmiş; ve onlara ne görev vermişse, hepsi de "*isteyerek*" O`na icâbet etmiştir!.

Şimdi, burada anlattığım misâli iyi düşünün!...

Siz, düşüncenizde bir dünya yarattınız. Bu dünyanın üzerine insanlar, dilediğiniz özelliklerle bezenmiş insanlar yarattınız;

ve o insanlar da bahsetmiş olduğunuz o *özelliklerin sonucu olan* davranışları ortaya koyuyorlar!.. Onlara yaptırdığınız bu şeyleri onlar, kendi bağımsız varlıkları ve iradeleri ile mi yapıyorlar?.. Yani, *irade-i cüzleri* ile mi bir takım davranışlar ortaya koyuyorlar?..

Yoksa, sizin ilminizde, düşüncenizde, takdirinizin gereği olan davranışları mı ortaya koyuyorlar?.. O, hayâlinizde yarattığınız iki insandan biri diğerine bıçak çekiyor ve onu öldürüyor. Onların yanında duran üçüncü bir kişi de, "o, bıçağı çekti ve öldürdü!.." diyor.

Ama bütün bunlar dikkat ediniz, sizin düşüncenizde ve ilminizde, sizin ilminize göre takdirinizle, kudretinizle, yaratmanızla, oluşturmanızla meydana geliyor!.

96

Peki, şimdi düşünün!.. Bu durumda, bıçak çekip öldürenle, ölenin durumunu ele alıp da, "Bu, kendi irade-i cüz`ünü kullanarak karşısındakini öldürdü" diyebilir misiniz?..

Diyebiliyorsanız... Elbette, tüm insanların hür, özgür iradeleri mevcut(!)(?)!. Onların üzerinde hükmeden, tasarruf eden bir varlık mevcut değil(!). Ve de tüm yaşam, her birinin kendi özgür(!) iradesi ile devam edip gidiyor!.

Ama, en azından bu kitapları okumuş bir kişi olarak böyle diyeceğinizi düşünemiyorum!...

İkinci binin müceddidi kabul edilen İmamı Rabbanî`den sonraki yüzyılın müceddidi kabul edilen zât Şah Veliyullah Dihlevî`dir.

Hem Zâhiri hem de bâtinî ilimlerde büyük mertebe sahibi olan bu Zât`ın ülkemizde de yeni yayınlamış bulunan "Hüccetullahi`l-Bâliğa" isimli kitabının "Kadere iman" bölümünde bakın ne denmektedir:

"Kullar, işleyecekleri fiilleri seçebilirler. Evet ama, kullar için **GERÇEK BİR SEÇİM HİÇBİR ZAMAN SÖZ KONUSU DEĞİLDİR.** Çünkü bu seçim, kişinin değil de Allâh'ın istediği şeyin olması; fayda vermesi hakkında bilgi sahibi olmadığı bir şey hakkında sâik ve azmin bulunması gibi sebeplerle mâlûldür. Bu durumda hangi ve nasıl ihtiyârdan bahsedilebilir?

"ONLARIN İHTİYÂRI YOKTUR" = "vema lehümül hıyereh" (Kasas-68)

Rasûlullah Aleyhisselâm aşağıdaki hadisinde şu mânâyâ işaret etmiştir:

-Şüphesiz kalpler, Allâh'ın iki parmağı arasındadır; onları dilediği gibi evirip çevirir. "

97

Zamanının Gavs'ı olduğu söylenen "Mârifetname" yazarı Erzurumlu İbrahim Hakkı da adı geçen kitabında bakın ne diyor:

"Ezeli hüküm, sebeplere nisbet olunmaktan ecell ve â`zâmdır.. Zira Hak Teâlâ'nın önce verdiği, kulun sonradan istemesi sebep olamaz!. O halde Allâh'ın sun`u, her şeye sebeptir; ve sun`una bir şey illet ve sebep değildir!

Onun sana inâyeti, senden bir şey değildir.. Onun inâyeti sana yöneldiğinde sen nerede idin?..

Her şey meşiyete istinad eder!. Meşiyet ise bir şeye müstenid değildir.. Zira Hak Teâlâ dilediğini yapar!. Âyeti kerimede:

"O dilediğini yapar" (2/253)

buyuruyor.. Her şeyin O'nun meşiyeti (iradesi) ve kudretiyle meydana geldiğini duyuruyor."

Nitekim, bu konuyu daha da açıklığa kavuşturmak için birçok âyetler ve Rasûl Aleyhisselâm'ın açıklamaları mevcut.

Bu âyetler ve hadisleri burada detayları ile yeniden anlatmak istemiyorum. Bunları, "İNSAN ve SİRLARI" ile "AKIL ve İMAN" isimli kitaplarımızın "*kader*" bahsinde mutlaka dikkatlice okumuş olmalısınız. Bu sebeple burada hepsini tekrara gerek yok..

Kur`ân-ı Kerîm'den yalnızca iki âyet meâli vereyim Hadid Sûresi'nden; basiret sahibine o kadarı yeter:

"SİZE YERYÜZÜNDE VEYA NEFİSLERİNİZDE İSÂBET EDEN, BİZİM ONU YARATMAMIZDAN ÖNCE, MUTLAKA BİR KİTAPTA YAZILMIŞTIR !...

BUNU, ÖNCEDEN TAKDİR EDİLMİŞ VE YAZILMIŞ OLDUĞUNU BİLİP; ELİNİZDEN ÇIKAN ŞEYLERDEN DOLAYI ÜZÜLMEMENİZ VE ELİNİZE GEÇEN İLE DE SEVİNİP ŞİMARMAMANIZ İÇİN AÇIKLIYORUZ"! (Hadîd Sûresi, 22-23)

Şimdi, burada olayın iyi farkedilmesi için mesele, Öz`den dışa doğru veya yukarıdan aşağıya doğru veya Nokta`dan açılıma doğru şekliyle düşünerek çözüme ulaşmaktır.. Yani, piramitin tepesinden aşağıya bakmak şeklinde düşünebilmek!.

Şayet biz, detaydan öze, piramitin altından yukarıya, çokluktan Tekliğe bakmaya kalkarsak, mutlaka bir yerde takılıp kalırız!. Teferruatta boğulur, öz`e ulaşamayız!..

Meseleyi özünden kavrayıp çözebilmenin yegâne şartı, Öz olan Nokta`dan dışa, vahdetten kesrete doğru bakmaktır... Bu da, Tek'in kendi ilminde veya bir başka ifade ile, kendi şuurunda mevcut olan mânâlar ile o manâlara tekâbü'l eden sûretleri oluşturması şeklinde çözüme götürür olayı!...

Her şey O`nun ilminde şöyle yaratılmıştır;

Tüm varlık, O`nun hayatı ile hayattadır!.

O, Alîm`dir, ilmi vardır; ve tüm varlıkta mevcut olan ilim, O`nun ilmi`yle ve ilmi`ndendir!... Sınırsız ve sonsuz ilim sahibidir O!...

O, Mürîd`dir... Yani, irade eden`dir...İradesi sınırsızdır!. Tüm varlıkta mevcut olan irade, Sonsuz ve sınırsız`ın iradesidir. Ancak bu irade onların her birinden esmâ terkiplerinin kapsamına göre ortaya çıkmaktadır!

Siz, bir birime dışarıdan baktığınız zaman, ondan çıkan iradeyi görerek, "*irade-i cüzdür bu*", dersiniz!. Fakat, çıkış noktasında gördüğünüz o irade, gerçekte, O, Tek olan, Küll olan iradenin, ta kendisidir!. Musluktan akan suyun geldiği barajdaki sudan ayrı bir şey sanılması gibi!.

Çünkü, Mürîd olan O, Sonsuz ve sınırsız`dır!. Yani, İradesi sonsuz ve sınırsızdır. Sınırsız olan irade sınırlanamayacağı için, her bir birimdeki irade de, Sınırsız`ın iradesidir.

Varın bundan böyle, Kudret, Kelâm, Semi, Basar gibi vasıfları da sınırsız olarak düşünüp, ortaya çıkacak sonuçları elinizden geliyorsa siz değerlendirin!.

İşte olayı, böylece idrâk edip değerlendirebilirsek;

Bu takdirde görülür ki, yaşamda tek bir hayat vardır, "HAYY" olanın ki!...

Gene varlıkta mevcûd olan tek bir irade vardır, "MÜRÎD"ini!. Ki bu da kesinlikle "*küll*" ve "*cüz*" diye ikiye ayrılmaz; çünkü iki ayrı bağımsız varlık mevcut değildir!.

Bunun gibi Kudret, Tek bir kudrettir!. Ve her an, her zerre`de görülen tüm mânâlar ve fiiller, hep O, Sınırsız ilim sahibi

varlığın sınırsız dileği, yani iradesiyle, sınırsız kudreti neticesinde ortaya çıkmaktadır.

Öyle ise varlıkta, Tek bir İrade, Tek bir Kudret ve bu Tek iradeyi yönlendiren sonsuz-sınırsız Tek bir İlim söz konusudur; ki bu Zât sınırsız Hayat sahibidir ve O, "ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen"dir!. Ve, O, "*Allâh*" ismi aynasında kendini seyredendir!

"*Allâh*" ismi ile sanki kendini kendine tanıtmış; kendini, kendinde seyretmiştir!.

Kendinde, kendini seyr için, "*Allâh*" ismi altında çeşitli tanım ve vasıflarla kendini tavsif etmiş, o tavsifde kendisini bulmayı istemiş; ve o tavsif`de kendisini bulduğu anda da demiştir ki :

"Allâh, âlemlerden Ganî`dir.." (29-6)

Öyle ise,

Ezelde ve Ebedde hep daima "*Bâkî Allâh`dır*"!.

Bütün âlemler, fâni, "yok"dan var olmuş ve "yok"luğa gidici olan, denizin üstündeki dalgalar gibidir!...

Denizde, denizin suyundan dalgalar oluşur ve sonra tekrar denize döner... Dalgaların bağımsız varlığı, görenin gözünde, hayâlinde, zannındadır!. Dalga, fâni; deniz ise *Bâkî* gibidir!..

Siz eğer, denizden oluşmuş bir dalga iseniz, biliniz ki;

"Her şey, aslına rücû edecektir"

Her dalga, denizde "yok" olacaktır...

Hatta ilim sahibinin katında, dalga zâten fânidir "yok"tur!..

Öyleyse, bir gün gelecek, Allâh`ın varlığında "yok" olduğunuzu farkedeceksiniz!... Ve cehenneminizin ateşi sönecektir!.

"Yok" olduğunuzu farkettiğiniz zaman, bilmem aynada kendinizi mi göreceksiniz?...

Yoksa, kendiniz "yok" olacak da, ayna mı Bâkî kalacak?...

Gerçekte "fâni"nin fenâ bulmasından kesinlikle söz edilemez, çünkü zaten adı üstünde fânîdir!.. "Yok" olanın "yok" olmasından nasıl sözedilebilir ki!?... Bunu farkedene için de elbette ki her an "BÂKÎ"den gayrı mevcut değildir!. Bununla beraber de "her an" kalkar, "tek an" kalır!

101

Nitekim bütün bunlar, ancak yaşayanın hissedeceği hâllerdir...

Allâh idrâk ettire...

Evet!.. Konumuzu fazla dağıtmadan toparlamaya çalışalım...

Koninin üst noktasından aşağıya bakmak zorundayız, varlığı değerlendirmek istiyorsak!.

Sonsuz-sınırsız varlığın, sınırı olmadığına; ve sınırın ötesinde ikinci bir varlık söz konusu olmadığına göre; Sınırsız Varlığın, sıfatları ile sınırsız olarak farketmek zorundayız.

Bu güne kadar hep, "mutlak varlığı" yönünden sonsuz-sınırsızlığı ile anlatmaya gayret ettik. Şimdi ise size, sıfatları yönünden sonsuz-sınırsızlığını idrâk ettirmek istiyoruz O yüce Zât`ın...

Sıfatları yönünden sınırsızlığını idrâk edebilirsek, o zaman hayatı ile, ilmi ile, iradesi ile, kudreti ile sınırsız olduğunu farkedeceğiz..

Sınırın ötesinde ikinci bir hayat, irade, kudret vasıflarıyla var olan bir varlık olmadığını idrâk edeceğiz..

Bizim gözümüze göre, algılamamıza göre var olan ikincil birimden çıkan vasıfların, orijine ait vasıflar olduğunu müşahade edeceğiz!. Ki, beş duyuya göre "cüz" olarak nitelendirdiğimiz hayat, ilim, iradenin gerçekte, hakikatta "küll"e ait olduğunu, Küll`den olduğunu müşahade edebileceğiz. Elbette bunun doğal sonucu da "küll" yanı sıra bir "cüz"ün varolmayışdır!.

Hemen şu âyeti hatırlayalım:

"ALLÂH YANISIRA TANRI EDİNME !." (28-88)

Şayet sadece Mutlak Varlık olması itibariyle değil, sıfatları itibariyle de; ve dahi tüm varlığı itibariyle de sınırsız olduğunu idrâk edebilmek bizim için dilenmişse, o zaman "kader" dediğimiz hükmün, Tek`liğin dilemesi ile meydana gelen "seyir âlemi" olduğunu farkedeceğiz.

* * *

◆ TEK'İN SEYRİ

12

TEK`İN SEYRİ!..

TEK`in seyredilişi !..

104

Öyle ise Seyreden`in, seyretmeyi murad ettiği şekiller ve mânâlar da O Tek`in eseri...

Bu açıdan baktığımızda tüm varlığı, Tek bir varlığın hayatı, ilmi, iradesi, kudreti, kelâmı, semi ve basarı olarak müşahede edeceğiz...

Ve, bütün bunları "Mükevvin`in kevnî" olarak değerlendireceğiz...

Mutlak kudret sahibi olan O yüce Varlıkta, var olmayan yegâne şey "acz"dir. Mükevvenatta herşey ise acz ile malûdür, O, mükevvinî meydana getiren mutlak kudret sahibine göre...

Bu yüzdendir ki, İnsan-ı Kâmil;

"İnsan zâlim ve câhildir."

Âyetinde anlatıldığı üzere, acz`in eseri olan bir ifade ile tavsif edilmiştir. Çünkü, tüm varlık birer âzâsı olan İnsan-ı Kâmil`in sınırsızlığa göre ifade ettiği sınırlılıktır.

Mükevvin, yani kevnde sayısız mânâları izhâr eden, bütün bu âlemleri acz içinde yaratmıştır. İnsan-ı Kâmil, bâtını itibarı ile, Gayb-ı Mutlak itibarı ile sınırsız; fakat izhâr ettiği mânâların bâtınına göre de de âcizdir... Bu acz`e işaret eden Muhyiddin-i Arabi :

"Bildim ki, en yüksek mertebe "Abd-ı Âciz" mertebesidir." demiştir...

Abd-ı Âciz ifadesi ile işaret edilen mânâ, İnsan-ı Kâmil`in müşahede âlemidir.

Sakın bu anlattıklarımı bireysel aklınızla yorumlamaya çalışmayın!.. Çünkü, beşer yargılarına düşer yanlış fikirlere kapılırsınız...

105

Bilin ki, İnsan-ı Kâmil boyutundan, ne kadar mânâ izhâr olunursa olunsun, izhâr olunmayana göre sınırlılık içindedir. Sınırlılık ise, o izhâr olunanın acziyetinden veya acziyeti olarak tavsif olunur.

İşte bu mânâda ele alınırsa, Hazreti Muhammed Aleyhisselâm :

"Ben, günde yetmiş defa istiğfar ederim." der...

Buradaki, İnsan-ı Kâmil`in istiğfarından murad, sonsuz-sınırsız olan varlığın mânâlarını, sonsuz-sınırsız şekilde ortaya koymaktaki acz`ini yani yetersizliği hissediş hâlidir...

Senin anlayacağın, sonsuz-sınırsız mânâlarını, "kulluğumun gereği olarak ortaya koymakta acizim!.." diyerek, "O yüce Varlık`ın Âlemlerden Gani`lik vasfını itiraf etmektir bu...

Bunlar, İnsan-ı Kâmil`e has olan bazı mânâlar...

Ama Allâh, bu kemâlâtı bildirme sadedinde bizim gibi bir fakîri kullanır, bizim dilimizden bunları âşık eder; o da

gene kendi lûtfu takdiridir... O, Yüce Sultan`ın keremine had, sınır yoktur!.

Diler sultana verir, diler fakire verir. Biz, ne fakirin ne sultanın üzerinde duralım!. Alıp bu mânâları değerlendirmeye çalışalım. Elbette, bu mânâları alıp değerlendirebilmek bize kolaylaştırılmış ise!...

Yoksa;

"HER BİRİ KENDİ PROGRAMLANIŞI DOĞRULTUSUNDA FİİL ORTAYA KOYAR" (17-84)

Âyetinde, işaret edildiği üzere, bunları anlamak üzere meydana gelmemiş isek, bunları anlamak bize kolaylaştırılmamış ise;

106

"Her biri kendine kolaylaştırılanı yapar."

Hükmünce, bize kolaylaştırılanın peşinde koşacak; ve maâ-alesef bu gerçekleri yaşayamayacağız!...

Esasen bu anlattıklarımızın gerçekten iyi bir şekilde değerlendirilebilmesi için "KENDİNİ TANI" ile "AKIL ve İMAN" isimli kitaplarımızın çok iyi anlaşılması gerekir.

Ondan sonradır ki, bu konu, "Tek`in Takdiri" isimli sohbet kasetinde anlattığımız bir biçimde ele alınmalı; ve de Tek varlığın yarattığı sûretlerin ve mânâların, daha doğrusu mânâ sûretlerinin ne gaye ile ve niçin ve nasıl oluştuğu idrâk edilmelidir..

◆ TEK'İN SEYRİ

13

İLİM Mİ, MALÛMA TÂBİİ?!

Bütün bu mânâların var edilişi sırrı, esasen geçmişte birçok birimde, çeşitli şekillerde tartışılan ;

"İlim mi, mâlûma tâbidir; mâlûm mu, ilme tâbidir?"

Tartışmasına dayanır...

Yani:

"Bilinenlerin varlığı mı ilmi oluşturmuştur; yoksa, ilim mi, bilinenleri var kılmıştır?"

Eğer varlık bağımsız olarak mevcut ise, ve Allâh da, ilminde mevcut olan bu bu varlığa ait mânâları meydana getirmekte, ortaya çıkarmakta zorunlu ise, ilim, mâlûma tâbidir!?..

Yok eğer, sonsuz-sınırsız varlık, her boyut ve mânâda sınırsız varlık...

Biraz evvel anlattığımız gibi, Mutlak Varlığı yönüyle sınırsız ama, sıfatları yönüyle de sınırlı değil!.. Hem Mutlak Vücudu yönüyle, hem sıfatıyla, hem esmâ ve bunun sonucu olan ef`âliyle sınırsız varlık!...

Bu cümlelerin üzerinde çok iyi durun!.. Bu cümleyi dahi çok geniş düşünmek gerek.

Mutlak Varlığıyla, Vasıflarıyla, Esmâsı ve Ef'âliyle sınırsız olan varlık katında, hangi varlığın bağımsız ve O'nun dışında varlığı olabilir ki, bu sınırsız varlık ona tâbi olup, onun varlık hükmünü yerine getirme mecburiyetinde kalsın?...

"Varlıkta mutlak kuvvet, kudret sahibi Allâh!.." deriz..

Ama, bunun mânâsını hiç düşünmeyiz. Bu işin başı sonu nereye gider?. Hiç tefekkür etmeyiz.

Birazcık kendimizi tabiatımızdan soyutlayalım, değer yargılarından arındıralım ki şuurun objektifliği içinde "*buz*"luğumuz erisin!..

Denizde "yok" olalım... O zaman bakalım, denizin dışında bir şey var mı?... Ve o zaman bakalım, değer yargıları kalıyor mu?.

Evet, gene konu yayılıyor...

Şimdi, biz anlayalım ki, bütün mâlûm, ilme tâbidir!.

Bazıları demiştir ki;

"O, ilminde, kendi varlığında bulunduğu mânâları ortaya çıkarmak durumundadır.. Ve bunları ortaya çıkarmıştır. Kendinde hangi mânâları bulmuşsa o mânâları ortaya çıkarmıştır.. O mânâlar kendi varlıklarını meydana getirmiştir, bir mânâda..."

Burada, maalesef bir yanlış teşhis söz konusudur!.

Çünkü O, ilminde, dilediği mânâları meydana getirmektedir; ilminde, kendinde bulunduğu ve âşikâra çıkarmak zorunda olduğu mânâları değil!.

İlminde mevcut olan, mânâları değil; Zâtî ilmiyle yarattığı mânâları meydana getirmektedir...

Eğer, kendinde bulduğu mânâları meydana getirmektedir dersek, Sonsuz -Sınırsız Varlığı kayda sokmuş oluruz!...

O takdirde, O, mânâların bütünü olma durumuna girer!.

Halbuki, "Ahad"dır. "Cüzlerden, bileşimden meydana gelmemiştir" sözünü maddi mânâda anlatmıştık, târif etmiştik.

Şimdi dikkat, bir üst boyuta çıkıyoruz.. "Ahad"ı "mânâların toplamından da meydana gelmemiştir" diye anlamaya başlıyoruz artık...

Esmâların oluşturduğu, esmâlardan teşekkül etmiş bir Zât değil!.. Zat'ın ilim sıfatının oluşturduğu mânâlar söz konusudur burada...

Dolayısıyla O, dilediği esmâları meydana getirmiştir!.

"Dilediği esmâları meydana getirmiştir." sözünün neticesi olarak da O'nun bir "sûreti" olmaz!.. Sûret derken, fizik sûreti değil, mânâ sûreti diyorum. Her hangi bir mânâ sûretini yaratma mecburiyeti altına kaydına da girmez!.

Eğer ki, mâlûmu olan bir şeyi meydana getirmek mecburiyetinde olursa, o zaman onun bir mânâ sûreti de ortaya çıkar.

Halbuki...

İlminde, dilediği gibi hükmetmek sûreti ile dilediği mânâları icad etmiş ve bu mânâlardan oluşan âlemleri yaratmıştır..

Yani, âlem, ef'âl mertebesi itibariyle değil, esmâ mertebesi itibariyle yaratılmış; hakikatı itibariyle "yok"tan var olmuş, "yok" olan âlemlerdir!.

Dolayısıyla ki, her şey, O'nun Zât'ında, ilminde mevcuttur ve mevcûdat ilmin dışında vücud kokusu almamıştır!.

"İlim, mâlûma tâbidir", diyenlerin yanılığının sebebi de şudur...

Onlar, aşağıdan yukarıya bakış açısı itibariyle meseleyi çözmeye çalışmışlardır. Daha doğrusu, Velâyet-i Suğra ilmi kemâlâtı ile olayı çözmeye çalışmışlardır.

Velâyet-i Suğra ilmi itibariyle, halkdan Hakk'a urûc söz konusudur. Nübüvvet ilmi olan Velâyeti Kübrâ'da ise, Hakk'ın halk'a tenezzülü Hakikatı geçerlidir..

111

Nübüvvet-i târikiye ilmine ve kemâline sahip Bakâ Billah mertebesindeki İnsan-ı Kâmil indinde, mâlûm, ilm'e tâbidir!.

Buna mukabil, Velâyet-i Suğra kemâlâtındaki urûca dayalı müşahede, ilim, mâlûm'a tâbidir... Bunun sebebi, mâlûmun sâbitliğidir. Velâyet-i Suğra mârifetiyle urûc yollu baktığın zaman, mâlûm'un sâbitliği müşahede edilir.

Fakat, Nübüvvet'in hakikatı olan Velâyet-i Kübrâ ilmiyle olaya bakıldığı zaman, Zât'ının dışında hiç bir şey mevcut değildir!...

Bu yüzdendir ki, Zât'ın Zât'ına olan ilmi sonucu dilediği mânâları icâd etmesi, "yok"tan var etmesi söz konusu...

Dilediğini icâd etmesi, "yok"tan var etmesi gibi cümlelerle işaret ettiğimiz şey, "esmâ mânâ"larıdır!... Ef'âl mertebesini zaten konuşuyoruz!.

O, mânâları icâd ediyor yaratıyor; o mânâlar birbirini kendilerinin özelliklerine GÖRE ef'al olarak algılıyorlar her an!.

"Her an", diyerek, bize göre konuşuyorum; gerçekte ise var olan her an değil, Tek bir An`dır...

Çünkü tüm varlık, tek bir tecellînin neticesidir, "Tecelli-i Vâhid" denilen!...

Nokta`da olup bitmiştir her şey!.. Elif ve gerisi ise, sadece hayâl!

Bu ilim mertebesinde icâd yollu meydana gelmiş esmâ mânâları vardır ki, işte bu nokta da ;

"ALLÂH ÂLEMLERDEN GANÎ`DİR."

Âyetiyle anlatılmak istenmiştir.

Allâh`ın âlemlerden, yani âlemleri meydana getiren isimlerin mânâlarından Ganî olması, gınâ sahibi olması, "İlmin, mâlûma tâbi olmadığının" isbatıdır...

Eğer ilim, mâlûma tâbi olsaydı, o zaman, "Allâh âlemlerden Ganî`dir" âyetiyle işaret edilen husus söz konusu olmazdı. Çünkü, âlemlere tâbi olma mecburiyeti vardır o takdirde.

Halbuki, "Allâh âlemlerden Ganî`dir"; ki bu açıklama "Zât-ı Baht" dediğimiz, Zât`ın mutlakiyet sıfatına işaret eder!.

Esasen gerçekte Zât`ı için, mutlakiyet sözü dahi edilemez. Çünkü, aşağı mertebelere göre, Zât`a işaret sadedinde kullanılan bir ifadedir bu!...

Gerçekte, Zât için, "Baht" veya "Mutlâkiyet" veya "Vücûd" veya "Varlık" gibi tâbirler dahi kullanılamaz!.

Evet!..

Umarım ki, bütün ef`âl âlemini meydana getiren mânâların dahi "yok"tan var edilmiş olduğunu; bu mânâların Zâtî ilmin

sonucunda îcâd yollu meydana geldiğini; ve Allâh`ın, Zât`ı itibariyle âlemlerden Ganî olduğunu da açıkladık...

İşte bu anlattıklarımızı anlayabilirsek, koninin tepe noktasından görüş hâli bizim için açılır.

Esasen bütün bu ve bilemediğimiz sayıdaki tüm evrenlerin, "aknoka"lardan oluşan birer "akyapı" olan "Big Bang"larla oluşan olayla, bir noktadan çoğalmak sûretiyle meydana geldiğini anlayabilirsek, gene aynı olayı misâl yollu çözmüş olacağız.

O ilk noktada, son hareket belirlenmiştir!... Bir hücreden bir filin son hücresinin ve eriştiği son yapının programlanışı gibi..

113

Bu sebeple, nasıl kâinattaki sayısız birimler o tek noktadan meydana gelmişse; ve hepsi de o tek nokta`da mevcut özelliklerle bağlı ise; bütün âlemlerde görülen mânâlar dahi, ilk nokta diyeceğimiz Zât`ın ilmi`nden meydana gelmiştir. Ama, Zât`ın sonsuz-sınırsız ilmine, iradesine ve kudretine dayalı olarak...

İşte bunu böylece anlayabilirsek, kader olayını da çözmüş oluruz...

"Kader" derken olaya basit bakmayalım!

Dünya üzerinde 5-6 milyar insan... Denizden alınan bir avuç kum!.

"Ben insanı veryüzünde halife yarattım" diyor... "İnsan, veryüzündeki halife"dir.

"Semâ"da yani, "evrende her boyutta" dahi, "halife"ler mevcuttur!.

Her boyutun yapısal özelliklerine ve kapasitesine göre "halife"ler mevcuttur!. Bizim genelde bildiğimiz "Halife" yeryüzündeki "halife"dir!. Yeryüzündeki "halife"nin de haddi, hududu bellidir.

Gerçek "Halife", Tek`dir. Ve O da, İnsan-ı Kâmil ismi ile tanıdığımız Ruh-u A`zâm`dır... Veya bir diğer ifade ile Hakikatı Muhammedi`dir. Veya ilim yönüyle, Akı Evvel`dir.

O`nun minyatürizesi, yeryüzünde, Adem!... Adı bile "Adem"=Yok!.. İsmi var, cisminin varlığı "yok"tan!.. Sanki, Anka kuşu gibi... Adı var, kendi yok!...

Zaten algılanan varlık, hakikatta O`nun varlığı; isimler ile çokluk meydana gelmiş!... İsimler çoğaldıkça, varlıklar çok sanılmış!

114

Oysa varlık, gerçekte, Tek bir varlık, "Vâhidîyet"i itibariyle!.

Denizin üzerindeki her bir dalgaya ayrı bir isim ver, denizde bu kadar varlık var de!.. Oysa, hep gene dalga!. Biri daha büyük, biri daha küçük, biri daha kavisli, biri daha az kavisli. Ama, sonuçta hepsi de denizin dalgası!...

İşte burada, algılamalar arasındaki fark ortaya çıkar... Basiretlere göredir bu fark!.

Yukarıdan bakarsan aşağıya, ne böyle bir fark var, ne de böyle bir kavga!...

Azap var, cehennemlikler için...

Allâh var, kendi için!.

Sonra... Kendi kendine kalır. Ezel`de de, Ebed`de de Zât`en kendi kendinedir!.

"İlim bir Nokta idi, onu câhiller çoğalttı."

demiş, Hazreti Ali!...

Hazreti Ali'nin dediğini, her ne kadar biz de tekrar ediyorsak da, gene de lâfi uzatıp, cahilliğimizi yaymaktan başka bir iş yapmıyoruz...

Niye?. Elbette biz bu câhilliğimizi ortaya koyacağız ki, kemâlât ehlinin kemâli bilinsin... Ona göre değerlendirilsin!...

Her şeyin değeri zıddına göredir. Bir şeyin zıddı yoksa, onun değeri, pahası da bilinmez. Varlıkta her şey zıddıyla meydana gelmiştir. Her şey çift yaratılmıştır. O çiftin biri bir uçtadır, diğeri öteki uçta!... Ve, birbirine göre`dir değerleri...

115

Zıdları cem eden görüş ise, ancak ve ancak, Tek`lik yani "Vâhidiyet" noktasında mevcuttur.

Tek`liğin kemâlinin ortaya çıkması da, Tek`liği örten perdelerin kalkmasındadır. Tek`liği örten perdeler, gene kendinden kendine olan perdelerdir.

Vâhid ismiyle Vâhidiyet sıfatına işâret edilen Zât, Rahmâniyeti itibariyle, sıfat mertebesinin vasıflarıyla mevcut olup; bu vasıflarla Melîkiyet mertebesinin sayısız esmâ saltanatını, hüküm süren mânalarını meydana getirmiş; bu isimler de sonuçta Rubûbiyet hükümlerince terkip formülleri hâlinde ef`al âleminde ortaya konmuştur.

Ef`al âleminde beliren her bir birim, kendini meydana getiren bu silsilenin tüm özellikleriyle varolmuştur; ve bu temel yapı programında mevcuttur.

Rasûlullah Aleyhisselâm

"Zerre Küll`ün aynasıdır." = "birim, tümel yapının aynasıdır"

açıklamasında bugün yeni farkettiğimiz holografik evren gerçeğinin bu hakikatından söz eder...

Zira, birimin, zerrenin Zâtı, O Sonsuz-sınırsız Zât!. Zerrenin vasıfları, O sonsuz-sınırsız vasıflar!. Zerrenin özellikleri, O sonsuz-sınırsız mânâ denizinden oluşmuş özellikler!. Ve zerrenin filleri, o özelliklerin fiile dönüşüdür...

Bu açıdan bakarsan, bu idrâkle bakarsan, varlıkta Tek`ten başka bir şey göremezsin..

Ef`âl boyutu, Esmâ boyutu, Sıfat boyutu, Zât boyutu diyoruz. Günümüzde güzel bir tâbir var, "Boyut" kelimesi...

Esmâ, Ef`al'in neresindedir?... Sıfat, Esmâ'nın neresindedir?... Zât, Sıfat`ın neresindedir?...

116

Yedi kat göğün üstüne "Kürsü"yü, "Kürsü"nün üstünde "Arş"ı koyarlar... Ve dahi, bu sınırlar çizdikleri âlemin ötesinde de bir tanrı, bir ilâh türünden bir Allâh(!?) ararlar!...

"Her zerre`de Zât`i ile mevcuttur."

Açıklamasıyla târif edilen Allâh, gerçekten her zerreyi Zât`i ile mevcut kılması nedeniyle; ve ayrıca Zât`i da sınırsızlık sıfatıyla muttasıf olduğu için, bu anlayışta, zerre kelimesinin anlamı fenâ bulur, Zât`ın Bâkî`liği âşikâr olur!.

O Zât, elbette belli vasıfları olan bir Zât`tır!.

Her bir Zât`dan söz edildiğinde, O Zât`ın belli vasıfları vardır. Belli vasıfları olan Zât, bu vasıflarının sonucu olarak, elbetteki belli mânâlara sahiptir. Ve, sahip olduğu bu mânâlar ile dilediğini yapar. Dilediği mânâları üretir, icâd eder, yoktan var eder. Yoktan var olan "Yok"lar ergeç birgün Yokluğa döner.

Zât'ın Vâhidiyeti itibariyle sınırsızlığını idrâk etmedikçe; Zât'ın sınırsızlığını idrâk etmeden önce de, Zât'ın Vâhidiyeti itibariyle sınırsızlığına iman etmedikçe, hakiki anlamıyla, İslam`a ve iman`a gelmiş olmayız!.

Zira Kur`ân `da, kişinin bu gerçeği farketmeden önceki hâlini anlatan, şu âyet vardır:

"Gördün mü o kişiyi ki, kendi hevâsını tanrı edinmiş" (25-43)

Kişi kendi hayâlinde, kendi şartlanmasına göre bir tanrı yaratmış ve o yarattığı tanrısına tapınarak ömrünü geçiriyor!.

117

İşte bu âyetin kapsamından, tahkik yollu çıkmak için, Zât'ın Vâhidiyet sıfatı itibariyle sonsuz-sınırsızlığını idrâk edip, müşahade etmek, hissetmek, yaşamak şarttır!.

Ancak... Bu anlattıklarım, yaşanarak hissedilir!. Bunları bir kitapta okuyarak, hissedemezsin!..

Tâ ki, sana bunları yaşatacak olanı bulmadıkça; işin lâfından geçip, tatbikatını yaşamadıkça; ve sonunda perdeler kalkıp, seyreden olarak kendisi kalmadıkça!. Aksi halde kesinlikle mümkün değildir!.

Bunun için de, önce buna iman etmen; sonra bu iman ettiğin şeyi yaşayabilmen için şartlanmalarından, şartlanmaların getirdiği değer yargılarından, bu değer yargılarının oluşturduğu duygulardan arınman gerek!.

Bunlardan arındığın zaman da hiç farkında olmadan tabiatına yani bedensel dürtülerine esir düşüverirsin!. Dolayısıyla, tabiatını yani bedensel dürtülerini çok sıkı kontrol altına alman gerekir!.

Bu ikisini kontrol altına aldıktan sonra, bu defa da sendeki vehmin oluşturduğu bireysel benlik kavramını sıfıra indirmek gerekir; ki "Ölmeden evvel ölesin"; ve böylece "Bâkî olan Allâh"dır, hükmü sende de açığa çıksın!.

Ancak bundan sonradır ki, Hz.İsa Aleyhisselâm'ın dediği gibi, "insanca düşünmekten kurtulup, Allâh gibi değerlendirirsin"!

Geçmişte ve günümüzde maalesef pek çok kişi, şartlanmaları attım diyerek, vehmi benlik ortadan kalkmadığı için tabiatının kucağına esir düşmüş; böylece de dünyada iken, vehmi benlik Deccalına tâbi olarak bedeninin istek ve arzuları istikametinde yaşamak sûreti ile helâk olmuş ve olmaktadırlar.

118

Zirâ olgunlaşma süreci içindeyken, şartlanmaları attıktan sonra, doğal olarak bir takım özgür davranışlar içine girersin. Benlik vehmi sende henüz ortadan kalkmadığı için de, kendini bu beden olarak, birim olarak kabullenip, bedeni isteklerin, yani yemek içmek, çiftleşmek türünden bedenini getireceği çeşitli zevkler doğrultusunda serbest yaşama kaptırırsın!. Yani, bedenine tanrısallık veririsin!

* * *

◆ TEK'İN SEYRİ

DECCAL`IN ÇIKIŞI

Ve dolayısıyla da, "Deccal`in cenneti"nde yaşamağa başlarsın!. Yani, Mutlak Benliğe karşı vehmi benliğin senin Deccal`in olmuş olur; sen de bu durumda Deccalına, yani vehmi benliğine tâbi olarak tabiatının batağında boğulur gidersin...

Bilelim ki...

Gerçekte, hesaplamalara göre hicri 1400 ile 1410 yılları arasında vazife almış olması gereken devrin Müceddidi -eğer son müceddid ise- Mehdî`nin arkasından "Deccal" diye bildiğimiz bir varlık ortaya çıkacak; kendisinin, insanların Rabbı olduğunu ileri sürerek kendisine tapınılmasını isteyecek; sonrasında da İsa Aleyhisselâm dünyaya geri gelecek!.

Bu işin zâhir yönü... Buna akli ermeyenler inkâr ederler, te'vil etmeye çalışırlar, ama bu bir realitedir; onlar bunu idrâk edemese de!

Bir de olayın bâtın yönü var ki; işte burada biz, bu bâtın yönden sözetmeye çalışıyoruz.

Basîretinde Mehdî çıktığı zaman Hak`kın dışında bir varlık olmaması sebebiyle kendi varlığının Hak`kın varlığı olduğunu kabul edeceksin..

İlim yollu edindiğin bu bilginin akabinde ise yeterli arınma olmadığı için bu defa Deccal`in bilincinden gelen bir şekilde ortaya çıkacak...

Evet, Deccal geldiği zaman insana;

"Ben senin rabbınım!" diyecek. "Bana kulluk et!" diyecek. Deccal`in özelliği bu!..

Sen de, benliğinin Hakk`ın benliği olduğunu düşüneceksin... Ne var ki bu bedenden de soyutlayamamışsın kendini!.

Dolayısıyla;

"Ben mâdem Hakk`ın varlığımı, ben bu bedende dilediğimi yaparım!.." deyip, yeme, içme, seks, rahata düşkünlük, güzel şeylere sahip olma gibi, arzu ve isteklerini tatmin ederek yaşayacaksın .

İşte o zaman Rasûlullah Aleyhisselâm :

"Deccal ortaya çıktığı zaman, mü`minler, onun cehennemine atsınlar kendilerini, cennetinden kaçsınlar!.." diyor..

"Çünkü Deccal`ın cenneti, gerçekte cehennem; cehennemi ise gerçekte cennettir..." diyor.

Yani, bedeninin istek ve arzuları dediğimiz şeyi "tabiat" kelimesi ile ifade ediyoruz..

Bazıları "tabiat"ın gereği olan hâlleri "NEFS"e atfederek, sanki bunlar "Nefs"e ait özelliklermiş gibi göstermişlerdir.

Oysa "Nefs"in özünde, yapısında bu özellikler yoktur; yalnızca "BEN" kavramıdır "NEFS"!..

Ancak "Nefs", bilincinin bürünmüş olduğu perdeler yüzünden orijinaliyle kendini tanıyamamış, hakikatını bilememiş olması nedeniyle, kendini beden kabullendiği için; bedenin tabiatı gereği olan halleri de kendi özellikleri sanma yanılığına düşmüştür.

Burada konuyu daha iyi anlayabilmek için "Nefs" kelimesinin yerine geçici olarak "bilinç" kelimesini koyabiliriz!

Evet, bilinç bu düzeydeyken bedenin tabiatı gereği istediği şeyleri uygular; bu da "Nefs"i hakikatini yaşamaktan alakoyar!.

Geçmişte ve günümüzde bu noktaya gelen pek çok kişi, tıpkı Firavun gibi kendi vehmi benliğini Hak olarak kabul etmiş; nefsin özüne ait "tenzih" hakikatından gaflete düşmüş; bu bilincinin hükmü altındaki bedeninin istek ve arzuları doğrultusunda kendini salıvermiş; kendini yemeye içmeye, sekse, sigaraya, içkiye koyuvermiş, böylece de tabiat bataklığında boğulacak hâle gelmiştir!.

Deccal ile mücadeleyi önce Mehdî yapar...

"Mehdî" hidâyeti ulaştırandır! Yani, ilim, Deccal`in karşısına dikilir.

Vehmi benliğin karşısına, Hakikat İlmi dikilir... Der ki :

"Bu vehimden doğan, nefsinin Hakkın varlığı olduğu yolundaki ilmi bedenle karıştırma!.. Bilincin, soyut bir kavramdır!. Beden ise somut varlık olarak kendi boyutunun şartlarına bağlıdır; bilinç ise soyut varlık olarak arınmalı!... Kendinin bu beden olduğu yolundaki yanlış anlamayı terkedip hakikatin bilinç boyutunda yaşanacak bir şey olduğunu farketmelisin!"

Fakat, bazılarında bu ilim de, Deccal`in temsil ettiği "Ben Hak`kım, dilediğimi yaparım" görüşünü öldürmeğe yetmez!

Ancak, İsa semâdan inerek -bâtından zâhire çıkararak- Deccal`ı öldürebilir!...

İşte, "Hakikat ilmi" ile ortaya çıkan Mehdî, vehmi benlik Deccal`ını öldürüp imhâ edemez. Tâ ki, İsa semâdan nüzûl edip, ilâhi kudretle tahakkuk etsin!...

İsa, semâdan inince, ilahi kudret, Deccal`in karşısına çıkmış olur!.

"İsa`yı gören Deccal, olduğu yerde erir, yok olur, gider!."

123

diyor Rasûl Aleyhisselâm açıklamasında.

İlâhi kudret ortaya çıktığı zaman "ölmeden evvel ölme" hâli "yakîn"e tekâbül eden şekliyle oluşur; ki bunun sonucunda kişi bilinci itibariyle var olan bir varlık olduğu idrâkına ererek, beden bağımlılığından kendini soyutlar; ki bunun sonucu da "mutmainne nefis" bilinci olarak velâyet hâlidir!.

Böylece vehmî benliğin kendini, bedenmiş gibi kabûlü ortadan kalkar. İşte o zaman, "Allâh`a vuslat" denilen hâl yaşanır...

İşte böylece kıyâmet alâmetlerinden olan genele dönük bu olayın, kişinin kıyâmetinin kopmasından önceki bu oluşumunu anlayabilirsek, vehmi benliğin ne şekilde Deccal olduğu; Mehdî`nin Deccal`a karşı ne getireceği, ne ortaya koyacağı; ve İsa`nın semâdan, yani, Zâtî kudretle ortaya çıkışından sonra nasıl kalkabileceğini anlamış oluruz...

Burada yanlış anlamalara yol açmamak için şu hususu iyi anlamamız gerekmektedir:

Mehdî, "tenzih" ve "teşbih" esaslarının eşit oranda bileşimi olan İslâm Dini'nin "Tevhid" ilmini ortaya koyan görüşü temsil eder..

Deccal, "teşbih" esasının ağır basmasından ve yanlış değerlendirilmesinden dolayı bilincin kendini Allâh olarak kabul edip, bedensel boyutta bunun sonuçlarını yaşamayı temsil eder.

İsa aleyhisselâm ise "teşbih" hakikatını insanlığa açmış zât olarak, bu yüzden meydana gelen sapmaları düzeltmek üzere görev almıştır.. Tasavvufta ise "kudret" sıfatının bir tezâhürü olan "Allâh`a yakîn" hâlinin sembolüdür.

İşte bunları anlarsak, o zaman "vahdet" ilminin idrâk ettirdiği şekilde "yok"luğumuzu farkederek başımızı "secde"ye koyar, dua ederiz;

"Allâhım bize bu yaşamı ihsan eyle, bu nimeti kolaylaştır!..."

Ne buyuruyor Rasûlullah Aleyhisselâm:

"Secde`de yapılan dua makbuldür."

Ve:

"Kulun Allâh`a en yakın olduğu hâl, secde hâlidir..."

Öyle ise hep birlikte alnımızı toprağa koyalım(!). Şimdi "secde" mi etmiş olduk?..

Evet, "Secde" denir yaptığımıza, ama şeklidir bu ve de taklittir!.

Hakikatta "Secde", kulun varsaydığı varlığının ortadan kalktığı "yok"luğunu idrâk ederek "Bâkî"yi müşahede ettiği "Fakr" hâlidir!. "Fakr" hâlini yaşayamayan, "secde" etmiş olmaz, bâtinen!. Zâhirde alnı topraktır amma, benliği ile "dimdik" ayaktadır.

"Sırtları tahta gibi olmuştur, secde edemezler; secde etmek istedikçe yerlere yuvarlanırlar!.." diye anlatılan hâli bir hatırlayiverin!..

Evet, kişinin, Allâh`a yakîn hâlinde olduğunu hissetme hâli"secde"dedir.

Yani kişinin vehmi benliğinin ortadan kalktığı zamanki "yakîn" hâlinin adı "secde"dir ki, bu da "Allâh`a kurbet" hâlidir!. Kurbet mertebesinde, o mahâlden ilâhi sıfatlar tahakkuk ederken, O, kudretini izhâr eder!.

Sırası gelmişken bu arada bir de "RÛKÛ"dan sözedelim isterseniz...

125

Bilindiği üzere daha önceki ümmetlerin namazında "kıyâm" yani ayakta durma ile "secde" vardı!.. Oysa Muhammed ümmetine ihsân olunan namaz nimetine "RÛKÛ" eklenmişti!..

Niçin "rükû"; nedir "rükû"?...

"Rükû" hareketinde bele kadar olan bölüm dik dururken, belden başa kadar olan üst bölüm ise 90 derece eğilerek yere paralel bir hâle gelir... Bunun anlamı nedir?

"Kıyâm" hâli, kişinin tüm benliğiyle, ben kendi kendime varım; anlamına gelir!. Okunan besmele ve Fâtiha ise ayakta duruşun Allâh halifeliği dolayısıyla yapılmasının itirafı anlamındadır.. Okunmazsa bunlar, o takdirde kişi varlığını Allâh`a şirk koşmuş olur!

"Secde" ise ben "yok"tan varolmuş "yok"um, sadece sen varsın; mânâsi taşır.

"Rükû" ise biliyorum ki ben yokum, sen varsın; ama bu bilgi varlığımı ortadan kaldırmaya yetmiyor; sen bundan dolayı beni bağışla; anlamı taşırl!

Zîrâ, daha evvelki ümmetlere verilmemiş olan "VAHDET" irfanı ve ilmi Muhammed Ümmetine bahşedilmişti; buna karşın, Ümmetin tamamının secdeyi gerçekleştiremeyeceği de bilinmekteydi.. Bu yüzdendir ki, secdeyi başaramayan hiç olmazsa "rükû" yapabilsin, istenildi... Ve bir rahmet olarak onların namazına "rükû" ilâve edildi.. Ki bunun anlamını da yukarıda açıkladık.

Evet, orada ilâhi sıfatların tahakkuk etmesiyle de, o dileme, Allâh`ın dilemesi olur!.

126

"Eğer biz, bir şeyin olmasını irade edersek, o şeye "ol" deriz, olur." (16-40)

İşte "secde"deki dua ederse, yani bir şeyin olmasını dilerse, elbette ki Allâh, o şeyi oldurur.

Öyle ise biz, Allâh`a yönelelim!.

Bizi vehmi benlik deccalinden korumasını, vehmi benlik deccalini, kuvvet ve kudreti ile helak ederek, kendine her mertebede kavuşturmasını niyâz edelim!...

Taklit ehli olmaktan bizi korumasını, tahkike ermeyi kolaylaştırmasını, tahkike engel olan hangi hâl veya bağımlılıklar mevcutsa, onlardan uzaklaşmayı bize kolaylaştırmasını isteyelim!.

◆ TEK'İN SEYRİ

15

TEK DİLEMİŞSE

Bu açıdan bakınca...

128

Şayet bir birimde, kendini aşikâr etmeyi murad etmişse... Veya bir birimde kendi ef`âl mertebesinin -yani fiillerinin ortaya çıkışının- ötesinde, belli bir takım mânâları görebilmeyi; bu mânâları ortaya çıkaran vasıflara sahip benliği hissedip yaşayabilmeyi; ve nihayet kendi Zât`ını farketmeyi takdir etmiş ise...

Ki bu ancak ve ancak, TEK`in TAKDİRİ ile gerçekleşir...

İşte o takdirde, Tek`in takdiri üzere, o birim yaşam gayesi olarak yalnızca Tek`e ermeyi hedef alır.

Evela düşüncede, sonra fîilde TEK`e ermek uğruna sahip olduğunu sandığı her şeyden yüz çevirebilir.

Şartlanmalarını, şartlanmaların getirdiği değer yargılarını, bu değer yargılarından doğan duygularını terkeder... Ki zaten isteyerek terketmese de ergeç sonunda terkecektir!. Dünyada terkedemediğini, Cehennem ortamında terkecektir!.

Bunları terkettiği gibi, bedenden soyutlanmayı da hedef alır. İçki, sigara vb. gibi birtakım alışkanlıkları terketmenin ötesinde yeme, içme, uyuma, beden zevklerine aşırı düşkün olma gibi bağlantılardan da soyutlanmak sûretiyle bilinç boyutunda kendini tanımayı hedef alan çalışmalara başlar. "Lâf"ıyla kalmaz!

Bunun neticesinde, bunlardan beri olarak, bilinç boyutunda kendi hakikatını bulduktan sonra, varlıkta, mevcûdatta Tek bir ilim sahibi Zât'ın olduğu düşüncesi içinde, vehmi benliğinin zâtının "yok"luğunu farkederek!. Ve, böylece "hakiki ben"liğe erişir.

129

Ancak, bütün bunları gerçekleştirebilmesi için, bu kemâl ile yaşayan birini bulması şarttır.

Çünkü, belli şartlanmalar veya tabiatın istekleri veya vehmi benlik mevcutken, onun kendi kendine bunu aşabilmesi mümkün değildir. -ki, bu olayı "AKIL ve İMAN" isimli kitapta izah ettik.-

İşte o kişi, Tek'in takdiri üzere buna ulaşacak ise, kendindeki tüm şartlanmalara dayalı değer yargılarını terkettirebilecek birini bulur; ki, O kişi daha önceden bunlardan arınmıştır.

Zira, yüzmeyi, yüzmesini bilen öğretir!. Hayatında deniz görmemiş adam eğer, "yüzüyorum ve öğretiyorum" derse; koyver yüzmeye devam etsin!.

Dağın başındaki deniz görmemiş çobandan yüzmeye öğrenilmez!.

Evet, o kemâl ehli zâttan bu ilmi iyi idrâk edebilirsek, hitâbın nereden ve kimden geldiğini görebilirsek, arınmanın şeklini, yolunu yordamını, mâhiyetini anlıyabilirsek; ve tüm bunların sonucunda da yeterli çalışmayı hakkıyla yapabilirsek

varlığımızı Tek`e teslim ederiz!... İslâm olduğumuzu farkederez!. Ve, "Abdullah" yani "Allâh`ın kulu" olarak O`nun mânâları bizim aynamızda, O`nun tarafından seyredilir.

Yalnız, bilelim ki, arınmanın pahası herşeyinden geçmektir. Sahib olduğun şeylerden geçemeyeceksen hiç bu işe soyunma! Elbette bunun getireceği acılar, ıstıraplar, sıkıntılar, çileler, kesindir...

Bunun sınavı yukarıdan yazılı kağıtta test usulü gelmeyecek; malına, etiketine, en yakınlarının başına gelecek çeşitli olaylar şeklinde gelişecektir!.

Önce, "varım" deyip, sonra olaylarla karşılaşınca da ağlayıp, başına geleni karşındakinden bilip, "ben bu oyunda yokum" demek, hiç bir kaybını geri getirmez!. Üstelik, suçladığın insanların durumuna kendin düşmeden de bu dünyadan ayrılmazsın!. "Kişi ayıpladığı hâl başına gelmeden ölmez" buyuruyor Rasûlullah Aleyhisselâm...

Evet, bu ilme inandım ve elde etmek istiyorum, diyorsan, cennete girmen için geçmek zorunda olduğun cehennem ateşinin yakmasına hazır olmalısın!. Çünkü ancak yanarak arınabilirsin..

Görmedin mi altının ateşte yanarak "saf"laştırıldığını?... Hâlâ mı ders almıyorsun bundan?

"Allâh onların malları ve canları karşılığında Cenneti verdi" diyor, Âyet-i Kerime...

Malları ve canları... iki kelime; mal ve can!...

Bu iki kelimeyi geniş mânâda ele alalım!...

Hem, her türlü bedeni zevkler içinde yaşayacağız... Hem "benlik deccali"nin tüm kapasitesi ile saltanatının sürmesini isteyeceğiz!...

Ondan sonra da Tek'e, havadan ermiş olacağız!... Bunu beklemeyin!... Çünkü, bu bir gerçekleşmesi muhâl olan sükûtu hayâl!.

Şeytan, insana olmayacak şeyleri düşündürtür ve hiç paha ödmeden bu hayâllerin hakikat olacağı zannını verir. Bunlar, ancak ve ancak zandır...

Eğer başınızı, şöyle bir geçmişe çevirirseniz, ne kadar Allâh'a ermiş kişi varsa, hepsi de bu, "erme"nin pahası olan arınmadan, terklerden geçmiştir...

Ancak ve ancak terkedebildiklerin kadar erebilirsin!...

Zaten, malını mülkünü, parayı pulunu, karını kocanı, çocuğunu çocuğun elinden alacak, bunu biliyoruz!. O, zorunlu olarak senden almadan, sen, gönül rızası ile bunlardan arın, onları gönlünden çıkar ki O'na erebilesin!...

Aslında bu olaylar herkesin başında dikkat edersen... Sen tasavvufta olduğun için bir takım sınav mâhiyetinde olaylarla karşılaştığını sanıyorsun; oysa aynı olaylar hiç tasavvufta ilgisi olmayan insanların da başına geliyor!. Onlarla bu olaylar yüzünden yanıyor! Aradaki fark, sen hiç olmazsa neden yandığının farkındasın; onlarsa nedenini bilmeden yanıyorlar!.

Ama, Cennet'e gitmek için bu şart değil!..

Allâh'a ermek için bu bilinç şart!...

Sen diyorsan ki, "bana Cennet yeter"... O, zaten senin 120. gününde, ana rahminde "saidlik-şakîlik" hükmü dediğimiz olayla belli olmuş!..

"Saîd"lik hükmüyle bunun anlayışı sana kolaylaştırmış ise, zaten saadet ehlinin amelini senden ortaya koydurtacak; ve bunun neticesi olarak da seni Cennetine sokacak.

Yok eğer, "şâkî" isen...

"Allâh mülkün sahibidir ve Âdil`dir, dilediğini yapar!... O`na yaptığından soru sorulmaz!."

Allâh`tan bağımsız kim var ki yaptığından O`na soru sorsun?!. Sen, bak kendine!...

"İstediğim Hak`dır benim!." diyorsan; bunun pahasını ödeyeceksin dostum!.

Diyelim ki, hem bunu diyorsun, hem de kişisel zevklerinle oyalanıp kendini aldatıyorsun!.

Perdelenme!.

Rabbiyle buluşmaya giden Musa Aleyhisselâm'a ateşten, hitâb etti Allâh :

"Ben, Rabbin olan ALLÂH`ım, Musa!." dedi...

Ateşten sana hitâp geldiği zaman şaşırıp kalma!.. Ateş, adamı yakar!.

Seni yakan bir yerden, sana hitap ettiği zaman bundan perdelenme!...

"Seni yakan şey", ateştir!. Gözün alev ile şartlanmasın!... Yandığın sürece de cehennemdesin!.. Dünya da cehennemden bir parçadır!. Öyle ise, dünyanın içinde yaşadığın sürece muhtemelen yanmaya devam edeceksin!.

Öte yandan eğer, "sen" hâlâ "Allâh"a ermek istiyorsan; bil ki, asla "sen" Allâh`a eremezsin!...

Allâh`ı istiyorsan, sana dünyayı yaşatacak olan kişilerin peşinden koşma!. Seni, "ölmeden önce öldürecek"(!) olanı bulmaya çalış; ki "Sen beni göremezsin!.." hitâbı ile karşılaşmayasın!...

Seni yaşatanlar, bir ömür boyu yaşatır, ama sonunda helâkın mukadderdir!..

Seni "*ölmeden evvel öldüren*", Dost`undur!.

Çünkü, Mü`min ölümle Allâh`a kavuşur, vuslata erer!. Derler anladın mı şimdi bu sözün bâtinî anlamını?.

133

Ve o zaman der ki o:

"Benim cenazemi ağlayarak kaldırmayın!.. Davullar defler çalın!... Yâr ile vuslattır, benim hâlim... Gelin ile güveyin buluşması gibi, düğün yaparak cenazemi kaldırın!."

Evet!.. Senin gerçek dostun, seni varlığından öldürecek olandır!. O`nu bulmaya çalış ki, O`nun eliyle vuslata eresin!... Ölüm, senin için şifâdır.

Ölüm de cehennem gibi, Rahmettir!... Rahman`ın Rahmeti ise, sıkıntıda gizlidir. Tıpkı acı ilâcın içinde şifanın gizli olması gibi...

Dünyaya bağımlı olan birimlere ölüm, korkulu bir şeydir; çünkü sahibolduğu her şeyi kaybetmektir. Ama, bil ki, burada içindeki o korkuyu aşamıyorsan, vehimden kendini kurtaramıyorsan; bunun sana yarın getireceği azaplar çok daha büyük olacaktır...

Var, sen gel!.. Kendini güler yüzle, seve seve, Allâh için ölüme terket, ki benliğinden ölü; Allâh ile "Hay" ve "Bâkî" olarak yaşayasın!..

Yani, "Ölmeden evvel öl!" hükmünce, ölümü tatmış olasin!..

İstiyorsan Allâh`ı, durma, vakit geçirme!.. Koş, O`na!..

Yok eğer istiyorsan dünyayı, onu da hiç olmazsa doyabildiğince, zevkince yaşa!... Hiç olmazsa, "*dünyayı yaşadım*" de!...

Evet dostum!...

Kitap boyunca birşeyler anlatmaya çalıştım. Çeşitli yerlerden, çeşitli şeylerden söz ettim. Ama, bütün bunlarla anlatmak istediğim hep, "Tek"...

134

Tek`in takdirince sende oluşacak şeyler...

Tek, sana bunu kolaylaştırmışsa; Tek, sana bunu dilemiş ve irade etmişse, bu dediklerim de elbet tesirini icrâ edecek ve seni o yolda yürüterek sevdiğine, aradığına kavuşturacaktır.

Yok eğer, Tek`in takdiri ayrılıksa, ayrılık süregidecek ve bunun neticeleri de senin için kaçınılmaz olarak yaşanılacaktır...

Diyeceğim odur ki :

"Tek`in takdiri ve hükmü" ne ise o, yerine gelmiştir!.

Ahmed HULÛSİ
10-Eylül-1995
Antalya

◆ TEK'İN SEYRİ

SİSTEME DAİR BİR AÇIKLAMA

"İslâm" kitabı'nın 66. sayfasındaki bir paragrafın bir hayli zor anlaşıldığı bize ulaştı.. Bu konunun içinde yaşadığımız SİSTEME dair bazı bilgileri ihtiva etmesi sebebiyle, aşağıdaki bölümü bu kitaba eklemeyi uygun gördüm..

136

"Beynimiz, zaman ve mekân kavramlarının ötesinde, derindeki bir varlığın hükmünün, başka bir boyuttan gönderdiği projeksiyonların girişim frekanslarını, matematiksel olarak değerlendirerek, gördüğümüz yapılara dönüştürücüsü.."

Zaman ve mekân kavramlarını ortadan kaldırıp, bir yana koyalım!.

"Derindeki bir varlığın hükmünün", yani, senin varlığının özü`ndeki ana varlık, bize göre mutlak varlık!.

Senin geçici, vehmî, göresel, bireysel varlığına "ben" diyorsun ya.. "Bir Ben var ya, ben`den içeri!." Hepimizin özündeki ortak Ben, Mutlak Ben; bu derûnumuzdaki ben!..

Bir, ben var, sen var, o var!.. Bir de, ben, sen ve onun özündeki ortak "Ben" var!..

Beyin, mutlak Tek Ben`in hükmünün başka boyuttan gönderdiği projeksiyonların girişim frekanslarını; yani, O Ben`in kendi boyutundan gönderdiği projeksiyonların girişim frekanslarını; yani, O Ben`in ortaya çıkmasını istediği görüntüleri, mânâları, mânâları ihtiva eden frekansları, matematiksel olarak değerlendirerek, gördüğümüz yapılara dönüştürür.

Mânâsını bir türlü anlayamadığımız bir cümle var. Dikkat edin!. hazmedemediğimiz demiyorum, anlayamadığımız diyorum!.

Nasıl, duşa girdiğimizde üzerimize dökülen su akıp gidiyor ise; üstümüzden akıp giden su gibi, beynimizden de akıp giden bir cümle var!...

Üstümüzden akıp giden suyun, hücrelerimize nüfûz eden miktarı ne kadarsa, bu cümlenin manâsı da, beynimizde o kadar yer ediyor; ya da hiç etmiyor!.

Nedir bu cümle?..

"Allâh, her bir insanı, bir gaye, ve bir amaç için yaratmıştır; ki, kişi, ancak, o yaratılış amacına uygun olarak kendisine kolaylaştırılmış davranışları ortaya koymak suretiyle, yaradanın yaratış hedefine ulaşır... Ki bu da onun fitrî kulluğudur!."

Eğer bu cümlenin mânâsı beynimizde yer ederse; bu cümlenin anlamını idrak edersek; bu anlamı hazmedebilirsek; bizde kızma ve sinirlenme, eksik, yanlış, kusur görme gibi haller kalmaz!.

Biliriz ki, o kişinin yaratılış amacı, senin yanlış dediğin, kusurlu bulduğun davranışı ortaya koymaktır!.

Zaten, böyle bir davranışı ortaya koymak amacı ile yaratılmış bir kimseye, "*Niye bunu böyle yapıyorsun?*" demeye senin hakkın var mı?. Sen böbrekten, kalb görevi yapmasını bekleyebilir misin?.

İşte bu tek cümle, Kur`ân-ı Kerîm'in anlattığı SİSTEM ve DÜZENİN özü ve özetidir!..

"Allâh`a inanıyorum" diyen kişi, bu cümlenin mânâsını anlayıp, idrak edip, hazmedemediği sürece, taklidî imandadır!..

Bu manâyı anlayıp, hazmedip, gereğince de yaşadığı zaman ise, tahkîkî imana erer, imanın hakikatını yaşar.

Tasavvufla ilgilenen insanların ilk terketmeleri gereken şey; "*kızıp sinirlenmektir*"!..

Çünkü, kızıp sinirlendiğin anda sen, Allâh`ı inkâr ediyorsun!.

Namazda başını secdeye koyuyorsun... Sonra da başını kaldırıp, "*Ben seni tanımıyorum*" diyorsun!.. "İnkâr ediyorum" diyorsun!.

Kızıp sinirlenmenin manâsı, *Allâh`ı inkârdan* başka bir şey değildir!. Çünkü, her birim kendi yaratılış programının gereğini ifa etmektedir... Sen ona kızmakla, yaratılırken ona verilen görevi yapmasından dolayı, onu suçlamış oluyorsun!..

Burada hemen Adem Aleyhisselâm ile Musa Aleyhisselâm arasında geçen konuşmayı hatırlayalım!..

Ne buyurmuştu Rasûlullah Efendimiz?.. (1)

O birimi o programla yaratan; ve o görevi takdir eden Allâh, yanlış bir iş mi yapmış?. Ne yaptığını bilmiyor mu?.

Evet!. Biliyor!.. Bile bile böyle yarattı!.. O hâli yaşasın, belirlenen görevi ifa etsin diye yarattı!.. O halde, sen onu, yanlış, yersiz, kusurlu, hatalı görüp sinirlendiğin anda, O'nun "ALLÂH"lığını "ulûhiyet" vasfını inkâr ediyorsun gerçekte!..

Bir soru da şu;

Rüyanın sistemdeki yeri ne?

Rüya konusunda görülenler nasıl oluşuyor... Ruh bedenden çıkıp bir yerlere mi gidiyor?

Genelde, astral seyahat denen şeyin aslı, beynin yaymış olduğu bir tür radar dalgalarının beyinde görüntü oluşturmalarıdır.

Genelde, "ruh bedenden çıktı, bir yerleri dolaşıp gördükten sonra, tekrar bedene girdi" deniyor.

Hayır!.

Ruh bedenden çıkmadı ve bir yerlere gitmedi!.

Bazı, kalp gözü açık dediğimiz, keşif sahibi insanlar, beyinde mevcut radar dalgalarını bir mahalle yönelterek, orayı algılıyor; ve bu arada beyinde bir görüntü oluşuyor.

Bu işin tekniğini bilmeyenler, "ruhum bedenden çıktı, gördü, geldi" diyorlar... Ruh'un bedenden ayrılıp gitmesi, diye bir olay yok aslında bu tür algılamalarda!..

Ruh'un bedenden ayrılması iki yoldan mümkündür;

1- Mutlak ölüm ile;

2- "Fetih" hâli ile.

Bu iki hâl dışında, ruhun bedenden ayrılıp gitmesi diye bir olay yok!..

Ölmeden evvel ölme hâlini “Hakk-el yakîn” yaşayan “fetih” ehli kişiler hariç, diğerlerinin hepsi, “beyin radar dalgaları” sayesinde görür!. Bu durum ya tasavvufta çalışmalar yapmış ve “mardıyye nefs” mertebesine ulaşmış kişilerde meydana gelir;ya da “nefsi emmare”de olmasına rağmen bazı kişilerde “zulmânî feth” şeklinde “istidrac” yollu olabilir.. Bu konuyu “DUA ve ZİKİR” isimli kitabımızda geniş bir şekilde anlatmıştık.. Bu yüzden burada bu konunun detayına girmeyeceğim...

Beynin yaydığı radar dalgaları, “istidrac yollu” dünya üstündeki madde boyutuna dönük olabilir.. Veya “kerâmet yollu” Berzah âlemine dönük olduğu gibi, Cennet ve Cehennem boyutuna dahi dönük olabilir!. Hatta daha alt boyutlara da dönük olabilir.. Bu tamamen beynin hassasiyetine, yani, beyindeki açılım kapasitesine bağlı bir yetenektir!..

Meselâ, rüyada melekleri görür bazılarımız!... Çeşitli varlık suretleri teklinde, melekleri görürüz... Rüyada melekleri görmek ne demektir?..

Melekler aslında, orijin yapı olarak suretsiz ve şekilsiz varlıklardır. Ancak, meleğin işlevi ile bağlantılı bir frekansı vardır!. Yani, melekler, belirli çok çok yüksek frekanslardır, titreşimlerdir!. Ve, bu titreşimlerin ihtiva ettiği anlamlar söz konusudur.

Bu frekans, her hangi bir şekilde kişinin beynine ulaştığı zaman; beyin onu, kendi veri tabanına göre tarar ve kendi veri tabanındaki en yakın frekansa uygun şekilde değerlendirir, detifre eder!. Yani, o frekansa uygun, hayâlî sureti meydana getirir. Böylece beyinde belirli bir suret oluşur.

Meselâ, rüyada ağaç konuşur!.. "ağaç konuşması" şeklinde algıladığın şey, esasında bir melek!.. Ağaç, meleğin, beyindeki veri tabanına göre en yakın ya da uygun bir şekilde sembolize olarak deşifre edilip mânâlandırılmıştır!.. Bu mânâlandırılış, veri tabanındaki tarama esnasında, o frekansın en yakını olan frekanstır.

Beyindeki veri levhaları, frekanslardır.. Beyne ulaşan frekansa en yakın frekans, beyinde hangi anlam olarak tasavvur edilmişse önceden, ona uygun suret olarak, o dalgalar beyinde açığa çıkar ve böylece rüyalar, semboller şeklinde görülmüş olur!.

Bunun, bir basamak ötesi var..

Hazreti Muhammed Aleyhisselâm diyor ki:

"İnsanlar uykudadır, ölünce uyanırlar!."

İnsanlar, dünya yaşamında iken uykudadır, ölünce uyanırlar!... Peki, uykuda görülen şey, rüya değil midir?. Bu durumda, demektir ki, bu dünyada gördüğümüz her şey, gideceğimiz ölüm ötesi yaşam boyutuna göre rüya hükmünde olacak, rüya olacak!..

Bu dünyada iken yaşadıklarımız, gördüklerimiz, ciddiye aldıklarımız, bir bakacağız ki, rüyadan ibaretmiş!..

Peki, gerçekte bir rüya olduğu açıklanan Dünya yaşamı görüntüleri nasıl oluşuyor?..

Bu da, demin açıkladığım, melekî yapının beyindeki deşifresi ile aynı tarzda bir olay!. Aslında ben, burada beynin çalışma sistemini anlatıyorum...

Bu anlattıklarım, dünyanın bir numaralı nörofizyoloğu, Stanford Üniversitesi profesörlerinden Karl Pribram ve, ünlü

fizikçi David Bohm'un, "Beyin ve Evren" konusundaki görüşleri ile aynı.. Dünyanın bu iki ünlü bilim adamı ile, bu konulardaki görüşlerimiz tamamen çakışıyor.

Bir soru: Her hangi bir objeyi, insanlar değişik şekilde görebilir mi?.

Beyine ulaşan frekanslar aynı ise, veri tabanı da aynı ise tespitler de aynıdır, değişmez!. Zaten, hepimizin objeleri aynı şekilde görmemizin, algılamamızın sebebi, algılama araçlarımızın eş değer kapasitelerde olmasından kaynaklanır.

Gözün görme sınırları, kapasitesi belli... Aynı ışınlar, bir göze de gelse, bin göze de gelse sonuç aynıdır. Hepsi aynı şeyi söyleyecektir!. Çünkü, bin tane ayrı ayrı kapasitede göz yok!. Tek kapasiteye sahip bin göz var.

Soru: "kırmızıyı, bir renk körü, başka bir renk olarak algılıyor." Neden?.

Beyinlerde de fark var aslında.. Bakın!. hem fark yok diyorum, hem var diyorum. Neye göre fark yok?.

Temelde, ham madde olarak iki beyin de aynı. Fakat, körün beyinde gözün geçirdiği o frekanslar gerekli açılımı yapmadığı için gören kişinin beyniyle körün beyni arasında açılım yönünden fark var. Yani, beyne ulaşan veriler yönünden, beyinler arasında farklılıklar var. Beyin, veri birikimi ile belli bir kapasiteye ulaşır.

Sen anandan doğduğun zaman, beynin, sadece genetik ve astrolojik verilerle oluşan veri tabanına tâbi idi. Dünyaya geldiğin andan itibaren sürekli şekilde yeni veriler yükleniyor.

Yeni doğan çocuk ilk anda bir çok şeyi göremiyor, göz de değerlendiremiyor. Niçin?. "Değerlendiremiyor" ne demek?..

Beyinde, onu değerlendirecek belli bir veri birikimi yok demek!. Çünkü ancak, beyinde mevcut olan şeyi açığa çıkartıyorsun; beyin veri tabanında var olan kadarıyla kendindeki deşifre edebiliyorsun. Yani, genetik ve astrolojik etkilerden kaynaklanan bir tabanın, özelliklerin, ham madden var. Bu özellikler, kendi kendine açığa çıkmaz!. Giren yeni veriler istikametinde bunlar açığa çıkar. Bir örnek verelim.

Meselâ: Güzeli seçme ve güzele yönelme..

143

Güzeli seçme ve güzele yönelme, beyindeki bir özellikten meydana gelir. Genetik özellikten veya beyinde astrolojik olarak Venüs tesirlerinin kuvvetli olmasından meydana gelir. Venüs tesirlerinden meydana gelen veya genetikten gelen bu, güzeli seçme özelliği, İran'daki bir insanda başka türlü, Amerika'daki bir insanda ise başka türlü bir gelişme gösterir, Afrika'dakinde ise daha başka.. Yani, güzeli seçme duygusu ve arzusu başkadır, güzeli bulma olayı başkadır.. Veriye göre değişir. Temelde, baz olan özellikler genetik ve astrolojik tabanda vardır. Bunun açığa çıkması, daha sonraki, dıştan alınan verilere bağlı olarak meydana gelir kişide..

Soru: Cennet ve Cehennem ile yaşamları, birer frekans mıdır?.

-Veri tabanındaki veriler, bilgiler dediğimiz şeyler, belli frekanslardır. Veri tabanı ne kadar geniş kapsamlı ise, o kişinin Cennette duyacağı güzellikler, hazlar, zevkler de o kadar fazladır. Cennetteki mertebe farkı dediğim şey de, buna dayanır.

Onun için diyor ki, Hazreti Rasulullah:

"Beşikten mezara kadar ilim tahsil et!."

Çünkü, "ilim tahsil etmek", denen şey, senin beyninde mevcut olup, ruhuna da yüklenmekte olan veri tabanını olabildiğince üst kapasiteye çıkarmandır.. Ne kadar beynini geliştirebilir, ne kadar veri tabanını artırabilir, ne kadar ilim sahibi olabilirsen, yaşamın o kadar farklı olur..

"Ahmaklarla sohbet etmekten kaçın!" denir!.

Kimdir ahmak?..

Anlayamadığını anlamayan!..

Niye kaçınmak?.. Çünkü, sana katacağı birşey yok!. Sohbet edeceğin, beraber olacağın insan ilimce, senin ilerinde, senin önünde olsun!. Senin gerinde olan bir kişiye ise yalnızca bir şey verme amacı ile yaklaş!.

Âhirete inanmayan kişi, nasıl para ve mal biriktirme peşinde koşarsa; akıllı insan da, ilim biriktirmek için uğraşır. Çünkü, ölüm ötesinde artık yeni ilim elde etme şansının olmadığını bilir!. Ruhta ölümötesinde kapasite artırma imkânı yok!.. İşte onun içindir ki,

"Beşikten mezara kadar ilim tahsil et!. "; "İlim Çin`de bile olsa git al!."; "Kendi önünde olduğunu bildiğin, senden daha fazla bilgili kimselerle beraber ol!. "

diye tavsiye ediliyor.

Faydalı ve faydasız ilim arasındaki fark şudur:

Ölümden sonraki yaşamda sana yararlı olacak ilim, yararlı ve faydalı ilim; ölümden sonraki hayatta geçerli olmayan ilim ise faydasız olan ilimdir!.

Burada önemli olan nokta şu; "Faydalı olmayan ilimle uğraşma!" demekten murad, bilgiye ulaşmamak, bilgiyi almamak değil!. "Ölüm ötesi yaşam için yararlı değilse, onunla sâbitlenip, bloke olma!" anlamında.. Veri tabanına girmesinde fayda var. Çünkü, hiç bir şey lüzumsuz ve gereksiz olarak sana, senin karşına gelmez!..

Yaratılmış olanın başına gelen her şey ona takdir olunan hedef ve programın bir parçasıdır!. Gereksiz hiç bir şey yoktur sistemde!. Sen yaratan tarafından hangi amaçla yaratılmışsan, onun gereği olan programla donatılmışsındır; ve o programın gereği olan şekilde yaşayacaksın!. Bunu da asla değiştiremezsin!.

145

Kendimden misâl vereyim..

Bir zamanlar, kendimi düşündüm... Yani, o zaman için, 15-18 yaşlarında iken, kendimi kafası bir hayli çalışan bir insan olarak düşünüyordum!... Allâh, kafası çalışan bir insan olarak beni, niye Avrupa`da, Amerika`da gelişmiş bir ülkede dünyaya getirmede de, İstanbul`da dünyaya getirdi?.. Beni, Mekke ve Medine gibi bir yerde de dünyaya getirmede?.. Bunun hikmetini çok merak ettim!..

Uzunca bir zaman dilimi ertesinde bu sorunun cevabı bana şöyle açıldı... Mekke veya Medine`de dünyaya getirseydi beni, dinin sembol, misâl anlatımında, hikâyesinde kalan bir kişi olarak kalırdım.. Batı`da dünya`ya getirseydi, bu kez, bir Karl Pribram, bir David Bohm olurum belki!!!... Bir bilim adamı olurum ama, Hazreti Rasûlullah`ın (a.s.) getirdiği o muhteşem ilimden mahrum kalırdım!.

Ama, beni, "şark ile garb"ın birleştiği bir çizgide var etmiş, yani İstanbul`da!.. Doğu ile Batı`nın kesiştiği öyle bir yer ki; ben, orada, hem doğu`nun, Hazreti Rasûlullah`ın (a.s.)

getirdiği o muhteşem ilmin suyuyla sulanmışım; hem de Batı'nın bütün bilimsel, teknolojik gelişmelerinin izleyicisi olarak; sonunda ortaya bir sentezle ortaya çıkmışım!. Hani, biraz daha doğu'da veya biraz daha batı'da dünyaya gelsem, bu sentezi muhtemelen oluşturamayacaktım!.

Demek ki, Allâh, her birimi hangi amaç ve gaye için yaratmış ise, onu, o yaratış amacına uygun bir ortam, çevre ve insanlar var ederek, yaradılış amacına ulaşmasını sağlıyor!.

Yukarıdaki anlatım, bu, "Öz'den dışa" doğru bir bakışın ifadesidir!..

Olay'a, ters bir kurgu ile, yani "dıştan Öz'e" doğru bakarsak; Allâh, seni kimlerle bir arada bulunduruyor, ne ile meşgul ediyorsa, onun sonucu bir amaç için yaratıldığının müjdesi veya felâket haberi var.. Böyle düşününce, entresan şeyler geliyor insanın aklına!..

İşte bütün bunları kavradıktan sonra, "keşke" sözcüğünün anlamını kafanızdan silin!.

Sana ulaşan her şey, senin hakkında takdîr olunan şeydir ki, ulaşmaması mümkün değildir.

"Keşke bu hatayı yapmasaydım da bu sonuç olmasaydı!" demek boşuna!.. Hayır!. Sen, o hatayı yapacaksın ve o sonuç olacak!. Çünkü, ondan alınacak çeşitli dersler var. Sende mevcut olan bazı duygular böylece törpülenecek!.. Yaradılış amacındaki noktaya ancak öylece ulaşabilirsin, başka türlü mümkün değil!..

Yapılan hata ve günâhlarda dersler ve ibretler vardır... Tövbe edersen, günah silinir gider. Ama, olandan ibret alırsın, ders alırsın!.. Çünkü yaşam, sadece ve sadece kişinin

yaradılış gayesindeki hedefe, yöğrularak-yontularak, terbiye olarak ulaşması içindir!.

Diyelim ki, bir milyar basamaklı merdivende sen, 222222. basamağı oluşturmak için takdir olundun!. Bir milyar basamaklı merdivenin 222222. basamağısın. O basamak olman için, konumuna göre nasıl yontulman gerekiyorsa; Allâh, sana öyle bir olaylar dizini takdir etmiştir ki; sen o olaylar dizini içindeki yontulman sonunda gelip 222222. basamak olarak oraya oturabilirsin. 300000. veya 222221. basamak oraya uymaz!.

Allâh, ezelde ilminde, öyle bir merdiven takdir etmiş, çizmiş ki, o merdivenin basamakları insanlar, merdiven ise insanlık!.. Her bir insan, hangi basamak olarak takdir edilmişse, o basamağın yontusuna tâbi olacak, bir ömür boyu yaşamından sonra gelip o basamağı oluşturacaktır!.

Kıyâmet, bu merdivenin tamamlanmasıdır. İnsanlığın kıyâmeti, insanlık merdivenin tamamlanmasıdır.

Soru:

"-Deminki anlatımda, "insanın, merdivenin hangi basamağında olacağı bellidir.." diye bir cümle geçti... Ama bir de âyet var;

"Külle yevmin huve fi şe`n"

"O, her an yeni bir şandır!"

Bu âyetin mânâsı ile, insanın hangi basamak olduğunun takdîr ile belirlenmiş olması, hususunu çakıştıramıyorum?.."

Şu cümlelerin manâsı çok önemli:

"Allâh, her bir âlemde, o âlem sûretleri olarak tasarruf eder."...

İşte bu, "Allâh her an yeni bir şandadır" işaretiyle anlatılan olaydır.

Şimdi dikkat ediniz...

"İrade-i cüz yoktur, yalnızca küllî irade vardır!" cümlesi ne kadar doğru ise;

"Her cüz, kendi iradesiyle yaşar!" cümlesi de o kadar doğrudur!...

Biri bu elimin en uç noktası, diğeri öbür elimin en uç noktası; oysa ben ikisi aynı şey diyorum!...

Küll var, ayrıca bir de cüz var, diye kabul ediyoruz; halbuki, böyle ayrı iki yapı yok bir kere!..

Beş duyu verilerine dayanarak varlığa bakarsan, cüzler var... İlim boyutunda, bilinç boyutunda, ilimle bakarsan cüzler yok, yalnızca Küll var!.. Yani, Varlık TEK; ve dolayısıyla da irade TEK!.. Tek bir irade var!.

Bilinç boyutundan "eşyânın hakikatine" baktığın zaman "Küll'e ait irade, Küllî irade" diyorsun...

Beş duyuyuyla bakarsan, aynı irade, cüz suretlerinden görüldüğü için, "cüz`i irade" diyorsun.

Oysa, gerçekte, ikisi de aynı şey!.. Yani, "cüz" ve "Küll" iki ayrı şey değil!.

Dolayısıyla, "Küllî irade vardır, gerçektir" dersen, doğrudur... Ama, "yanında bir de cüz`i irade vardır" dersen, yanlış!. Çünkü, Küllî iradenin yanında bir de cüz`i irade sahibi bağımsız bir varlık yoktur..

Ya da, sadece "cüz`i irade vardır" diyebilirsin. Yani, ayrıca bir de "Küllî irade" yoktur; çünkü "cüz" adını verdiği şey aslında "Küll"dür!.. Göze göre "cüz"dür o!.. Şuur boyutunda,

varlığın "TEK"liğini idrak ettiysen, artık bilmişindir ki ayrıca bir cüz yok!.

İşte bu yüzdendir ki, ya, yalnızca "her cüz kendi iradesiyle yaşar, ayrıca külli irade diye bir şey yoktur" dersin. Doğrudur.. Veya, "Külli irade vardır, cüz'î irade diye bir şey yoktur" dersin. Bu da doğrudur!..

Ancak, "külli irade yanısıra cüz'î irade de vardır!" dersin, işte bu bâtıldır, geçersizdir; şirktir!.

Şimdi, "her cüz kendi iradesiyle yaşar, ayrıca küllî irade diye bir şey yoktur" ifadesinin mânâsını anlamaya çalışalım... Burası anlaşılması bir hayli zor bir husus.. "Küllî irade vardır, cüz'î irade yoktur" diyerek olayı anlamak kolay!. Buna karşılık " her cüz kendi iradesiyle yaşar, ayrıca küllî irade diye bir şey yoktur " ifadesini hazmetmek zor!... Nasıl olacak şimdi?.

Hem de üstelik "Tek'in takdirinden, Tek'in merdiven takdirinden" söz ediyoruz yukarıda..

Tek'in merdiven takdiri olmasına karşın, o merdiven içinde yer alacak her bir basamağın, kendine göre bir yontumu var mı?.. Bu yontum olmadan basamak oluşur mu?.. Oluşmaz!..

Basamakların her biri her an oluşmaktadır.. Basamakların her biri merdivenden ayrı değildir. Yani, "cüz" dediğimiz varlıkların her biri kendisidir; ve o açığa çıkan özelliklerden ibaret olmaktan da beridir!.

Her an, "cüz" adı altında tasarrufu yapan kendisidir!.

"O her an yaratıştıdır." ifadesi, cüzden aşikâre çıkan yaratılmadır!.

Allâh`ın hayat sıfatı, bizde zuhur ediyor, ve "hayattayım" diyoruz. Biz nasıl, ölümsüzüz?.. Hayat sıfatı ile kâim olmamızdan, varlığımızın hayat sıfatından meydana gelmesinden kaynaklanan bir şekilde ölümsüzüz!.. İlmimiz, irademiz, kudretimiz hep aynı şekilde meydana geliyor.

Eğer, bizdeki, "dışarıdan bakmanın" getirdiği isimleri kaldırırsak, bu özellikleri bizden aşikâre çıkarmanın, hep O, olduğunu anlarız. Dolayısıyla, her an yaptığın çalışmalar seni ilerletecek ve bir yere getirecektir.

"Ben nasıl olsa, ezelde bana takdir olunan basamak olmak durumundayım, öyleyse boş vereyim..." demek, muhâldir, gerçekleşmesi mümkün olmayan bir düşüncedir!. Çünkü, hiç bir şey yapmamak üzere oturmak, mümkün değildir. Bu, ana rahminde, spermle birleşen yumurtadan oluşan tek hücrenin; "Ben, nasıl olsa ileride büyük bir insan olacağım, o halde çoğalmayayım." demesine benzer...

O, tek hücrenin çoğalmaması elinde mi?. Hayır!.

Kendi mevcut formasyonunun, mevcut programının, yapısal özelliklerinin doğal sonucu olarak mecburdur çoğalmaya.

Aynı şekilde, olayı makro plâna, yani bizim boyutumuzda çıkarırsak, "TEK"ın takdiri olan fitratımızın, programımızın sonucu olarak, takdir edilen basamak olmak üzere, gerekli çalışmaları da yapmak zorundayız!.. Yapmamak, diye bir şey düşünülemez!..

Takdir olunan nihâî nokta, temeldeki tek hücrede mevcut!.. O hücre, benim karakteristik özelliklerimi oluşturuyor... Ama bunlar, ezelde tek tek yazılmamış, şöyle olsun böyle olsun diye...

(Buraya bir an için üç nokta koyuyorum, altını çizip üç yıldız koyuyorum. Tekrar buraya döneceğim!..)

Şimdi biz, astroloji konuşurken, Venüsün tesiri geldi veya Uranüsün tesiri geldi.

Uranüs, Kova burcunun özelliklerini yansıtır. Biz, "şunu yaptık" diyoruz. Gelen yıldız tesirlerinde, yani o frekanslarda, "Hulûsi kalkıp şu kitabı yazacak." diye bir şey yok!. "Hulûsi kalkıp düşünce dünyasında yeni bakış açıları oluşturacak" diye bir şey yazmıyor.

O gelen dalga, yeni bir düşünce yapısını tahrik eden dalga... Eğer, benim beynimde yeni bir düşünceyi açığa çıkaracak veri tabanı varsa, bir veri birikimi varsa, o zaman gelen ışınımın bende doğal sonucu, "Düşünce dünyasında yeni bir sentezi gerçekleştirmek" oluyor.

Ama, benim beynimde, böyle bir veri tabanı, böyle bir kapasite yoksa, o dalga gelse de, geldiği ile kalıyor ve benim beynimde yeni hiç bir şey açığa çıkmıyor!. Yani, beyne gelen tesirler, beyne gelen tahrik unsurlarıdır... Gelen melekî tesirler belli konulara dönük tahrik unsurudur.

Örnek: Tıbbi deneylerde, elektrotlarla kedinin beynine giriliyor ve seks merkezi uyarılıyor. Ve, hayvanda seks arzusu oluşturuluyor. Ya da kızgınlık merkezine giriliyor, hırlamaya başlıyor...

Aslında, beyne kızgınlık veya seks duygusu aşılıyor, beyindeki merkezler "irrité" ediliyor... Bir bölüme yapılan irritasyon, beynin öbür alanına yapılanın aynısı... Ama, bölgeyi etkileyecek irritasyon yapılırsa, oranın, o irritasyonun mâhiyeti aynı olmasına rağmen, geldiği merkeze göre değişik tezâhür çıkıyor, hayvanda.

Yıldızlardan gelen tesirler de böyle, yalın tesirlerdir!. Bir belirli fikir getirmiyor!. Fakat, geldiği konumu itibariyle beynimizdeki hangi açılımlara hitap ediyorsa, hangi açılımları etkiliyorsa ve açılımlarda bizde nasıl bir tabanı varsa, ona göre bizden bir davranış ortaya çıkıyor.

Kader dediğimiz olaya da gelince:

Biz belli, nihâî son nokta belirlenmiş... Son noktaya ulaştıracak ana bir program da mevcut... Bunun dışındaki tüm olaylar, bizim cüz`ümüzdeki genel programın doğal sonuçlarının yaşanmasıyla oluşuyor.. Bizdeki bu program da, her an, boyutsal derinliğimizden gelen meleki tesirlerle karşılıklı alış veriş halinde... Yani, bunların toplamı olarak olaylarımız gelişiyor!.. Ve bu gelişme, hem bâtından boyutsal derinliğimden hem de zâhirden gelenlerin toplamının sentezi şeklinde, bizden her an açığa çıkıyor!.

152

İşte “irade-i cüz”, bu oluşmanın adı!..

“İrade-i cüz”ü inkâr, bu oluşumu inkârdır!.

Bizim, irade-i küll yanısıra, bir de irade-i cüz yoktur dememizin sebebi, ikisinin aynı anda mütalâa edilmesi dolayısıyledir. Yoksa, esasında varlık, ”Tek”dir; dolayısıyla irade de tektir!.

Sen bilinç boyutunda, ilimle bakarsan, yalnızca varlığın “vechullah” denilen “tek”lik boyutunu görürsün.. Tek’lik müşahadesindedir; “ilm-el yakîn”desindir!.

Teklik müşahadesinde, irade bölünmez, parçalanmaz, cüzlere ayrılmaz Tek`tir!. Külli irade, cüzlere ayrılmaz Tek`tir..

Yok eğer, bireysel bazda bakarsan olaya; cüz`de açığa çıkan irade vardır; ve kendinde ortaya çıkan kendine ait kabul ettiği iradesi ile, o birim nereye varacaksa varır!..

işte Kur`ân-ı Kerîm, algılayabilme kapasiteleri farklı olan insanlara, bu iki projeksiyonu da açıklıyor..

Kur`ân, "sen ne yaparsan onun karşılığını elde edersin" ifadesi ile, sırf cüz`iyet açısından olayı değerlendirerek; - yanısıra külliyeti katmadan-, cüz`iyet açısından olayı anlatıyor.

Ya da, saf Teklik projeksiyonuyla olayı yansıtarak, "Sadece Tek bir irade vardır. O da, Allâh!"; "Allâh dışında bir şey yoktur!." anlamı, bu noktayı anlatıyor.

153

"Sadece Allâh vardır ve O`nun dışında bir şey yoktur!" ifadesi, cüzleri görme projeksiyonu için de geçerlidir, doğrudur!. Ama, bunların ikisi bir arada yani aynı anda hem cüz hem de küll var sanarak değil!.

Yani, ya biri esas bakış açısını oluşturacak, ya da diğeri.. ikisini bir arada düşünmek, değerlendirmek ise, ŞİRK!..

"Külle yevmin Huve fi şe`n" (55/29)

âyetinde, dikkat ederseniz "HÛ" ismi var.. "ALLÂH" ismi geçmiyor!.

"HÛ" ismi, cüz`ün özündeki Teklik boyutu değil mi?.. İşte O, Teklik boyutu, her an cüz`lerdeki tasarrufu oluşturmakta.. Oluşumun kaynağı O!..

Yani, şu parmağımın ucundaki hayatîyet ve canlılık, koldan gelen damarların getirdiği enerji ve kan ile kâim!.. Bu parmağın hareketini, bu hareketi, koldan gelen hareket simgesinin neticesi oluşturuyor.

Genelde yaptığımız bir hata var..

Âyetleri incelerken biz, orada hangi kelimelerin geçtiğine dikkat etmiyoruz. "HÛ" diyor, biz onu "ALLÂH" isminin işaret ettiği mânâ olarak anlıyoruz..

"HÛ" nun mânâsı; Çokluk görüntüsünün ardındaki, Öz`deki Teklik boyutudur.. Âyette, "HÛ" diyor.. Öyle ise biz onu anlamına uygun olarak dilimize çevireceğiz!.

Sorabiliriz burada: ilmin kazanılıp kazanılmaması insanın elinde mi?. Bu kazanım insanın geleceği olan basamağı nasıl etkiliyor?. Yani, tecrübe elde ediyorsunuz, kazanımlarınız oluyor ve yontulmalar sayesinde, ilimle o basamağa geliyorsunuz. Basamak belli, geleceğimiz yer belli!..

154

Yontulmalarla oraya geliyorsunuz... Yontula yontula oraya geliyorsunuz... Peki bu davranışlarında ilmin rolü yok mu?. Yontulma dediğin olay, kişinin aldığı ilmi ve aldığı ilmin oranının kendisinde meydana getirdiği uygulamadır. Yani, o kişinin ilminin getirdiği davranışlar, onun yontulması denen olaydır.

Şimdi diyelim ki ben, belli bilgileri aldım. O bilgileri hazmettim!. Biliyorum ki, her insan kendi yaratılış kapasitesi ve formasyonunun ötesinde bir şey yapamaz!. Ben, bu bilgiyi özümseysem eğer... Lokantaya gidiyor, oturuyorum. Garson geliyor ve tabağı önüme atıyor; ben kafamı kaldırıp bakmıyorum bile!. Aynı hareket bir başkası için oluştuğunda büyük bir infial duyuyor ve garsona çıkışıyor!..

Ben, o insanın yani tabağı önüme atanın, yapısında mevcut olan programının sonucu olarak o fiili işlediğini, programında başka türlü bir davranışı ortaya koyacak veri olmadığını idrak etmişim ve kafamı kaldırıp bakmıyorum!.

Diğeri ise, bu ilimden mahrum.. Mahrum olduğu için garsonun o anda başka türlü davranabileceğini, başka şeyler yapabileceğini düşünüyor, onu düzeltmeye çalışıyor. Böyle düşündüğü için de, sadece kendi körlüğünü itiraf ediyor, ona kızmakla...

İlim, bende böyle bir yontulmayı getiriyor. Böyle bir yontulma dolayısıyla da artık ben, onunla fazla meşgul olmuyorum, kafamı bile yormuyorum, "niye?" diye kızmıyorum..

İnsan, bir sinirlenme anında, sinirlenip bağırdığı bir anda, beyinde milyonlarca hücre infilâk ediyor, yok oluyor!. Bir andaki bu sinirlenmenin şiddetine göre, beyinde infilâk oluyor, kısa devreler meydana geliyor, zincirleme reaksiyon oluşuyor!. Yenisi oluşmayan beyin hücrelerinin bir kısmı tümüyle tahrip olup kullanılmaz hâle geliyor!.

"Keskin sirke küpüne zarar verir." sözü buna dayanıyor!. Bir infilâk anında kendi beynini harap ediyorsun!. Sen, karşımdakine kızdım diyorsun, halbuki bir bıçakla kendi karnını yarıyorsun!. Karnını yarmak daha basit... Çünkü karnındaki yara iyileşir, geçer... Ama, beyinde infilâk eden hücrelerin yerine yenisi gelmez!.

İşte bak!. Aldığın ilmin sende hazmolması sonucunda ilim, senin otomatik olarak davranışlarını ve uygulamalarını kontrol ediyor; ve o ilimle sen yontulmuş oluyorsun. Yani, seni yontan, ilmin oluyor. Dışarıdan biri seni yontmuyor, ilmin seni yontuyor!..

Elmas vardır, 16 kesimdir. bir kıratlık taşı alırlar, 16 kesim yaparlar. Bunun değeri diyelim ki 100 milyon liradır. bir kıratlık aynı elmasa 32 kesim yapılırsa, 10 milyar lira, 52

kesim yapılırsa değeri bir trilyona yükselir. Aradaki değer farkı, yontulmadan kaynaklanıyor!.

Hepimiz birer elmasız!.. Ama, ilim bizi ne kadar yonttuysa, basamak değerimiz o kadar yukarıda olacaktır.

Soru:

Gelebileceğim seviye, yani beynimi çalıştırıp ilmi değerlendirme bana bağlı. Yani, oynak bir şey.. Oynak bir şeyse, bu merdivenin de oynak olması lâzım gelmez mi?.

Hayır!. Merdivendeki yerin sabit!.. Merdivendeki yerin, demek, senin yaratılış amacın ve hedef noktın demek... Senin o oynama anındaki yerin son noktın değil!.. Sen yaşamda karşılaştığın olaylar ve bunların sonucunda son bir yontuma gireceksin. Son yontu hâlin, senin o sâbit yerini oluşturuyor. Son yontulma hâlin, senin o sâbit yerini oluşturuyor. Son yontulma hâlin ise ölüm anındaki hâlidir senin!..

Cehennemdeki yontum ise, dünyadaki kapasitenin kalan artıklarının atılmasıdır!. Yani, diyelim ki altın madenini yonttun, belli şekle soktun. Ancak altının üstünde bazı pislikler var!. Pislikler ateşte yakılır!. Altın ateşte saf hâle gelir... Cehennem, altının saf hâle gelme evresidir. Cehennem yontu yeri değildir!.

Cehennem, dünyada aldıklarının, saf bir şekilde kalması ve açığa çıkması ortamıdır. Oradaki arınmanın neticesi de, saidler için cennet dediğimiz ortamdır..

Kişi hangi sebepten olursa olsun, dünya yaşamında edinmiş olduğu, cennet ortamına uygun düşmeyen özelliklerinden arınmak için bir ara ortamdan geçer ki, bunun adına insanı yakan ortam anlamına gelen "cehennem" ismi takılmıştır!.

Sonsuz dek cehennemde kalacaklar ise, gene bu ortamda kendi hakikatlarına uymayan özelliklerden çok büyük çileler, sıkıntılar sonucu arınırlar... Böylece de artık azâbları sona erer; yanma son bulur; “cehennemin dibindeki ateş sönüp, cırcır otu biter”!.

(1) Bu meşhur hadis “İNSAN SIRLARI” ile “AKIL ve İMAN” isimli kitabımızın “Kadere iman” bölümünde mevcuttur.